

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕๕

วันศุกร์ที่ ๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๒๑

ณ ที่รัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๐๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกประชุม ๒๗๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม คือ ขอเรียนว่า นาฬิกาทั้ง ๒ เรือนนี้เสีย นะครับ แล้วก็ให้ไปตามช่างแล้วยังไม่พบ เพราะฉะนั้น เวลาอีกไปรอกฎหมายอนุสัญญา ๒ เรือนนี้ นะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๕๕ วันศุกร์ที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑ ซึ่งทางสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกตรวจดู ตั้งแต่วันอังคารที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๒๑ และมีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เมื่อไม่มีสมาชิกในที่ประชุม
ขอแก้ไขเพิ่มเติมแต่ประการใดก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรอง รายงานการประชุม
สภานิติบัญญัติแห่งชาติครั้งที่ ๓๕ วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๒๑

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วคือ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติวิธีหมั้นหาชน จำกัด พ.ศ.ซึ่งคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ในการประชุมครั้งที่แล้ว เมื่อวานนี้ได้พิจารณากันจบ มาตรา ๕๕ แล้ว
กระผมได้ขอให้เลื่อนการประชุมมาในวันนี้ เพราะฉะนั้นในวันยกข้อดำเนินการ
พิจารณาตั้งแต่มาตรา ๑๐๐ เป็นต้นไป สำหรับในมาตรา ๑๐๐นี้ มีการแก้ไข
มีคุณเฉลิม ประจวบเหมาะ กับคุณชนะ รุ่งแสง ขอแปรญัตติคณะกรรมการ
ไม่เห็นด้วยผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณเฉลิมครับ

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ท่านประธานสภาที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงสำหรับมาตรา ๑๐๐ วรรคสาม ที่กระผม
ขอแปรญัตติไว้ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๕๕ ซึ่งเมื่อวานนี้ทางท่านสมาชิก
ผู้มีเกียรติก็โกลงมตีเห็นชอบในการขอแปรญัตตินั้นแล้ว เพราะฉะนั้นในวันนี้
เหตุผลที่จะแก้ไขก็คง เป็นเช่นเดียวกันและกระผมก็ขอถามว่า "ผู้ถือหุ้นคนใด
คนหนึ่งร่วมกับผู้ถือหุ้นอื่นถือหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าของจำนวนหุ้น ที่จำหน่ายได้
ทั้งหมด" ซึ่งคณะกรรมการก็ได้เห็นชอบด้วยแล้ว กระผมคิดว่าคงจะไม่ตอง
เสียเวลาของสภานี้ ก็ขอความกรุณาว่าท่านกรรมการได้กรุณา แก้ไขตามที่
ขอแก้ไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชนะมีอะไรจะชี้แจง
เพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ไม่มีครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับมาตรา ๑๐๐ ถ้าจะแก้ไขไปตาม
มาตรา ๕๕ ซึ่งที่ประชุมแห่งสภานี้ได้ลงมติไปเมื่อวานนี้ คณะกรรมาธิการไม่
ขัดข้อง คือจะเป็นข้อความในวรรคสามดังนี้ "ในกรณีที่บริษัทไม่ใช่สิทธิ
เรียกร้องความบรรลสอง ผู้ถือหุ้นคนใดคนหนึ่งร่วมกับผู้ถือหุ้นอื่น ซึ่งถือหุ้นไม่น้อย
กว่าร้อยละห้าของหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะแจ้ง เป็นหนังสือให้บริษัทดำเนินการ
การเรียกร้องก็ได้ ถ้าบริษัทไม่ดำเนินการที่ผู้ถือหุ้นขอแก้ไขภายในหนึ่ง เดือนนับ
แต่วันที่แจ้งหรืออายุความตามวรรคสอง เหลือน้อยกว่าหนึ่ง เดือน ผู้ถือหุ้นทั้ง
ถาวรจะใช้สิทธิเรียกร้องนั้นเพื่อบริษัทก็ได้ และให้นำมาตรา ๕๕ วรรคสอง
(๒) และ วรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม"

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการได้แก้ไข
ถ้อยคำเล็กน้อย แต่เป็นไปตามใจความที่คุณเฉลิมเสนอ คุณเฉลิมจะขัดข้องหรือไม่
ครับ

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ : ไม่ใช่ขัดข้องครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ใช่ขัดข้องก็ผ่านไปนะครับ

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๐๑
มาตรา ๑๐๒ มาตรา ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕ และมาตรา ๑๐๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด
๙ การประชุมผู้ถือหุ้น ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑
มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ และมาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๕
มีการแก้ไข

พลโท จิตรพล ณ ลำปาง : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อวานนี้เราได้ลงมติรับมาตรา ๕๕ เกี่ยวกับให้

คณะกรรมการแจงแก่ผู้ถือหุ้น ๑๔ วัน ๒ สัปดาห์ ในกรณีที่คณะกรรมการต้อง
ออกจากคณะกรรมการมี ๒ กรณี คือ กาลสั่ง หรือว่าสมาชิกให้ออกเพราะฉะนั้น
ในมาตรา ๑๑๒ ซึ่งว่าคหบดีกรรมการประชุมผู้ถือหุ้นนี้ ก็ควรจะได้พิจารณาแก้ไข
การเชิญคณะกรรมการมาประชุมผู้ถือหุ้นให้ตรงกับมาตรา ๔๔ ด้วยครับ กระผม
เห็นว่า เรื่องนี้ถ้าคณะกรรมการจะได้รับไปพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมข้อความให้
ครบถ้วนเพื่อความสะดวกแก่ผู้ที่ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะได้นำต้องพลิก
ไปพลิกมา คู่มารตรา ๔๔ คหบดี มาตรา ๑๑๒ คหบดี อาจจะพลั้งเผลอไปได้
ขอเสนอไว้ในที่นี้ด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการว่าอย่างไรครับ
ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เฉพาะมาตรา ๑๑๒ นั้นคนละเรื่องกับ
มาตราเมื่อวานที่แก้ไขเกี่ยวกับเรื่องเปลี่ยนแปลงกรรมการ และมาตรา ๑๑๒ นั้นเป็น
ร่างของรัฐบาล ไม่มีผู้แปรญัตติ ไม่มีการแก้ไขในคณะกรรมการครับสำหรับ
มาตรา ๑๑๕ คณะกรรมาธิการพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อวานนี้ประชุมได้ลงมติ
ให้ใช้ร่างเดิมของรัฐบาลในมาตรา ๔๕ เพราะฉะนั้นในมาตรา ๑๑๕
คณะกรรมการจึงขอใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาล ไม่แก้ไขครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมายความว่ามาตรา ๑๑๕
ไม่แก้ไขหรือไม่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : ไม่แก้ไขครับ
ใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาล

พลโท จิตรพล ณ ลำปาง : มาตรา ๑๐๐ กับมาตรา ๔๔
ซึ่งเราได้ออกแถลงกันมาแล้วในที่สุดก็ให้ยึดถือตามร่างเดิมของรัฐบาลที่ว่าให้ส่ง
หนังสือนัดประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ในวาระที่สองที่ชี้แจงออกไป แล้วก็ให้ใช้ร่างเดิม
ว่า "โดยส่งหนังสือนัดประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นทราบไม่น้อยกว่าสิบสี่วันก่อนวันประชุม"
ก็ลงมติรับให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล แต่ในมาตรา ๑๑๒ นั้นยังขาด

ขอความตอนนีไป ถ้าหากว่าผู้ที่จะใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ ไปต่อของหลักกฎหมาย ๔๔ และกฎหมาย ๑๑๒ ซึ่งอ้างถึงในมาตรา ๔๔ ด้วย ถ้าหากว่าจะมาแก้ไขเพิ่มความในมาตรา ๑๑๒ ให้ถึงความไปถึง มาตรา ๔๔ ด้วยก็คงจะเป็นการเหมาะสมก็ เพราะอาจจะพลัง เผลอไม่ได้กฎหมาย ๔๔ ด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติ คณะกรรมาธิการกรรมาชิกผู้อีกครั้ง เจอะครับ รอยคำราชโท ชาญ มนุชธรรม (กรรมาธิการ) ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมใครจะทำความเข้าใจว่าในมาตรา ๔๔ นั้นคณะกรรมาธิการก็ยอมให้คงตามร่างเดิมของรัฐบาล ไม่ได้มีการแก้ไข เมื่อวานนี้ กล่าวคือการแจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบ ๑๔ วันนับเป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาลทุกประการ และมาตรา ๑๑๒ นั้นก็เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ไม่ได้แก้ไขถ้าจะแก้ไขตรงที่ ~~มาตรา ๔๔~~ กระผมก็สงสัยว่าตามร่างของรัฐบาลที่ร่างให้แตกต่างกันมากนั้นคงจะมีวัตถุประสงค์ หรือนโยบายบางประการ และมาตราในไม่มีเหตุอันประจักษ์ และคณะกรรมาธิการ ก็ไม่ได้แก้ไขด้วย ถ้าจะไปแก้ไขมาตรา ๑๑๒ เฉพาะการส่งหนังสือข้อมติให้ไปเป็นไปเช่นเดียวกับมาตรา ๔๔ แล้ว เข้าใจว่าจะไม่ถูกต่อตามที่รัฐบาล ได้ร่างมา เพราะอาจจะเป็นคนละเรื่องส่วนมาตรา ๑๑๕ ที่ คณะกรรมาธิการขอเรียกประชุมกัน ก็โดยที่ว่าได้แก้ไขมาตรา ๔๔ ให้เป็นไปตามร่างเดิมของรัฐบาล ซึ่งข้อความอันเดียวกัน ถ้ามาตรา ๔๔ ใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาลมาตรา ๑๑๕ ก็จะต้องไม่มีการแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกันในข้อความทั้งหมด

นายธรรมบุญ ลักพลี ขอบพระคุณรับท่านประธานที่เคารพ มาตรา ๔๔ นั้นกระผมเป็นผู้อภิปรายเมื่อวานและได้ขอให้แก้ไข คือการให้นำเอา มาตรา ๑๑๒ ไปใช้กับคนละเรื่อง เพราะว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกรรมการ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ส่วนมาตรา ๑๑๒ เป็นเรื่องส่งระเบียบวาระการประชุมไปให้ทราบ เวลาจึงต้องต่างกับ จะใช้เวลาเดียวกันไม่ได้ เพราะฉะนั้นจะเอา มาตรา ๑๑๒ ไปใช้ทางโน้นไม่ได้ ทางคณะกรรมาธิการก็ได้แก้ไขแล้ว แต่เมื่อ

LIRT

ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๑๑๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๔ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๑๕ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการ
บอกไม่มีการแก้ไขฉบับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ตรี
มาตรา ๑๑๖ มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑๘
ไม่มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๑๘
คุณเต็มสิริ บุญสิงห์ ขอแปรญัตติคณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอ
สงวน ขอเชิญอาจารย์เต็มสิริครับ

นางเต็มสิริ บุญสิงห์ : ท่านประธานที่เคารพ ทานสมาชิก
ผู้มีเกียรติ การที่ดิฉันขอแปรญัตติและสงวนไว้เนิ่น นี้เนื่องจากว่าตาม
เจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนฉบับนี้ จะเห็นได้ว่าร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ประการแรกที่เกี่ยวข้องการที่จะให้ประชาชน มีส่วนร่วมในการ
เป็นเจ้าของธุรกิจการค้าและอุตสาหกรรม ประการที่ ๒ คุ้มครองผลประโยชน์
ของประชาชนที่ถือหุ้นประการที่ ๓ ให้อำนาจประชาชนควบคุมการบริหารงาน
ของบริษัท ซึ่งเป็นหัวใจของพระราชบัญญัติฉบับนี้และประการที่ ๔ พัฒนาเศรษฐกิจ
ด้วยการระดมทุนจากประชาชน เมื่อเป็นเช่นนั้น ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรา
๑๑๘ ไม่ได้กำหนดแน่นอนว่าวิธีลงคะแนนเสียงนั้นมีรายละเอียดเป็น อย่างไร
ดิฉันจึงขอแปรญัตติโดยเหตุผลที่ว่าอยากให้เป็นที่ปรึกษาตามเจตนารมณ์ ของร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือสนับสนุนที่จะคุ้มครองผลประโยชน์ของประชาชน ให้
อำนาจประชาชนในการบริหารงานของบริษัท ถ้าประชาชนเห็นว่า การเข้า
ประชุมใหญ่ประจำปีของบริษัทนั้นตัว เองมีความหมายในที่ประชุมก็คงจะพากันมา
เข้าประชุมซึ่งคงจะไม่มากนัก และถ้าได้แก่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้การ
ยกมือหรือจะเป็นทอดบัตรก็ตาม ๑ คนต่อ ๑ คะแนนเสียง ก็จะให้กำลังใจต่อ

ประชาชน และจะเปิดโอกาสให้เขาได้ฝึกฝนตัวเองว่า เป็นผู้ที่มีความหมายใน
การบริหารงานของบริษัท มีฉะนั้นประชาชนจะทำอย่างไรก็ไม่มีส่วนที่จะบริหาร
บริษัทได้เลย ก็ฉันจึงได้ขอแปรวัตถุประสงค์ให้การยกมือ ถัดหรือการทอศม์ตรก็ให้
เป็น ๑ คนต่อ ๑ คะแนนเสียง ้วยเจตนาธรรมดาเพียงอย่างเดียวเท่านั้นก็ถือ
ว่าให้กำลังใจแก่ประชาชนและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ฝึกฝนตัวเองในเรื่อง
บริหาร เพื่อผลประโยชน์ของตัวเอง ขอพระองค์

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ทานประธานที่เคารพ
และทาสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการก็มีความเห็นใจ เป็นอย่างยิ่งต่อ
ทาสมาชิกผู้มีเกียรติที่มีความหวังดีต่อประชาชนผู้ถือหุ้น อยากรู้ก็ตามในเรื่อง
การลงคะแนนเสียงของผู้ถือหุ้นนั้นกระผมใครจะกราบเรียนย้อนไปมาตรา ๔๗
ที่ไต่ถามมาแล้ว หลักการลงคะแนนนั้นถือว่า ๑ หุ้นต่อ ๑ เสียงและมาตรา ๑๑๓
เพิ่งผ่านมาเมื่อกี้ การลงคะแนนเสียงในที่ประชุมนี้ให้ว่า มาตรา ๔๗ มาใช้
บังคับ หมายความว่า ๑ หุ้นต่อ ๑ เสียง และพอมามาตรา ๑๑๔ นี้ การลง
คะแนนเสียงก็จะเกี่ยวพันไปในมาตราเหล่านั้น กระผมมีหลักเกณฑ์อยู่แล้วว่า ๑
หุ้นต่อ ๑ เสียงและโดยเฉพาะเลือกกรรมการบริษัท สภาที่ไต่ถามไปแล้ว
อภิปรายกัน ๒ วัน คือมาตรา ๔๔ มีวิธีการลงคะแนนเป็นพิเศษ การที่รัฐบาล
ไต่ถามมาก็ หรือว่าคณะกรรมาธิการได้พิจารณา เห็นชอบด้วยหลักในการลง
คะแนนใช้ ๑ หุ้นต่อ ๑ เสียงนั้นถือว่าการยุติธรรมแล้วใบแจ้งของการลงทุน
ทุกอย่าง ๆ ว่าหลักของบริษัทจำกัดนั้นจะใช้หลักสหกรณ์ไม่ได้ สหกรณ์นั้นถือการ
รวมคน คือถือ ๑ คนต่อ ๑ เสียง แต่ว่าหลักการในบริษัทจำกัดนั้นถือการรวม
ทุนเป็นสำคัญ แต่ก็มีมาตราที่จะคุ้มครองประชาชนผู้ถือหุ้น ทั้งที่กระผมได้
กราบเรียนมาแล้ว โดยเฉพาะการเลือกตั้งกรรมการ ดังนั้นด้วยเหตุผลที่ไต่
ถามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๑๑๓ ไปแล้ว ฉะนั้นในมาตราที่แจ้งจำ
เป็นจะต้อง เป็นไปตามนั้น ด้วยเหตุผลที่กระผมกราบเรียนมาแล้วเมื่อกี้ว่าหลักการ
ถาลงคะแนน ๑ คนต่อ ๑ เสียงแล้วคงไม่มีใครลงทุน ลองว่าคณาคุณถือ

หุ้มนี่ ๑,๐๐๐ คนก็ ๑,๐๐๐ เสียงคน แต่ถ้ามี่ ๕๐ คนถือหุ้บอีกส่วนหนึ่ง ซึ่ง เป็น
จำนวนมาก เวลาโหวตแล้วคนที่ลงหุ้บมากก็ไม่มีโอกาสได้รับความคุ้มครองหรือ
ได้รับความเป็นธรรม อันนี้มองหึ่ง ๒ ด้านแล้ววิธีการลงคะแนนที่ใช้อยู่ปัจจุบัน
นี้เหมาะสมแล้ว กล่าวคือพิจารณาเป็นเรื่อง ๆ เรื่องใดควรจะมีคะแนนเสียง
๑ ใน ๔ ก็มีมติไว้ในเรื่องนั้น เรื่องใดควรจะมีคะแนนเสียงข้างมากก็มีมติ
ไว้ วิธีเลือกกรรมการก็มีมติไว้เป็นพิเศษในมาตรา ๔๔ คือพิจารณาแต่ละ
เรื่องแต่ละราย แล้วที่ร่างมานี้เหมาะสมแล้ว ขอกราบเรียน ท่านครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดมีความคิดเห็น
อย่างไรอีกครับอาจารย์เต็มสิริศึคใจอีกหรือไม่ครับ

นาง เต็มสิริ บุญสิงห์ : คิดนั้งคุณแล้วมีความเห็นว่า
อย่างไร ๆ เล็งประชาชนพวกเมียน้อยก็จะต้องถูกบริหารควย พวกเมียน้อย
ชอบพระคุณคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ต้องขอมติอะครับ

นาง เต็มสิริ บุญสิงห์ : ไม่ต้องคะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
กล่าวเนิบการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๑๔
ไม่มีการแก้ไข หมวด ๕ บัญชีและรายงาน ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๐
มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๓ มีการแก้ไข มาตรา
๑๒๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๕ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๒๕ มีการแก้ไข
คุณบรรเจิด ชลวิจารณ์ ขอแปรญัตติคณะกรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติ
ขอสงวน ขอเชิญคุณบรรเจิดครับ

นายบรรเจิด ชลวิจารณ์ : ท่านประธานที่เคารพและท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ ในรายงานประจำปีของบริษัทนั้น เมื่อมีการประชุมประจำปีก็

จะต้องมีรายงานประจำปี นอกจากที่บัญญัติในมาตรา ๑๒๔ ที่จะให้มีรายงาน
 ส่วนแยกบุคคล ภาวไรชาตๆ แล้งก็มีรายงานประจำปี แต่ในรายงาน
 ประจำปีที่มามีบัญญัติอยู่ในกฎหมายบริษัทมหาชนนี้ ได้เพิ่มเรื่องข้อสำคัญใน (๑)
 (๔) ของมาตรา ๑๒๕ ซึ่งมีความว่า "สัญญาใด ๆ ที่บริษัททำขึ้นในระหว่าง
 รอบปีบัญชี โดยมีกรรมการคนใดคนหนึ่งมีส่วนได้เสียโดย ตรงหรือโดยทางอ้อม
 โดยระบบข้อเท็จจริง เกี่ยวกับลักษณะของสัญญา ชื่อของคู่สัญญา และส่วนได้เสีย
 ของกรรมการในสัญญานั้น (ถ้ามี)" (๕) ข้อตกลงใด ๆ ที่บริษัททำขึ้นใน
 ระหว่างรอบปีบัญชีโดยมีวัตถุประสงค์ จะให้กรรมการคนใดคนหนึ่ง ได้รับหุ้น
 หุ้นกู้ หรือประโยชน์อย่างอื่นจากบริษัทหรือผู้อื่นโดยชี้แจง เหตุผลในการทำข้อตกลง
 ดังนั้นพร้อมทั้งระบบข้อกรรมการซึ่ง เป็นผู้ได้รับหรือจะได้รับหุ้น ทุน หรือ
 ประโยชน์อย่างอื่นนั้น (ถ้ามี)" กระผมเห็นว่ารายงานการประชุมประจำปี
 ของบริษัทนั้นไม่เชื่อว่าจะมาแจกแก่มดผู้ถือหุ้นเท่านั้น รายงานการประชุมประจำปี
 ของบริษัทเมื่อประชุมใหญ่ รายงานเหล่านั้นจะเป็นที่เปิดเผย และไม่ใช่ว่าเฉพาะ
 ผู้ถือหุ้นเท่านั้นที่จะรู้ในเรื่องกิจการของบริษัท แต่ถามว่าได้ในเรื่องสัญญาใด ๆ
 หรือข้อตกลงใด ๆ บ้างไปด้วยแล้วก็ตามแต่กับไม่มีความลับ เป็นการเปิดเผยให้
 แก่บุคคลอื่นซึ่ง ไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทซึ่ง ไม่ใช่ผู้ถือหุ้น ของบริษัทได้มีโอกาสรู้ด้วย
 ซึ่งสิ่ง เหล่านี้ก็เป็นความลับของบริษัท กระผมก็มาพิจารณาเห็นว่าในการที่จะมี
 สัญญาหรือข้อตกลงใด ๆ ที่ทำขึ้นในมาตรา ๑๒๕ นอกว่า "(ถ้ามี)" ก็เห็นว่าถ้า
 มีข้อมบัญญัติในการที่จะบังคับให้ทำกิจการใด ๆ ขึ้นมาอาจจะจะเป็นประโยชน์เกิด
 ขึ้นแก่กรรมการแล้วก็จะจะไม่ถูกต้อง กระผมเชื่อว่าคงจะไม่มี การกระทำ
 อย่างนั้นเกิดขึ้น ในรายงานการประชุมก็คงจะไม่ต้องมีเรื่องสัญญาที่จะรายงาน
 ถึงเรื่องเหล่านี้ลงไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงคิดว่าอาจจะไม่มีเรื่องนี้ ใน
 รายงานประจำปี กระผมจึงไม่ตั้งใจในมาตรานี้ครับ

ประธานสภาบริษัทผู้ถือหุ้นแห่งชาติ : ตกลง ไม่ตั้งใจนะครับ

ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

LIRT

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๒๘ มีการแก้ไข

นางแรม พรทโมบล บุญประสพ : ทานประธานที่เคารพ
สำหรับมาตรา ๑๒๘ นี้ ทานกรรมาธิการได้เพิ่มในบรรทัดที่ ๔ วรรคท้ายว่า
"ทั้งนี้ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕" ซึ่งก็ขึ้นขอประทานกราบเรียนว่า ภายใต้บังคับ
มาตรา ๑๕ นี้ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๒๘ มาตรา ๑๕ นั้นเป็นเรื่องเกี่ยว
กับการเริ่มจัดตั้งบริษัท สืบเรื่องมาตรา ๑๒๘ นี้ อยู่ในหมวดเรื่องบัญชีและ
รายงานเท่านั้น เพราะฉะนั้นมาตรา ๑๒๘ ในตัวของมันเองก็ยอมเป็นที่เข้าใจ
ได้แล้วว่าในกรณีที่บริษัทยังจำหน่ายหุ้นไม่ครบตามจำนวนที่จดทะเบียนไว้ หรือ
บริษัทได้จดทะเบียนเพิ่มทุนแล้ว บริษัทจะจ่ายเงินปันผลทั้งหมดหรือบางส่วนโดย
ออกเป็นหุ้นสามัญให้แก่ผู้ถือหุ้นโดยได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุม ผู้ถือหุ้นก็ได้
ส่วนมาตรา ๑๕ นั้น ใ้ควาไปถึงจำนวนผู้ถือหุ้น แล้วกัวิธีการในการตั้งบริษัท-
มหาชนซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับมาตรา ๑๒๘ ประการใด และตามที่คณ
กรรมาธิการเรียนแล้วว่า มาตรา ๑๒๘ นั้นเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ด้วยตัวของมันเอง
อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นคณะกรรมการไม่ว่าจะเพิ่มคำว่า "ทั้งนี้ภายใต้บังคับ
มาตรา ๑๕" จึงขอประทานกราบเรียนว่าถ้าจะตัดข้อความตอนท้ายที่ทานเพิ่ม
ไว้นั้นจะ เป็นการขัดข้องหรือไม่ ขอขอบพระคุณคะ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ทานประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมาธิการมีความเห็นใจที่ท่านได้ขอกรรมาธิการ
เมื่อกันแต่ใครขอกรรมาธิการเรียนว่ามีเคลือบแฝงอยู่ในคั่นหนึ่งในมาตรานั้น กล่าวคือ
ในมาตรา ๑๒๘ นี้ เป็นเรื่องของการเพิ่มทุนแล้วยอมให้มีการนำเงินปันผลนั้น
มาออกเป็นหุ้นได้ อย่างในขณะนั้นคิดว่า เวลานั้นบริษัทประกาศจ่ายเงินปันผล ก็
ต้องจ่ายเป็นเงินสด แล้วมาซื้อหุ้น แต่มาตรานี้เขียนเพื่อให้ง่ายขึ้นว่าในการที่
จะจ่ายเงินปันผลเป็นเงินสดนั้นจ่ายเป็นหุ้นสามัญ ทั้งนี้เมื่อจ่ายเป็นหุ้นได้แล้ว
ปัญหาก็คือต่อไปว่าจะคงรักษาอัตราส่วนการถือหุ้นตามมาตรา ๑๕ ไว้หรือไม่

LIRT

มาตรา ๑๕ นั้นได้เขียนไว้ชัดเจนว่าทุนนั้นมี ๒ กลุ่ม กลุ่มแรกคือไม่เกิน ๕๐ เปอรเซ็นต์ของถือไม่เกินคนละ ๐.๖ กลุ่มที่ ๒ อีก ๕๐ เปอรเซ็นต์ ของถือไม่เกินร้อยละ ๑๐ ต่อคนด้วย เหตุนี้เองการจะออกหุ้นใหม่ให้กับผู้ถือหุ้นเหล่านั้นก็จำเป็นจะต้องรักษาสัดส่วนเหล่านั้นด้วย กระผมใคร่ขอกราบเรียนอย่างนี้ครับ ถ้าตัดออกไปแล้วก็หมายความว่าหุ้นที่ออกเหล่านี้ใครจะถือเท่าใดก็ได้ใครขอกราบเรียนว่าตัดไม่ได้จริง ๆ ถ้าตัดได้ก็ยินดี

นางแรม พรหมโอบถ บกษประสพ ทานประธานที่เคารพ
 คิฉันใคร่ขอประทานกราบเรียนว่า ในเรื่องเกี่ยวกับมาตรา ๑๕ นั้น จริงอยู่เป็นเรื่องที่ท่าบกรรมาธิการ ได้กราบแจ้งให้ทราบแล้ว แต่อย่าดีชื่อว่ามาตรา ๑๕ นี้เป็นบททั่วไป แล้วอีกอย่างหนึ่งในมาตรา ๑๕ นี้ ก็ไม่ได้มีในเรื่องเกี่ยวกับการถือหุ้นเพียง เฉพาะเท่านั้น เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ามาตรา ๑๒๔ เขียนไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลก็ย่อมจะเห็นได้ว่า ตามความเห็นชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งจะต้องหันกลับมามีใช้ในเรื่องบททั่วไปจะเป็นตามมาตรา ๑๕ หรือมาตราอื่นก็ได้ การที่มาเขียนไว้เพียง เฉพาะมาตรา ๑๕ นี้ คิฉันจึงคิดว่าไม่มีความจำเป็นและเกรงว่าถ้าหากไปเขียนไว้เฉพาะมาตรา ๑๕ ถ้ามาตรา ๑๕ นี้ไปเกี่ยวข้องกับอย่างอื่นด้วยก็ยิ่งจะทำให้การนำเอามาตรา ๑๕ มาใช้โดยเฉพาะนี้ไม่ตรงตามหลักการ ของมาตรา ๑๒๔ ก็

นายเฉลิม ประจวบเหมาะ ทานประธานสภาที่เคารพและ
 ทานสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมเห็นด้วยตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือคุณแรมได้เสนอขอแปรญัตติที่จะตัดออก หักส่วนข้อที่คณะกรรมการ เป็นห่วงว่าทางบริษัทอาจจะให้เพิ่มทุนแก่ผู้ถือหุ้นคนไหนก็ได้ไม่เป็นอัตราส่วนก็ได้ คือในเรื่องของบริษัทเมื่อเพิ่มทุนแล้ว มีกฎหมายที่บังคับไว้ว่าเราจะต้องขายหุ้น ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมตามอัตราส่วนที่ตนถือ หรือถ้าจะไม่ขายให้ก็ต้องขออนุมัติ จากที่ประชุมผู้ถือหุ้น ซึ่งในนี้ได้พูดไว้แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อมีการแก้ไขก็ควรจะแก้ไขว่าบริษัทใดจะกระเปี่ยนเพิ่มทุนแล้ว บริษัทจะจ่ายเงินปันผลทั้งหมดหรือบางส่วน

โดยออกเป็นหุ้นสามัญใหม่ให้แก่ผู้ถือหุ้นโดยได้รับความเห็นชอบ" กระผมอยาก
จะขอเติมว่า "ให้แก่ผู้ถือหุ้นเดิมตามอัตราส่วน" ถ้าเป็นอย่างนั้นก็คงจะไม่เป็น
ปัญหาครับ ขอขอบพระคุณ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ท่านประธานที่เคารพ การที่รัฐบาล
ได้มีมาตรการดังกล่าวจะทำให้บริษัทที่มีความคล่องตัว ในการที่จะจำหน่ายหุ้นที่ไม่
ครบไค้ และที่คณะกรรมการได้เติมไปว่า "ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕" นี้
กระผมก็เห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะการที่จะบอกว่า "ได้รับความเห็น
ชอบจากที่ประชุมผู้ถือหุ้นก็ได้" ถ้าเขียนไว้คั้งนั้น ถ้าที่ประชุมผู้ถือหุ้นเกิดผิด
พลาดหรือมีการผลักดันจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรืออะไรต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลอยู่
อาจจะพลิกแพลง ไปอย่างอื่นได้ ซึ่งจะเอาผิดก็ยาก เพราะว่าไม่มีกำหนดไว้ใน
กฎหมาย เพราะฉะนั้นการที่อันนี้ไปล๊อคไว้ โดยอ้าง ไปถึงภายใต้บังคับ มาตรา
๑๕ ก็เป็นเรื่องซึ่งต้องการให้การจำหน่ายหุ้นที่ไม่ครบหรือจะจ่ายเงินปันผลอะไร
ต่าง ๆ เป็นหุ้นสามัญใหม่ก็ตาม ก็ให้เป็นไปตามมาตราแม่บทพื้นฐาน คือ
มาตรา ๑๕ เพราะมาตรา ๑๕ กำหนดความบริบูรณ์มหาชนคือบริษัทอย่างไร และ
จะประกอบด้วยองค์ประกอบอย่างไรผู้ถือหุ้นที่เป็นบุคคลธรรมดา หรือนิติบุคคล
อย่างไร และไม่เกินไม่น้อยกว่าอะไร รวมกันแล้วคงไม่เกินเท่าไร
เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นแม่บท เมื่อแม่บทเป็นคั้งนั้นแล้วหมายความว่าทุกอย่างใน
บริษัทนั้นจะต้อง เป็นไปตามนั้น ซึ่ง เรื่องนี้กระผมจำได้ว่าตอนหลังจะมีมาตราอื่นอีก
ซึ่งก็จะมีทำนองว่าจะต้องมาอิงมาตรา ๑๕ โยงกลับมาเพื่อความมั่นใจ และ
อย่าลืมว่ากฎหมายนี้เป็นกฎหมายใหม่ และมีมาตราอยู่มาก ซึ่งทางบริษัทธุรกิจ
ต่าง ๆ ข้างนอกก็ยัง เฝียงกับอยู่ว่าจะดำเนินการตามนี้ได้หรือไม่ได้ อาจจะ
มีปัญหาอะไรยุ่งยากอยู่มาก ซึ่งคณะกรรมการและสภาก็ยังมีปัญหาที่เกี่ยวกันอยู่
หลายวาระประชุมแล้วก็ยัง ไม่เสร็จ เรื่องนี้ถ้าไม่ล๊อคให้ชัดเจนจะเป็นการ
เสียหาย ถ้าเกิดผิดพลาดขึ้น โดยเฉพาะมาตรานี้ไม่ได้มีบทกำหนดโทษอะไร
ไว้ด้วยอาจจะพลิกแพลงได้ ไม่เหมือนมาตราอื่น ๆ อีกหลายมาตรา ซึ่งมี

โทษปรับลิดคว่ำ เพราะฉะนั้นก็จะไม่มีการผิดพลาดอะไรได้ ถ้าเรื่องนี้เกิดผิด
พลาดและไม่มีมาตรา ๑๕ จะเป็นปัญหาว่าจะทำกันอย่างไร กระผมจึงเห็นด้วย
กับคณะกรรมการมาธิการ และเรื่องที่มีบัญญัติไว้ก็ไม่ได้เป็นการเสียหายอะไร ไม่
ได้เป็นการพุ่มเฟิยเฟยมโดยไม่ว่าเป็น ทำให้ชัดเจนขึ้น สะดวกแก่ปฏิบัติ ขอ
พระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะแสดงความเห็น
อะไรอีกหรือไม่ คณะกรรมการต้องการชี้แจงเชิญครับ

นายไอสด. โกลสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ กระผมอยากจะขอความกรุณาหาสมาชิกที่อภิปรายเมื่อ
ก่อนคือพี่แรมว่าอยากจะขอให้ท่านระวังความลับนี้จะได้หรือไม่ เพราะเหตุว่า
เมื่อเราได้วางหลักเกณฑ์มาตรา ๑๕ กำหนดอัตราส่วนของผู้ถือหุ้นไว้แล้ว
จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้บริษัทปฏิบัติตามให้เป็นไปตามอัตราส่วนของ มาตรา
๑๕ คือระหว่างผู้ถือหุ้นน้อยกับผู้ถือหุ้นใหญ่ ถ้าหากไม่แน่ใจไว้อย่างนี้ซึ่ง เป็นการ
เตือนแล้วบริษัทอาจจะทำการผิดพลาดได้ และผลจะกระทบกระเทือนไปถึง
มาตราอื่นด้วย เช่นมาตรา ๑๗๖ (๒) ถ้าหากปรากฏว่าอัตราส่วนผู้ถือหุ้นผิดไป
จากนั้นแล้ว ผู้ถือหุ้นเขามีสิทธิขอให้เลิกบริษัทได้ จะเกิดการเสียหายอย่างมาก
เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอร้องหาสมาชิกคือคุณแรมขอได้โปรดเห็นด้วย
กับคณะกรรมการ ขอคุณครับ

นางแรม พรหมโมบล บุษยประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
ด้วยความเคารพ ในท่านประธานคณะกรรมการและท่านกรรมาธิการ
ก็ฉันขอถอนค่ะ ขอพระคุณมาก

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๒๘
มีการแก้ไข มาตรา ๑๓๑ มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลักพดี : ขอบพระคุณท่านประธานที่เคารพ
 กระผมมีปัญหาอยากเรียนถามคิดเดี่ยวเท่านั้นเองครับว่าทำไมคณะกรรมการ
 จึงมาแก้คำว่า "เงินสำรอง" ตามกฎหมายที่รัฐบาลกำหนดไว้เป็น "ทุนสำรอง"
 เฉย ๆ แล้วก็มาเพิ่ม "มาตรา ๖๕" ซึ่งเป็นเรื่องการขายหุ้นที่สูงกว่าราคาหุ้น
 จดทะเบียนและให้เขาส่งเงินที่สูงกว่ามูลค่าหุ้นเพื่อชดเชย อะไรต่าง ๆ นี้
 อาจจะทำให้ความหมายผิดไปไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาล โดยเฉพาะ
 อย่างยิ่งถ้าเราอ่านดูจะมีอย่างบรรทัดบนในมาตรา ๑๓๐ "เมื่อได้รับอนุมัติ
 จากที่ประชุมผู้ถือหุ้นแล้ว บริษัทจะโอนเงินสำรองอื่น" ซึ่งเดิมตามร่างของ
 รัฐบาล "ที่มีเงินสำรองตามกฎหมาย" คณะกรรมการมาเปลี่ยนเป็นว่า
 "เงินสำรองอื่นที่มีในหุ้นสำรองตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๑๒๙" และถ้าอ่าน
 ย่อไปมาตรา ๑๒๙ ทางคณะกรรมการก็ไปแก้ "เงินสำรองตามกฎหมาย"
 เป็น "ทุนสำรอง" เฉย ๆ ซึ่งอาจจะเบาไปเพราะถ้าเงินสำรองตามกฎหมาย
 ไม่ว่ากฎหมายแพ่งหรือพาณิชย์ หรือกฎหมายธนาคาร หรือกฎหมายการ
 ธนาคารชาติ การเงินอะไรต่าง ๆ ที่ออกไปแล้ว หรือจะออกต่อไปก็จะทำให้
 ความหมายความหนักแน่น แต่ตามมาแก้เป็น "ทุนสำรอง" ลอย ๆ ทุนสำรองใน
 แห่งการธนาคารของไทย ทุนสำรองในแห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน ฉบับนี้
 หรืออะไรก็ดูยาก จะเอาภาษากการเงินก็ไม่แน่ เพราะไม่มีวิเคราะห์ที่พออยู่
 ข้างหน้า เพราะฉะนั้นกระผมอยากทราวมเท่านั้นเอง เพื่อประโยชน์ไม่ใ
 หละหลวมและอาจจะไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กราบขอคุณครับที่กรุณาท้วงติง แต่เรื่อง
 คณะกรรมการยังไม่ได้ออกแถลงการณ์อะไรกันมาก่อนแล้ว ก่อนจะเสนอ
 เข้ามานี้ คือมาตราที่เกี่ยวข้องไปถึงมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๕ นั้นเป็นเรื่องการ
 ชำระเงินค่าของหุ้นเดิมมูลค่าสมมติว่าหุ้น ๑๐๐ บาทขายได้ ๑๒๐ บาท มีปัญหา
 ว่า ๒๐ บาทนั้นจะทำอย่างไรก็ถือว่าใหม่ถ้าเขาเป็นเงินทุนสำรอง ลักษณะเป็น

LIRT

ทุนสำรองชายเกินมูลค่า ส่วนมาตรา ๑๒๗ นั้นเป็นเรื่องให้จัดสำรองไว้ตาม กฎหมาย กระผมขอกราบเรียนทนายสมาชิกผู้มีเกียรติด้วยใจจริงว่าคณะกรรมการ วิชาการที่นึกใจเหมือนกัน เพราะภาษาอังกฤษนั้นใช้หลายคำ ทนายทราบดีและ ทนายก็เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญนะครับ รีเสิร์ฟ (Reserve) เราก้เรียกกัน ว่าเงินสำรอง บางคนก็เรียกทุนสำรอง แต่ลักษณะมาตราทั้ง ๒ นี้เราก้ถือว่า เป็นลักษณะทุนสำรอง คือเป็นการไปเพิ่มจากทุนที่มีอยู่ ๑๕ ล้านบาท แต่ชายได้ เกินมูลค่าความนั้นก็เป็ทุนสำรองหรือเงินกำไรสะสมที่กันไว้ก็ตาม เพื่อเพิ่มให้มี เงินทุนมากขึ้นก็เป็นเงินทุนสำรอง เรามองค่านั่นแต่ถ้าไปใช้เงินสำรอง แล้ว เกิดความเข้าใจผิดคิดว่าจะต้องมีเงินสดอยู่เท่านั้น ปัญหาที่ติดอยู่ในตลาด บอกว่ามีเงินสำรอง ๑๐๐ ล้านบาท ความจริงต้องมีสำรอง ๑๐๐ ล้านบาท ถ้า เข้าใจอย่างนั้น เช่นบริษัทประกันชีวิตจะต้องนำเงินไปฝากไว้ กับนายทะเบียน เป็นเงินสำรองที่สำรองแนครับ เพราะเหตุว่าไปฝากไว้กับนายทะเบียน หรือ ธนาคารพาณิชย์ต้องนำเงินไปฝากเก็บไว้ที่แบงก์ชาติเท่าใด เป็นเงินกองทุนนั้น ใช่ แต่เรื่องนี้ไม่ใช่ ถ้าใส่เงินสำรองแล้วสับสน กระผมขอฝาก และบังเอิญ เราอ่านมาตราทั้ง ๒ มาแล้ว ใครขอฝากทนายสมาชิกผู้มีเกียรติขอผ่านมาตรา นี้ไปครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ความจริงที่ผ่านมาแล้วไม่สำคัญครับ เพราะเรื่องมันโยกกลับไป ที่บางอย่างที่ทนายถามว่ากระผมก็ขอพระคุณซักจะ เข้ารูปแล้ว คือเงินสำรองเมื่อกับท่านเกรงว่าถ้าใช้คำว่า "เงินสำรอง" หมายถึงเงินสด ถ้าทุนสำรองอาจจะไม่ใช่เงินสดก็ได้ เรื่องนี้ครับที่กระผมเกรง เพราะว่าตาม หลักรัฐบาลอาจจะควบคุมบริษัทมหาชนให้มีเงินสำรองคือเป็นทรัพย์สินที่จำหน่าย ได้ไว้ใช้หนี้ได้ทันทีอะไรต่าง ๆ เป็นทุนประเภทที่คล่องตัว เพราะฉะนั้นถ้าเป็น เงินสำรองนี้ดี แต่เมื่อมาเปลี่ยนเป็นทุนสำรองบริษัทนั้น ขอประทานโทษครับ อาจจะเบี่ยงก็ได้ แทนที่จะเก็บเป็นเงิน ไปซื้อเป็นหุ้นซื้อเป็นพันธบัตร ไปซื้อเป็น ทรัพย์สินเสี่ยงเป็นทุน แล้วบอกว่าคุณสำรองตามนั้นซึ่งสมมติว่า เงิน ๓๐๐ ล้านบาท

ไปเปลี่ยนเป็นยางอ่อนไปซื้อที่ดินของพวกกัน ๕ ล้านบาท แต่ตีราคา ๒๐ ล้านบาท บอกว่าทุนสำรอง ๒๐ ล้านบาท เรื่องนี้แน่ละครับผู้ถือหุ้นจะเสียหาย เพราะฉะนั้นอาจจะมีของไหวที่กระแสมเกรง เพราะอย่างคำว่า "เงินสำรอง" ของธนาคารอะไรต่าง ๆ มันก็ถือว่าเป็นเงินก็ต้องเป็นเงินสด ถ้าจะมาเบี้ยวเป็นทรัพย์สินหรือเป็นทุนไม่ไค้ เรื่องนี้กระแสมเกรงว่าถ้าเป็นไปตามความหมายของท่าน กระแสมว่าอีกเจตนาของรัฐบาลเสียแล้วที่จะคุ้มครอง ประโยชน์ นอกจากว่าท่านจะมีคำตอบอย่างอื่นดีกว่านี้ กระแสมก็ไม่ตั้งใจ ขอมพระคุณครับ

นายไอลส โกลีน (ประธานคณะกรรมการ) : ทายประธานที่เคารพครับสำหรับคำว่า "เงินสำรอง" และ "ทุนสำรอง" นี้ ในเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาถือว่าเป็นเรื่องที่ได้ใคร่ครวญและได้เลี้ยงกับเป็น อย่างมาก กระแสมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ ที่คณะกรรมการแก้ไขข้อความใน (๑) ขึ้นเพื่อแยกเงินสำรองออกเป็น ๒ ประเภท คือประเภทที่ ๑ ทุนสำรอง ไค้แค่เงินค่าขายหุ้นส่วนที่ขายเกินมูลค่าที่จดทะเบียนไว้ตาม มาตรา ๒๕ กับกำไรสุทธิประจำที่คงจัดสรรไว้ตามมาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๒๗ ส่วนคำว่า "เงินสำรอง" นั้นไค้แยกเงินสำรองอย่างอื่น เช่นสำรองหุ้นสูญ เงินสำรองเพื่อขยายงาน เรื่องนี้ผมพอเปรียบเทียบไค้กับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๒๐๒ ซึ่งมีบัญญัติว่า "ทุกครั้งที่เกิดเงินปันผล บริษัทต้องจัดสรรเงินไว้เป็นทุนสำรอง" นอกจากนั้นก็มีใบพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๔ มาตรา ๔ มีบัญญัติว่า "เงินกองทุน" หมายความว่า ทุนซึ่งชำระแล้ว ทุนสำรองซึ่งรวมทั้ง เงินสำรองอื่นที่ไค้จัดสรรจากกำไรสุทธิ และกำไรสุทธิคงเหลือหลังจากการจัดสรรแล้วรวมกัน เป็นต้น เพราะฉะนั้นคณะกรรมการก็เห็นว่าเพื่อให้การปฏิบัติงานเห็น ไค้ชัดขึ้นจึงแยกคำ ๒ คำนี้ออกมาขอมพระคุณครับ

นายธรรมบุญ สักพลี : กระแสมขอมพระคุณครับ ที่ท่านกรรมการไค้พยายามอธิบาย แทนนถเป็นความหมายของท่านกรรมการที่อธิบายหลังจากที่ไค้แก้ไข เป็นใบรูปของคณะกรรมการ แล้วจึงต้องอธิบาย

ในรูปนั้น กระผมเห็นด้วยครับ ถ้าแก้เป็นในรูปของคณะกรรมการความหมาย ออกเป็นอย่างนั้น จะออกเป็นว่าเงินสำรองประกอบด้วยทุนสำรองด้วย แล้ว ในทุนสำรองก็ประกอบด้วย ๒ ประเภท ที่ท่านยกมา มาตรา ๖๕ ที่ขายหุ้นได้ ราคาเกินหุ้นให้ชำระเงินตามมาตรา ๑๒๗ ทั้งนี้ถ้าเรากูมาตรา ๑๒๗ บัดนี้รัฐบาล ยังกังวุ่นแบบอนเสียวจะให้จัดสรรกำไรสุทธิประจำปีส่วนหนึ่ง ถ้ากำไรสุทธิประจำปี ส่วนหนึ่งต้อง เป็นเงินสำรองตามกฎหมาย ใช้เงินสำรองตามกฎหมายเข้าสื่อค ของรัฐบาลเลย เงินสำรองตามกฎหมายต้องประกอบด้วยอย่างนั้น ๆ เป็น เงินสด จะเป็นทรัพย์สิน เป็นใบหุ้นอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นกระผมเข้าใจว่า เพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น แล้วเมื่อโยงมาถึงมาตรา ๑๓๐ นี้ ก็มีอยู่ว่า บริษัทจะไถ่เงินสำรอง เห็นหรือไม่ครับ ใบที่นี้ก็ยังใช้เงินสำรองอยู่ ถ้าใช้ทุน สำรองจะต้องแก้ตรงนี้ด้วย แต่ท่านก็ไม่โต้แย้ง "โอนเงินสำรองอันที่ไม่ใช่" ถ้าอ่านของรัฐบาล "เงินสำรองตามกฎหมาย" รับกันอยู่แล้ว เป็นเงินสด เงิน สำรองที่ไม่ใช่เงินสำรองตามกฎหมาย เพื่อชดเชยก็ได้ ความหมายนั้นเห็นเลย ว่ารัฐบาลต้องการกันเงินสำรองนี้ไว้ เพื่อประโยชน์ของผู้ถือหุ้น คุณครอง เขา แล้วต้อง เป็นเงินสด แต่เมื่อคณะกรรมการมาถือว่า เป็นทุนดีกว่าแก้เป็น "ทุน" เสียไม่ได้สำรองตามกฎหมายด้วย "ทุนสำรอง" เฉย ๆ อาจจะเป็นภาษาของ ไทยกก็ได้ ภาษาักการลา นักธุรกิจ นักการธนาคารแล้วการตีความผู้ถือหุ้น ตีความหรือกรรมการเองตีความ กรรมการของบริษัทครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ หลวม ที่กระผมเกรงก็คือคณะกรรมการจะมาแยกออกเป็น "เงินทุนสำรอง" นี้ก็ออกมาเป็นเงินสำรองซึ่งไม่ใช่ เงินทุนสำรองตามมาตรา ๖๕ มาตรา ๑๒๗ แยกออกไปอีกหลายประเภท ซึ่งก็เห็นไม่พบที่หาไม่แนจะเป็นเงินสด เรื่องนี้ที่ กระผมว่าเป็นปัญหา การที่คณะกรรมการแยกนี้ก็แยกให้เห็น ๒ ประเภท แต่ กลายเป็นเสียงที่รัฐบาลผูกไว้ว่าน่าจะเป็นเงินสด เงินสำรองตามกฎหมายและ กฎหมายต่าง ๆ อย่างเช่นพระราชบัญญัติธนาคาร ที่ธนาคารมีเงินสำรองก็ต้อง เป็นเงินสดที่กระผมเข้าใจอย่างนั้น ถ้าท่านมีเหตุผลอื่นแก้ กระผมก็ไม่คัดใจ

กระดมย้าเท่านั้นเองครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอถามคุณอีกครั้งหนึ่ง เจตนากรมการวาง มาตรา ๑๒๗ ในเรื่องการจัดสรรกำไรสุทธิประจำปีเป็นเงินสำรอง หรือทุนสำรองนั้นมีได้หมายความว่า บริษัทจะต้องมีเงินสดกันไว้เป็นเงินสำรองตามกฎหมาย เพราะเป็นไปไม่ได้ การที่บริษัทมีกำไร ๑๐๐ ล้านบาท หรือ ๕๐ ล้านบาทนับไม่ไค้หมายความว่าบริษัทมีเงินสดอยู่ในมือ ๕๐ ล้านบาท หรือ ๑๐๐ ล้านบาท กำไรนั้นส่วนหนึ่งอาจจะอยู่ในสินค้าคงเหลือ กำไรนั้นอาจจะอยู่ในลูกหนี้ที่เพิ่มขึ้น ถ้าไรนั้นอยู่ในทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้น หมายความว่ามียหลายอย่าง เป็นเงินสดที่เพิ่มขึ้น เป็นที่ดินที่เพิ่มขึ้น เป็นเครื่องจักรที่เพิ่มขึ้น เป็นสินค้าที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นคำว่า "กำไร ๑๐๐ ล้านบาท" ไม่ได้หมายความว่ามียเงินสด ๑๐๐ ล้านบาท อาจจะอยู่ในทรัพย์สินประเภทต่าง ๆ ดังนั้น มาตรา ๑๒๗ นั้นจะกันเงินสดเป็นเงินสำรองไม่ได้โดยเด็ดขาดครับ เพราะไม่มีเงินนั้นหัดกันครับ กระผมกราบเรียนแล้วในเรื่องการสำรองนั้น ทั้งที่ท่านประธานคณะกรรมาธิการ ได้กราบเรียนไปแล้วว่ามี ๒ อย่างคือ ทุนสำรองต่อการ เน้นให้เห็น ทุนสำรองนั้นมีอยู่ในมาตราที่กราบเรียนไปแล้ว ก็คือนำเงินส่วนเกินมูลค่าหุ้นมาตั้งไว้ไม่ให้นำไปแบ่งกำไร และเอาเงินกำไรสุทธิมาหักไว้ก่อนหนึ่ง ส่วนนี้เรียกว่า "ทุนสำรอง" และทุนสำรองนี้จะโอนไปชกเขยผลขาดทุนไม่ได้ แต่อาจจะมียเงินสำรองอื่นที่เราเรียกให้ต่างกันท่านประธานคณะกรรมาธิการก็โดยกตัวอย่างว่า ทุนสำรองเผื่อหนี้สูญ หรือสำรองเผื่อขาดทุนหรือสำรองเพื่อขยายกิจการและอาจจะมียสำรองอื่น ๆ อีก ที่เราเรียกว่า "เงินสำรอง" เงินเหล่านี้ถ้าตั้งเป็นเงินสำรองเอาไว้ เมื่อมีผลขาดทุนในบริษัท ก็อาจจะโอนเงินเหล่านี้มาชกเขยให้ผลขาดทุนนั้นหมดไป แต่มีทุนสำรองที่เราเรียกต่างกัน ๒ ประเภทนั้น คือ เงินส่วนเกินมูลค่าหุ้นกับเงินที่กันไว้ตามกฎหมาย เรื่องนี้ไม่ให้โอนโดยเด็ดขาดจนกว่าบริษัทจะเลิกฉะนั้นจึงจำเป็นต้องใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกัน ทั้งที่ท่านประธาน

LIART

คณะกรรมการไต่ถามเรียนแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายชบะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามที่
คณะกรรมการไต่ถาม และตามที่ท่านกรรมการอธิบดีกรมทะเบียนการค้า
ไต่ถามนั้นเป็นเรื่องที่ถูกตอ้งแล้ว เพราะว่าทุนสำรองตามกฎหมายนี้เป็นเรื่อง
ที่ไปผูกพันกับทุนจดทะเบียน ถ้าไรจากการขายหุ้นและถ้าไรการจັดสรร ถ้าไร
จะเอาไปจັดสรรทั้งหมดไม่ได้ ต้องสำรองไว้เพื่อเป็นทุนสำรองตามกฎหมาย
ตามที่คณะกรรมการแก้ไขนั้นเป็นสิ่งที่ถูกตอ้ง ทั้งทางคานบัญชี ทั้งทางคาน
ธุรกิจ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมบุญสรุปอีกสักครั้งหนึ่ง
แล้วจะไต่ขอมติ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมก็ไม่ตั้งใจอะไร นอกจาก
อยากเรียนตามท่านกรรมการนิดเดียวว่า ทำไม จึงเปลี่ยนคำว่า "เงิน
สำรองตามกฎหมาย" ของรัฐบาลนี้มา เพราะว่าอันนั้นกว้าง ถ้าหากว่ามีเหตุผล
ที่ตอ้งเปลี่ยน กระผมก็อยากจะขอคอรองว่า ถ้าอย่างนั้นทุนสำรองเราเดิมว่า
"ตามกฎหมาย" ไต่หรือไมครับ เพราะว่ากระผมเป็นห่วงว่าทุนสำรองนี้อาจจะตี
ความไต่หลายอย่าง และทางกรรมการบริษัทอาจจะลงมติเป็นอย่างอื่นไต่ และ
เมื่อคุณบอกว่าจะมีเงินสดไม่ไต่ นั้น กระผมก็ขอเถียง เพราะมีเงินนั้นในกฎหมาย
จะไม่มีครับ ที่จะเขียนไว้ในบริษัทจะตอ้งจັดสรรถ้าไรสุทธิประจำปีส่วนหนึ่ง ไต่
ไม่ใช่ทั้งหมด ส่วนหนึ่งก็คือส่วนที่เป็นเงินสดนั้นเอง อย่างไรก็ตามกระผมก็ขอ
ยืนยัน อยากทราบเหตุผลว่าทำไมเปลี่ยนคำว่า "เงินสำรองตามกฎหมาย"
ที่รัฐคุมมาเป็นอย่างนี้ และถ้าเป็นอย่างนี้จะคอรองเป็น "ทุนสำรองตาม
กฎหมาย" ไต่หรือไม่ไต่มันคงซึ่ง ไม่เสียหายอะไร ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เชิญคณะกรรมการชี้แจง
สั้น ๆ ครับ

นายประยูร เดสิงศรี (กรรมการ) : ครับ คืออย่างนี้

LIART

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่มีความจำเป็นจะต้องใส่
"ทูลสนองตามกฎหมาย" เพราะตามที่มีบัญญัติไว้ให้ใส่
"ทูลสนองตามกฎหมาย" อาจจะมีใครตีความกฎหมายอะไร
กฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น มีเท่านั้นครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณชรรรมบุญยัง ตีจิตใจอีกหรือ
ไม่ครับ

นายชรรรมบุญ ลัดพลี : กระผมไม่ตีใจแล้ว ขอพระคุณครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่ตีใจก็ขอให้

เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓๑
มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖
มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ และมาตรา ๑๔๑ ไม่
มีการแก้ไข หมวด ๘ การตรวจสอบ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๔๒ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔๓ มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๔๓ มีการแก้ไข
ท่านผู้ใดตีใจบ้าง เชิญคุณแรมครับ

นางแรม พรหมโบล บอญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
มาตรา ๑๔๓ (๔) คณะกรรมการฯ ได้ไปตีคำว่า "ทำให้ผู้ถือหุ้นฝ่ายข้างน้อย
เสียหายโดยไม่เป็นธรรม" และไปเติมคำว่า "บับบั้งคับ" คำว่า "บับบั้งคับ"
นี้ไม่มีคำนิยามอยู่ ณ ที่ใด บับบั้งอย่างไร บั้งคับอย่างไร ซึ่งก็เป็นเรื่องที่จะต้อง
มาไต่สวนและสอบถามกันขึ้นมาอีกกว่าบับบั้งคับประการใด อยากรู้ เพราะฉะนั้น
ตามร่างของรัฐบาลที่เขียนไว้ว่า "มีการกระทำอันเป็นการทำให้ผู้ถือหุ้นฝ่าย
ข้างน้อยเสียหายโดยไม่เป็นธรรม" นั้น ก็ฉันตีความมีความหมายดีกว่าที่ทาง
คณะกรรมการฯ ไปเติมไว้

นายโอสถ โกศิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ คณะกรรมาธิการ เห็นด้วยกับข้อ เสนอของทนายสมชายภูมิเกียรติ และ
ขอให้ยื่นตามร่าง เติมของรัฐบาล ขอคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมาธิการยอมแล้ว
นะครับ ให้ยื่นตามร่าง เติมของรัฐบาล ไม่มีผู้ใดคัดใจขอให้ เลขานุการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๑๔๔
มีการแก้ไข มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘
และมาตรา ๑๔๙ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑๐ การเพิ่มทุน และการลดทุน ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๑๕๐ ไม่มีการแก้ไข

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : มาตรา ๑๕๐
ตกคำว่า "ทั้งนี้ให้นำ มาตรา ๑๕" เพราะเหตุว่าในมาตรา ๑๕ ได้มีการแก้ไข
ตามที่บัญญัติเพิ่มเติมทุกไป "ให้นำมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖" ตกมาตรา ๑๕
ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๑๕๑ วรรคสองใช้
หรือไม่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : วรรคสองครับ
ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขานุการรัฐสภาดำเนินการ
ต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕๑
มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๒ มีการแก้ไข กรรมาธิการสงวนความเห็น

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนูญธรรม (กรรมาธิการ) : หักตกคำว่า
"ที่อยู่" ขอให้คงไว้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นอันว่าที่กรรมาธิการ
ท่านหนึ่ง คือคุณประยูร เถลิงศรีขอสงวนความเห็นไว้ คณะกรรมาธิการเห็น
ด้วยนะครับ

นายประยูร เดลิ่งศรี (กรรมาธิการ) : เติม "ที่อยู่"
ลงไปก็ครบถ้วนแล้ว ไม่สงวนครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : หมกบังท่านครับ ขอให้
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๕๑
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๖ มีการ
แก้ไข มาตรา ๑๕๗ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๘ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑๑ ทุบท
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ และ
มาตรา ๑๖๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๔ มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลักพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธาน
มาตรานี้คณะกรรมการได้มาคัดกรองหาข้อที่เกี่ยวข้องกับ "ลายมือชื่อกรรมการตาม
(๑๑) บัญชีพิมพ์และบัญชีรายชื่อได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการลงลายมือ
ชื่อกำกับแนบแก้ไข" กระผมอยากทราบเหตุผล เพราะว่าตามปกติเราถือ
ลายมือชื่อ แล้วพิมพ์หรือแสกนไว้จะเป็นหลักฐาน ในการรับรอง เอกสารนั้น
ว่าสมบูรณ์หรือไม่ และในเรื่องนี้บริษัทมหาชนเราเห็นแล้วว่าการ จะ
กระจายความมั่นคง และการที่จะช่วยรับผิดชอบใน งานธุรกิจให้แก่ผู้มีรายได้น้อย
ที่ผู้มีรายได้น้อยการศึกษาอาจจะไม่ก็ อาจจะเซ็นชื่อไม่ได้ ก็จะต้อง
อาศัยการพิมพ์ชื่อซึ่งมีความจำเป็น เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการคัดออก
จะเป็นปัญหาว่าพวกเขาเหล่านั้นได้รับเลือกมาเป็นกรรมการแล้ว แล้วเซ็นชื่อไม่ได้
จะมีข้อไหน เพราะฉะนั้นอยากทราบเหตุผลว่าตัดไปเพราะอะไร หรือถือว่า
ลายมือชื่อกรรมการตาม (๑๑) นั้นรวมถึงพิมพ์มือด้วย

นายไอลส โกลิย (ประธานคณะกรรมการ) : ท่าน
ประธานที่เคารพครับ มาตรานี้ได้ตัดออกเพื่อให้สัมพันธ์กับ มาตรา ๗๐ ซึ่งคุณ
เดลินี ประจวบเหมาะ ได้ขอแปรญัตติไว้ คณะกรรมการเห็นด้วย เหตุผล
ก็คือว่าอยากจะให้มีการเซ็นชื่อ ท่านทั้งหลายคงทราบแล้วว่า ในขณะที่ตลาดหุ้น

LIRT

มีการต่อหุ้กันมากก็ เกรงจะเป็นการ เปิดช่องให้ แลวกได้ยอมในมาตรา ๗๐ แล้ว มาตราบังคับให้สัมพันธ์กับมาตรา ๗๐ ขอขอบคุณครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอขอบคุณครับ กระผมก็เห็นด้วย ที่คณะกรรมการมีวัตถุประสงค์ของการจะให้ เช่น ข้อ ๒ นั้นเป็นความปรารถนาดี แต่ทิศทางปฏิบัติเกิด เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้และกติกาคือออกด้วยถ้า เป็นกรรมการควยจะทำ อย่างไร การที่มีไว้ สมมติว่า เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้ ก็พิมพ์อแต่มีกรรมการ เช่น ข้อ ๒ กับ ตามกฎหมายอื่นก็มีใช้อยู่ ทำไมเราจึงกักกันเขาและให้เกิดปัญหาของ โหวตขึ้นมา ว่าถ้าเกิด เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้ก็ของ ไปยังแก้ไข ให้ออกจากกรรมการเสีย ซึ่งจะไม่ เหมาะสมทำไมเรามีไว้จะเสียหลายอะไรครับ ถ้าหากเกิด เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้ครับ

นายไอลส โกลิณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ทางกายภาพ กรรมการคนที่ เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้ขอเชิญให้ท่านออก จากกรรมการ เพราะว่าเพียงแต่ เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้แล้วจะไปทำงานอื่นได้อย่างไร และเหตุผลข้อที่ ๒ ก็เพื่อป้องกันไม่ให้มีการปลอมหุ้ในตลาดหุ้ ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ไม่ เป็นปัญหาครับ ถ้าคุณธรรมบุญจะยืนยันก็จะขอมติจากที่ประชุมจะได้เสร็จ ๆ ไป

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอความกรุณาแจ้งมติได้หรือไม่ครับ เพราะกระผมคิดว่าคำตอบคงจะ เป็นอย่างนั้น กระผมจึงต้องถาม ที่บอกว่าเชิญ ออกไป ก็บริษัทมหาชนตั้งขึ้นเพื่อจะให้ผู้มีรายได้น้อย เข้ามามีหุ้ เมื่อมี วัตถุประสงค์อย่างนั้นแล้ว เสร็จแล้วถ้าเกิดเป็นกรรมของ เขาซึ่ง เขามี เบี้ยน้อย หอยน้อยอยากจะมีหุ้มาบ้าง แต่ว่า เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้และเขาได้รับเลือกเป็น กรรมการควยเราไปบอกถาอย่างนั้นก็ออกไป เพราะ เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้กฎหมายฉบับ นี้วัตถุประสงค์จะกลายเป็นหมับไป เร็วลมเมื่อจอก ไปถึง ตอนที่มีผู้ถือหุ้จริง ๆ จะมีปัญหา ขอขอบคุณครับ

นายไอลส โกลิณ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ ถ้ายังยอมรับรองให้กรรมการที่ เช่น ข้อ ๒ ไม่ได้ไว้ในกฎหมายฉบับนี้ กระผม

LIRT

เกรงว่าจะเป็นการหมิ่นประมาทระหว่างศึกษาธิการ ซึ่งหาบให้การศึกษาแก่นักเรียนมาเป็นเวลานานแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : คือถ้าคณะกรรมการเอาอย่างนั้น กระผมก็ไม่คัดค้านครับ เพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการ ทางรัฐมนตรีก็รู้ว่า ป. ๘ อาบหนังสือไม่ออกก็มากมาย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๖ มีการแก้ไข หมวด ๑๒ การควบบริษัท ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๖๗ มีการแก้ไข

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมมีข้อข้องใจในการที่ คณะกรรมการได้เติมในมาตรา ๑๖๗ ซึ่งมีข้อความเดิมว่า "บริษัทตั้งแต่สองบริษัทขึ้นไป หรือบริษัทกับบริษัท เอกชนจะควบกันก็ได้" แต่ทางคณะกรรมการได้เติมเป็นว่า "หรือบริษัทกับบริษัท เอกชนจะควบกันเป็นบริษัทก็ได้" คำว่า "บริษัท" นี้ตามความหมายคำนิยามของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หมายถึงบริษัทมหาชน ที่กิจการที่บริษัทมหาชนควบกับบริษัท เอกชนจะกระทำให้กลายเป็นบริษัทมหาชน กระผมจึงเกิดข้อสงสัย เพราะว่าถ้าการที่จะแปรสภาพบริษัท เอกชนเป็นบริษัทมหาชนนั้น ได้บัญญัติไว้ในหมวด ๑๕ ว่าด้วยการแปรสภาพบริษัทตามมาตรา ๒๐๐ บัญญัติว่า "บริษัท เอกชนอาจแปรสภาพเป็นบริษัทได้เมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๖๔ (๒) มีสินทรัพย์สุทธิซึ่งมีมูลค่าไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ตามที่ปรากฏในงบดุล ประจำปีสุดท้ายก่อนปีที่แปรสภาพ ทั้งนี้ ให้นำมาตรา ๑๖๐ วรรคสอง มาใช้บังคับ โดยอนุโลม (๓) ที่ประชุมผู้ถือหุ้นลงมติให้แปรสภาพด้วยคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเสียงทั้งหมดของผู้ถือหุ้นซึ่งมาประชุม" การแปรสภาพบริษัท เอกชน

เป็นบริษัทมหาชนต้องเป็นตามมาตรา ๒๐๐ ในหมวด ๑๕ นี้ "ว่า" ในมาตรา ๑๙ การควบบริษัทเข้ามามีความหมายว่า "หรือบริษัทมหาชนกับบริษัทเอกชนจะควบกันเป็นบริษัทก็ได้" ทำให้มีข้อสงสัยว่าจะกลบกลายเป็นว่าถ้าหากบริษัทมหาชน กับบริษัทเอกชนนี้รวมกันแล้ว เป็นบริษัทมหาชนได้เลยโดยไม่ต้องมีกฎเกณฑ์อะไรตามหลักการแปรสภาพบริษัทเอกชนเป็นบริษัทมหาชนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๐๐ กระนั้นโครงการเรียนถามท่านกรรมาธิการว่า ความเข้าใจของกระผมจะถูกตองหรือไม่ ที่เติมไปนั้นน่าจะไม่ต้อง เพราะวาระเดิมของรัฐสภาเน้นถ้าหากบอกว่าบริษัทมหาชน กับบริษัทเอกชนจะควบกันก็ได้ แต่ว่าไม่ทำให้กลายเป็นบริษัทมหาชน อย่างที่คณะกรรมาธิการเติมลงไป

นายไอสด โกลสิน (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ คำว่า "บริษัท" มีบทนิยามในมาตรา ๓๓ ให้หมายความคำว่า "บริษัท" หมายความว่า บริษัทมหาชน จำกัด การที่คณะกรรมาธิการเติมคำว่า "บริษัท" ไว้ในนี้ก็หมายถึงว่าเมื่อควบกันแล้ว ระหว่างบริษัทมหาชนกับบริษัทเอกชนต้องมีสภาพ เป็นบริษัทมหาชนถ้าไม่ได้ไว้ อาจจะไม่มีความต่างกว่าบริษัทมหาชนกับบริษัทเอกชนไป ควบกันกลายเป็นบริษัทเอกชนก็ได้ มีเท่านี้ครับ แล้ววิธีการควบหรือจะตั้งให้เป็นบริษัทมหาชนอย่างไรได้ก็ตอง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของบริษัทมหาชนที่ตองมีลักษณะ เป็นบริษัทมหาชน ค้วยขอบคุณครับ

นายแสวง พุทธสถิตย์ : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเข้าใจในหลักเกณฑ์ว่าบริษัทมหาชนนั้นคือบริษัทอย่างไร แต่คณะกรรมาธิการมาเติมลงในที่นี้ว่าถ้าหากบริษัทมหาชนกับบริษัทเอกชนมาควบกันเข้าแล้วกลายเป็นบริษัทมหาชนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมมีข้อสงสัยตรงนั้นเพราะว่า การแปรสภาพบริษัทเอกชนมาเป็นบริษัทมหาชนนั้นมันบังคับไว้ในมาตรา ๒๐๐ ในหมวด ๑๕ ซึ่งกระผมได้อ่านในที่ประชุมทั้งแล้ว มีข้อสงสัยว่าเมื่อบริษัทเอกชนจะแปรสภาพ เป็นบริษัทมหาชน หรือเป็น

บริษัทตามคำนิยามนี้ควรจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๐๐ นี้ใช้เป็นหลักมา
บัญญัติไว้ในมาตราอื่นด้วยหรือไม่ เมื่อความกันแล้วจะต้องมีข้อความว่าภายใต้บังคับของ
มาตรา ๒๐๐ หมวด ๑๕ นี้ด้วยขอประทานกราบเรียนครับ

นายประยูร เกลิงศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแต่เดิมที่ อภิปราย
ครั้งแรกนั้นถูกต้องในแง่ที่ว่าในหลักการควรมี ๒ กรณี คือบริษัทมหาชน จำกัด
กับบริษัทจำกัดจะควมเข้ากันเป็นบริษัทมหาชน จำกัด ย่อมทำได้ตามมาตรา นี้ และ
ในขณะเดียวกันบริษัทมหาชน จำกัด อาจจะไปควบกับบริษัทเอกชนก็ได้ ในร่างของ
รัฐสภาที่ของคณะกรรมการก็ได้ไม่มองเห็นว่าธุรกิจในบ้านเมืองไทย เราในขณะ
นี้ยังเป็นธุรกิจขนาดเล็กหรือขนาดย่อมเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่ทำกิจการกว้างขวาง
เมื่ออย่างนั้นก็ควรจะเปิดโอกาสให้บริษัทมหาชน จำกัด ที่ดำเนินการอยู่แล้วและ
บริษัทเอกชนที่ ๆ สามารถควบกับบริษัทมหาชนนั้นเป็นบริษัทมหาชน จำกัด ได้ ทั้งนี้
โดยไม่นำบทบัญญัติเรื่องแปรสภาพมาใช้บังคับก็โดยเหตุผลที่ว่า ให้เป็นหน้าที่และ
ความรับผิดชอบของบริษัทมหาชน จำกัด นั้นเองที่จะพิจารณาบริษัทเอกชน เหล่า
นั้นมาหรือไม่โดยที่กฎหมายไม่ต้องไปเขียนหลักเกณฑ์ในเรื่องการแปรสภาพ ไว้ดัง
มาตรา ๒๐๐ ระเบียบชกราบเรียนอย่างนั้น ส่วนผลเสียหายจะมีหรือไม่ก็พิจารณา
โดยรอบคอบแล้ว เชื่อว่าไม่มีเพราะว่าบริษัทมหาชน จำกัด ก็คงจะไม่ไปรับบริษัท
เอกชนที่ไม่ดีหรือที่ล้มละลายนั้นมาควบกับบริษัทมหาชน เพราะผู้ถือหุ้นของบริษัท
มหาชน จำกัด นั้นเองคงไม่ลงมติให้ควบ ฉะนั้นกลไกในการควบคุมกันเองนั้น ได้มี
อยู่แล้วโดยสมบูรณ์โดยไม่ต้องเขียนบทบัญญัติ เช่น เกี่ยวกับการแปรสภาพขอขอบคุนครับ

นายแสวง พุทศสิทธิ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ระเบียบ
เข้าใจตามที่ท่านกรรมาธิการ ไขกระจ่าง แต่กระผมมีข้อสงสัยในข้อที่ว่าการรวมกัน
เป็นบริษัท เอกชนกับการ รวมกันเป็นบริษัทมหาชนนั้นมี ลักษณะผิดแผกแตกต่างต่างกัน
ถ้าหากว่าการ รวมกันเป็นบริษัท เอกชนมี เงื่อนไขอะไรที่ผิดแผกแตกต่างกัน และใน
การที่จะเอาบริษัท เอกชนเข้ามารวมกับบริษัทมหาชนเป็นบริษัทมหาชน เช่นจะมีข้อ

ซึ่กข์หรือซึ่กข์แย่งอะไรหรือไม๊ ถ้าหากว่าไม๊ได้กล่าวคำนี้ไว้ในมาตรา ๑๖๖
ก็ว่าถูกบังคับไว้ในตัวเองแล้วว่าจะควมกันเป็นบริษัทได้ก็มาตรา ๒๐๐ อยู่แล้ว
ก็จะตองเป็นไปตามหลักเกณฑ์นั้น ถ้าหากว่าไม๊เป็นไปตามหลักเกณฑ์นั้นก็จะ เป็น
บริษัทมหาชนไม๊ได้ เพราะอาจจะทำให้บริษัทเอกชนมารวมตัวให้บริษัท มหาชน
เดิมไม๊เป็นบริษัทตามความหมายในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไป จะเป็นไปได้อหรือไม่
ครับ

นายโอสถ โกศิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับความจริงท่านสมาชิกผู้เกียรติท่านไค้อภิปรายเมื่อกัน ก็เป็นเพื่อนสนิท
และที่รักของกระผมมาก กระผมก็มีความเกรงใจเหลือเกิน แต่ว่ามาพิจารณาด้วย
กระผมเอง กระผมก็หมกมุ่นอยู่ที่จะชี้แจงให้ท่านเข้าใจไค้แล้ว ฉะนั้นเพื่อประหยัด
เวลาของสภา กระผมขอเสนอให้มีการลงมติครับ

นายแสวง พุทฺธสัจจ : กระผมไม๊ได้ขอให้ยืนยันอะไรนะครับ
ขอเรียนถามท่านกรรมาธิการตามความคิดเห็นของกระผมว่าผิดหรือถูกไค้แล้วแต่ครับ
กระผมไม๊คิดใจ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนิน
การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖๔
มาตรา ๑๖๕ มาตรา ๑๗๐ มาตรา ๑๗๑ มาตรา ๑๗๒ มาตรา ๑๗๓ และ
มาตรา ๑๗๔ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑๓ การเลิกบริษัทไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗๕
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗๖ มีการแก้ไข

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับมาตรา ๑๗๖
ตามที่ คณะกรรมาธิการไค้มีการแก้ไขนั้น กระผมอยากจะกราบเรียนถามท่าน
ประธานไปยังคณะกรรมาธิการก็ไค้ ขอความตอจาก (๓) คือ "ในกรณีตาม (๑)
และ (๒) ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายในเวลา
อันสมควรหรือจะร้องขอให้ศาลสั่งเลิกบริษัทไค้" สิ่งทีกระผมคิดใจก็ไค้คือหมวด ๑๓ นี้

เป็นหมวดควบคุมการเลิกบริษัท และสำหรับ มาตรา ๑๗๖ ตอนต้นก็เขียนว่า "ผู้ถือหุ้นซึ่งมีหุ้นนี้รวมกันได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด จะร้องขอให้ศาลสั่งเลิกบริษัทได้เมื่อมีเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้" แล้วก็กำหนดเหตุทั้ง ๓ ประการ เป็นเรื่องที่ผู้ถือหุ้นจะขอให้ศาลสั่งให้เลิกบริษัท แต่ขอแรก (๑) (๒) (๓) นั้นก็ปรากฏในมาตรา ๑๗๖ แล้ว แต่สิ่งที่คณะกรรมการกิจการเพิ่มชั้้นนี้เท่ากับว่าให้อำนาจแก่นายทะเบียนในอันที่จะสั่งให้บริษัทแก้ไขหรือต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนดใน (๑) และ (๒) เท่ากับว่าขัดกับสิ่งที่ผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ยื่นขอร้องให้สั่งเลิก กระผมจึงคิดว่าที่คณะกรรมการเพิ่มชั้้นนี้ไ้ค้ำนึ่งถึงประเด็นที่จะขัดข้องบางหรือไม่ หรือเป็นเรื่องที่คณะกรรมการ มีเจตนาที่จะเพิ่มอำนาจให้นายทะเบียนในอันที่จะตกลงกับบริษัท ว่าให้ทำเสียให้ถูกต้องก่อนที่จะมีการสั่งเลิก ถ้าตกลงจะเพิ่มอำนาจให้นายทะเบียน ก็อาจจะให้อำนาจตามมาตรา ๑๗๖ ในชั้นแรกว่า ผู้ถือหุ้นนั้นไม่ใช่เพียงแต่จะขอต่อศาลเท่านั้น น่าจะกำหนดว่าขอต่อนายทะเบียนได้ควย เพราะอำนาจของนายทะเบียนเดิมนี้เป็นอำนาจที่ขอต่อศาลเหมือนกัน เหมือนกับผู้ถือหุ้นจำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่อำนาจที่จะมาสั่งการอย่างโน้นอย่างนี้ ได้ กระผมจึงขอเรียนถามว่า คณะกรรมการไ้ค้ำนึ่งถึง สิ่งเหล่านี้บางหรือไม่ ขอขอบคุณครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมการ) ท่านประธาน
ที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการอยากจะได้กราบเรียน
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า ความเข้าใจของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินั้นถูกต้อง
กล่าวคือในมาตรา ๑๗๖ นี้เป็นเรื่องที่ใหญ่ผู้ถือหุ้นมีสิทธิไป ร้องขอต่อศาลได้
ปรากฏว่าเหตุผลตาม (๑) (๒) และ (๓) ที่คณะกรรมการได้เพิ่มไป
นั้นก็โดยเหตุผลที่ว่า ร่างเดิมของรัฐบาลนั้นไม่มีการกำหนดอัตราส่วน โดย
เฉพาะในมาตรา ๑๕ เมื่อสมาชิกขอแปรญัตติ และคณะกรรมการเห็น

ควยและสภานักเห็นควยในมาตรา ๑๕ ไปแล้ววากำหนดอัตราส่วนการถือหุ้น
 กระทบจะไม่กรามเรียนยี่ถยาว เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วก็ให้อำนาจนายทะเบียนไว้
 อีกทางหนึ่งถ้าหากปรากฏว่าการใดก็ตามไม่เป็นไปตามมาตรา ๑๕ นั่นคือ (๒)
 หรือว่ามีกรกระทำตาม (๑) ก็ให้นายทะเบียนดำเนินการใดควย แต่อำนาจ
 ของนายทะเบียนนั้นเป็นอำนาจจำกัดมาก เพียงแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้อง ทั้งนี้
 ถ้าเขาไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องนายทะเบียนก็ทำอะไรไม่ได้ ก็ไปร้องศาลเช่นเดียวกัน
 คือเป็นการรักษาประโยชน์ผู้ถือหุ้นนั่นเอง และทำให้การต่าง ๆ นี้เป็นไปตาม
 กฎหมายที่เขียนไว้ในมาตรา ๑๕ ใครกรเรียนขี้แจงอย่างนี้

นายธรรมบุญ ลัดพลี : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ
 กระทบเห็นควยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปเมื่อกัน กระทบก็ขอยืนยัน
 คำอภิปรายนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกระทบควย และกระทบยังเห็นเพิ่มเติมอย่าง
 ท่านสมาชิกใดขยับยื่นไปเมื่อกันอีกว่าเรื่องหมวดนี้ เป็น เรื่องของการเลิกบริษัท
 เท่านั้นเอง และในการเลิกบริษัทจะเลิกได้ในกรณีใดบ้าง มาตรา ๑๔๖ นั้น
 เขียนไว้ ๒ กรณีเท่านั้นแชนแนล (Channel) ที่จะยื่นมาให้เลิกบริษัทได้
 คือ ๑. โดยผู้ถือหุ้น ๒. โดยนายทะเบียน ตามร่างของรัฐบาลซึ่งเขียนไว้
 วัตถุประสงค์ โดยผู้ถือหุ้นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไปแล้ว กระทบจะขอ
 พูดถึงในแง่ของนายทะเบียน "ในกรณีตาม (๑) และ (๒) ให้นายทะเบียนมี
 อำนาจร้องขอให้ศาลสั่งเลิกบริษัทใดควย" หมายความว่าในการเลิกบริษัท
 ทำได้ ๒ ทาง คือ โดยผู้ถือหุ้นกับนายทะเบียนจะมีอำนาจ ขอให้ศาลสั่งเลิก
 บริษัทใดควย ระบุไว้ในเรื่องเลิกบริษัทเท่านั้น และทำได้ ๒ ทางใช้คำว่า
 "ก็ได้" แต่คณะกรรมการมาแก้เป็นเพิ่มอำนาจให้นายทะเบียน แล้วไม่ตรง
 กับหมวดนี้ซึ่งเป็นเรื่องเลิกบริษัท แล้วมาเพิ่ม "ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้
 บริษัทแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องในเวลาอันสมควร" แล้วไปตัดคอนทาย "ควย"
 ออก แล้วมาเติม "ก็ได้" กลายเป็นนายทะเบียนเหมือนกับว่าไปร้องต่อศาลก็
 ได้ มาตกลงกันดีกว่า ชวนให้คิดวาระกรรมการชุดนี้ กระทบกรเรียน

ตรง ๆ เห็นด้วยความเคารพว่างานเข้มแข็งขั้นจริง แต่รู้สึกจะไม่ตรงกับ
 ร่างของรัฐบาลไม่เข้าใจในเจตนารมณ์ และทำให้สมาชิกในพื้นที่ของรับภาระ
 หนักเหลือเกินเหมือนกับว่าเป็นกรรมการเต็มสภาไป กระผมก็อยากจะ
 กราบเรียนยืนยันดังนี้ เรื่องนี้กระผมขอยืนยันว่าให้ท่านกรรมการท่านใดให้
 ที่ๆเจตนารมณ์ของกฎหมายมาตรานี้ เพื่อให้เลิกบริษัท และทำให้โดย ๒ ทาง
 คือผู้ถือหุ้นกับนายทะเบียนคนแรกให้นายทะเบียนมีอำนาจ
 สุดท้าย ในวรรคสุดท้ายศาลเท่านั้นที่มีอำนาจ " เมื่อมีการร้องขอให้ศาลสั่งใน
 กรณีตาม (๑) หรือ (๒) ศาลจะสั่งให้บริษัทแก้ไขหรือ บริษัทปฏิบัติให้ถูกต้อง
 ตามกฎหมายภายในกำหนดแผนการสั่งเลิกบริษัทก็ได้" ศาลเท่านั้นไม่ใช่ นาย
 ทะเบียน ทั้งนี้เพราะอะไร กระผมเชื่อว่ารัฐบาลที่ร่างมานี้เชื่อในสถาบันศาล
 ว่าคงมีความยุติธรรม ถ้าต้องเลิกก็เลิก ถ้าไม่เลิกมีเหตุผลจริงก็แล้วแต่ศาล
 แคนนาเพิ่มอำนาจนายทะเบียนทำให้ไม่ตรงกับในหมวกนี้ และจะทำให้ชวนคิดไป
 ว่าถ้าเขาไปร้องที่ศาลแล้วให้เลิกบริษัท เกิดบริษัทมาวิ่งกับนายทะเบียน
 นายทะเบียนก็ตกลงเลยก็เอาตามร่างของคณะกรรมาธิการที่แก้ไข ตกลงบริษัท
 นี้ไม่ต้องเลิกครับ ก็มีคนต่อไปทำให้คนอื่นเดือดร้อนต่อไปได้ เพราะอะไร
 เพราะไปปรับแล้วให้นายทะเบียนแก้ไขได้ เขาก็ไปร้องได้บริษัทบอกว่าไม่
 ต้องเลิก นายทะเบียนแก้ไขแล้ว ฉะนั้นขอให้ยกฟ้องคดีที่ศาลเสีย เป็นปัญหาไป
 ชักอำนาจศาล เพราะฉะนั้นกระผมขอความกรุณาให้ยื่นตามร่างเดิมของรัฐบาล
 รู้สึกว่าคณะกรรมาธิการชุดนี้ขั้นจริง แต่แก้ไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐบาล
 กระผมขอความกรุณาต่อคุณรองผู้ถือหุ้นรายย่อยที่อยู่แล้ว ขอพระคุณครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติกราบขอพระคุณสำหรับคำแนะนำ คณะกรรมาธิการได้
 พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว ประเด็นแรก กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า การเลิก
 บริษัทนั้นก็มีอยู่ตามที่ท่านกล่าว คือ ถ้าตกลงเลิกกันทั้งหมดก็เป็นมาตรา ๑๗๕
 (๑) แต่อย่างไรก็ตามการที่จะมาใช้สิทธิตามมาตรา ๑๗๖ นั้น เป็นผู้ถือหุ้น

จำนวนน้อย ที่ประเด็นก็คือว่าทำให้ไม่เลิกบริษัทเสียเลย ไปหาศาล ทำไม
จึงให้อำนาจนายทะเบียนมาสั่งแก้ไขใหญ่ถูกต้อง กระผมใครจะกราบเรียนว่า
โอกาสที่จะผ่านหรือมีกฎหมายเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นจะมีไต่ถาม โดยเฉพาะ
มาตรา ๑๕ ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ส่งไป และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
อภิปรายหักทวงเรื่องอัตราส่วนการถือหุ้น หุ้นเหล่านี้ได้ไปขายในตลาดหุ้นก็ดี
หรือประชาชนก็เห็น ย่อมจะมีโอกาสคลาดเคลื่อนจาก ร้อยละ ๐.๖ หรือ
ร้อยละ ๑๐ อยู่มาก ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ เหล่านี้ เราจะใหญ่ถือหุ้น
เพียง ๑ คน หรือ ๒ คนนั้นไปร้องให้เลิกบริษัท เมื่อปรากฏเช่นนั้นก็ควรจะ
แก้กันใหญ่ถูกต้องเสียก่อน ซึ่งในข้อบังคับอาจจะกำหนดไว้ว่าถ้ามีสิทธิอย่างนี้
ต้องดำเนินการแก้ หรือถ้าไม่แก้ นายทะเบียนก็ขอให้แก้ไข อันนี้เป็นกลไก
อันหนึ่งที่มีใครจะต้องเป็นการเพิ่มอำนาจนายทะเบียนให้มากขึ้น แต่ต้องการ
จะแก้ไขข้อขัดข้องซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินการของบริษััทมหาชน
โดยเฉพาะมาตรา ๑๕ ในการไปขายหุ้น ถ้าหากว่าผ่าน มาตรา ๑๕ ทุกที่
ไปร้องให้ศาลเลิกบริษัทแล้ว บริษัทเลิกหมดครับ บริษัทมหาชนจะเกิดขึ้นไม่
ได้เหมือนกับที่สถาบันบางท่านเป็นห่วงทวยเหตุนี้เอง นายทะเบียนก็ใช้อำนาจ
เกินไม่ได้ เพราะต้องผิดกฎหมายที่บังคับไว้ชัดเจน คั้งนั้นขอที่จะไปศาลก็ควร
จะให้มาหานายทะเบียนได้สั่งการแก้ไขใหญ่ถูกต้องเสียก่อน แทนที่จะไป
ฟ้องศาล แล้วศาลก็ต้องสั่งนายทะเบียนจะไปสั่งให้เลิกบริษัททุกวันแล้วตั้งกัน
ใหม่ กระผมว่าเศรษฐกิจจะวุ่นวาย เหมือนอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้
อภิปรายเมื่อวานนี้ ก็ขอกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ เพียงเท่านี้ครับ

นายชนะ รุ่งแสง ท่านประธานครับ คณะกรรมการ
อาจจะเข้าใจเจตนาที่ กระผมอภิปรายผิดไปนะครับ ความจริงกระผมเห็น
ด้วยกับคณะกรรมการที่จะเพิ่มอำนาจนายทะเบียนให้แก้ไขให้ทำเสียจะได้
ไม่ต้องเลิกบริษัทตามผู้ถือหุ้น ๑๐ เปอร์เซ็นต์เสนอ แต่ปัญหาอยู่ตรงที่ว่า
มาตรา ๑๕๖ นี้ไปเขียนเรื่องสิทธิของผู้ถือหุ้น ในการที่จะร้องต่อศาลให้เลิก

โยงไปโยงมา ที่ท่านก็โยงมาอีก ถ้าไม่ถูกต้องตามนั้นท่านก็ต้องปฏิบัติ ให้ได้ตาม
 นั้น แล้วอีกอย่างหนึ่งก็คือมาที่นั่นไม่ใช่กรณีที่น่าวิตกว่าผิดตามนั้น แล้วจะเลิกได้
 ง่าย ๆ เขาถือเอาว่าขางบน ต้องรวมกันไม่น้อย กว่า ๑ ใน ๑๐ จำนวนนี้ก็เป็น
 จำนวนที่น้ำหนักหนึ่งครึ่ง ไม่ใช่อย่างอื่นก่อนนี้พูดกัน ๑ คนหรือ ๕ คนอะไรอย่างนี้
 แล้วแก้เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ อะไรต่าง ๆ อันนี้ก็ ๑ ใน ๑๐ แล้วรับของ
 จำนวนหนึ่งที่กำหนดไว้ทั้งหมดจำนวนมากพอน้ำหนักมากพอ ปรีक्षाกันแล้วเห็นว่า
 จำเป็น แล้วท่านก็ยืนยันในคราวก่อน เรื่องที่ท่านสั่งงาน กระทบก็ช่วยท่านและ
 เห็นด้วยกับท่าน ท่านบอกได้ว่าทำได้ ทั้งที่คณะกรรมการเองก็บอกทำไม่ได้ พวก
 ท่านเองก็บอกทำไม่ได้ สมาชิกหลายท่านก็เกรงจะทำไม่ได้ ท่านบอกทำได้ที่อยู่
 ย้ายกันมอ ๆ เขาไม่โหดมาแจ้งท่านบอกทำได้ก็พูด
 และจำนวนหนึ่งทำไม่ได้ท่านทำไม่ได้ ท่านบอกด้วยมีผลขาดไป หนึ่งคือความจริงก็
 ต้องรู้ เป็นสาระสำคัญของกฎหมายฉบับนี้เป็น เรื่องเงิน เรื่องทอง ท่านต้องรู้และบท
 นี้ดูถือว่าช่วยหนึ่งหลายบทซึ่งบังคับไว้เคร่งครัด ถ้าเรื่องนี้ท่านทำไม่ได้ กระทบ
 ท่านอย่าทำก็ความวิบัติมหาชน และนายทะเบียนก็ไม่ต้องมีหน้าที่อะไรเลยจะคิดว่า
 มีไว้ทำไมครับ ถ้ามีแล้วมีรูป เรื่องหนึ่งยังไม่ได้ แต่มีรูป เรื่องที่อยู่ซึ่งยากกว่าท่าน
 บอกว่าทำได้ เพราะฉะนั้นมองให้เห็นว่ากรรมการชุดนี้ถ้าคิดอยากจะทำอย่างนี้
 ก็อ้างว่าทำได้ชกงานนั้น ไม่ชอบแม่ไม่ตรงเจตนารมณ์ของรัฐบาลก็บอกว่าไม่ได้อันนี้
 กระทบอยากจะทำกรรมาเรียนยืนยันว่า อย่าแปลเจตนารมณ์ของรัฐบาลผิดไป กระทบ
 เห็นว่าไม่ถูกต้องครับ ไม่ชอบด้วยหลักการ กระทบเห็นว่าถ้าต้องการจะให้นาย
 ทะเบียนมีอำนาจอะไรควรที่จะเขียนอีกบทหนึ่ง ไม่ควรที่จะเขียนในนี้ เพราะในนี้
 เป็น เรื่องการ เลิกบริษัท เท่านั้นเองและในกรณีร้ายแรง ในกรณีที่ไม่เป็นไป
 ตามนั้นซึ่งอาจจะมียกผลขาดและผลลวงก็ได้ อะไรก็ได้เรื่องนี้เราปล่อยมาตรา
 ๑๕ ให้มีผลขาดไม่ได้ เมื่อมีผลขาดไม่ได้ก็ต้องบังคับไว้ตามนั้นแล้วรองต่อศาล ส่วน
 การที่ท่านอ้างอีกเรื่องหนึ่งบอกว่า ในการที่ไปรองต่อศาลก่อนรองต่อศาลใหม่หา
 นายทะเบียนก่อน อย่างนี้ไม่มีเขียนครับ ถ้าท่านอ่านดู ไม่ได้เป็นอย่างที่ท่านว่า

ท่านก็เอาเองนะครับตามที่เขียนในนี้ "ในกรณีตาม (๑) และ (๒) ให้นำ
ทะเบียนมีอำนาจสั่งให้บริษัทแก้ไข" หมายความว่า เขาจะร้องหรือไม่ร้องก็แล้วแต่
สั่งได้ เขาไม่ร้องก็ยังสั่งได้ เขาร้องแล้วก็สั่งได้โดยไม่ต้องฟังเขาพวกนี้ไม่ต้อง
มาหาทางนี้สั่งได้ อันนี้ครับที่กระผมเห็นว่าผิดเจตนารมณ์ของรัฐบาล ขอบพระ
คุณครับ

นายโฮสต์ โกลีน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณท่านสมาชิกซึ่งขอเอียนามคือคุณชนะ ซึ่งท่านเห็นด้วย
แต่ท่านเห็นว่าไม่ควรที่จะมาบัญญัติไว้ในนี้ คณะกรรมาธิการก็พยายามตรวจสอบ
แล้วหาทางเลือกไม่ได้นอกจากต้องแทรกตรงนี้ ถ้าไปลงตอนต้นก็จะอ่านยาก และเหตุ
ผลอื่น ๆ ที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมานั้น กระผมก็คิดว่าพอสมควรแล้ว สำหรับ
ทางท่านคณะกรรมการมีความเสียใจที่ไม่อาจจะตกลงได้ ก็เห็นจะไม่มีทางอื่น
นอกจากว่าขอมติต่อสภา ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็ขอมติได้แล้วนะครับ

นายธรรมณู ลีคหฬ : กระผมก็นึกอย่างนั้นครับ ถ้า
คณะกรรมการบอกว่าไม่พอที่จะลงก็แสดงว่ารัฐบาลก็ไม่อยากจะให้ลง คือไม่
อยากจะให้แก้ไขของไหว้ว มาตราที่จริงเป็นมาตราที่ช่วยการนำคดี มาฟ้องร้อง
ต่อศาล กระผมก็เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับ หลักการตามกฎหมายและเกี่ยว
กับมาตรา ๑๕ ที่ท่านกรรมาธิการก็พยายามต่อสู้มากกระผมก็เห็นควรจะให้มีการ
ลงมติ กระผมก็อยากจะฟังเสียงเกี่ยวกับร่างของรัฐบาลเหมือนกัน ขอบพระคุณครับ

นายแสวง พุทธิสติชัย : ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผมได้ฟังคำอภิปรายและคำชี้แจงของท่านกรรมาธิการแล้ว กระผมมีความเห็น
ด้วยกับญัตติอภิปรายซึ่งนั่งลงไปเมื่อกี้ เพราะเจตนารมณ์ตามมาตรา ๑๕ ของ
รัฐบาลที่ร่างมานั้นเจตนาที่จะให้ผู้อยู่หมื่นสี่หมื่นจะร้องขอ ให้เลิกบริษัทใดก็ตามเหตุ
ต่าง ๆ ทั้ง ๓ ข้อ ส่วนกรณีนายทะเบียนนั้นก็เป็นแต่เพียงว่าถ้าหากมี เหตุการณ์
เกิดขึ้นตาม (๑) และ (๒) ให้นำทะเบียนเป็นผู้มีอำนาจที่จะร้องขอ ให้ศาลสั่ง

เลิกบริษัทไคทวย คือหมายความว่าให้มีอีกทางหนึ่ง เจตนานอกจากผู้ถือหุ้นรวมกัน
หมดไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายไคทั้งหมด ร้องขอให้ศาลสั่ง เลิก
เลยและให้นายทะเบียนอีกทางหนึ่ง ที่จะร้องขอให้ศาลสั่งเลิกบริษัทแต่คณะกรรมการ
กลับแก้ เป็นให้นายทะเบียนมีอำนาจที่จะสั่งแก้ไขบริษัทเสียเอง ความจริง เรื่องการ
แก้ไขหรือปฏิบัติใหญ่ถูกต้องเป็น เรื่องที่จะต้องร้องขอให้ศาลสั่ง ในวรรคสุดท้ายมี
ปรากฏว่า "เมื่อมีการร้องขอให้ศาลสั่งในกรณีตาม (๑) หรือ (๒) ศาลจะสั่งให้บริษัท
แก้ไขหรือปฏิบัติใหญ่ถูกต้องตามกฎหมายภายในเวลาที่กำหนด" คือว่ายังไม่ได้สั่ง เลิก
ครั้นให้เวลาที่จะแก้ไข ถ้าแก้ไขแล้วก็ไม่ต้องเลิก แต่ไม่ให้เกิน ๖ เดือนแทนการ
สั่งเลิกบริษัทไคทวยว่า เรื่องนี้ต้องให้ใบสั่งศาล เพราะ เมื่อการกระทำผิดไปแล้ว
อย่างบริษัทฝ่าฝืนผู้เริ่มจัดตั้งฝ่าฝืน จะต้องให้นายทะเบียนไปสั่งแก้ และเป็นการมอบ
อำนาจนายทะเบียนที่จะมีอำนาจสั่งไค ธรรมดาว่า จะไม่ถูกต้อง ร่างเดิมนี้เจตนาให้
นายทะเบียนอีกทางหนึ่งที่จะ ร้องขอให้ศาลสั่ง เลิกบริษัท ไคทวยนอกจากผู้ถือหุ้นแล้วคือ
ว่าผู้ถือหุ้นอาจจะรวมกันไม่ได้ แต่นายทะเบียนคนเดียวมีอำนาจที่จะร้อง ขอให้เลิกได้
แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าบริษัทนั้นจะต้องเลิกไป ศาลอาจจะสั่งให้ปฏิบัติหรือแก้ไขใหญ่
ถูกต้องภายใน ๖ เดือนแทนการสั่งเลิกบริษัทก็ได้ ธรรมดาว่าไม่เห็นจะเดือดร้อนอะไรใน
การที่บริษัทจะ เลิกหรือไม่เลิก ถ้าหากบริษัทกระทำ ผิดกฎหมายแล้วยังให้เป็นบริษัทต่อ
ไปถูกต้อง เหมือนกัน ธรรมดาที่มีความเห็นด้วยกับท่านที่เขียนขึ้นคือสภา เมื่อถนนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการจะชี้แจงอีกหรือไม่ครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมการ) : ท่านประธานครับ

กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ มาตรา ๑๓๖ มีวัตถุประสงค์อย่างนั้นครับ กระผมจะ
ลองพยายามอธิบาย ก่อนอื่นเมื่อมีการผิดเกิดขึ้นตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) เราก็ให้
ผู้ถือหุ้นมีสิทธิร้องต่อศาลได้ อันนี้กรณีหนึ่งในทำนองเดียวกันถ้ามีการผิดตาม (๑) หรือ
(๒) หรือ (๓) เกิดขึ้น โดยที่ไม่มีผู้ถือหุ้นมาร้องขอต่อศาล แต่นายทะเบียนไปพบเห็น

LIART

เอง นายทะเบียนก็สามารถจะใช้อำนาจไต่ถาม (๒) ที่ใดก็ได้ไป ทันเมื่อเรื่อง
ทั้งหมดมาถึงศาลแล้ว ศาลก็จะไต่ถามไต่ถาม (๓) กระผมขอเรียนชัดเจนเพียง
เท่านี้ครับ

นายอคิด วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นด้วย
ที่คณะกรรมการ ไต่เพิ่มเติมและแก้ไขในมาตรานี้เป็นการถูกต้องและสมควรแล้ว
ด้วยเหตุผลสั้น ๆ ดังนี้ครับ ถ้าหากว่าเราประสงค์จะส่งเสริมให้ บริษัทมหาชนได้
เกิดขึ้นเพื่อประโยชน์ของคนทั่วไป และประโยชน์แก่บุคคลผู้มีรายได้น้อย ถ้าหาก
ว่ามีบางกรณีซึ่งเป็นการผิดและสามารถจะป้องกันแก้ไข ทำให้ถูกต้องได้ก็ควรที่จะ
ทำก่อนที่จะไปสั่งยกเลิกเสียทุกกรณี ในกรณีที่หากว่ามีการกระทำอันเป็นความ
ผิดตาม (๑) และ (๒) เมื่อนายทะเบียนเห็นเข้าและก็ไม่มียุติโทษมารองชอกก็ให้
โอกาสนายทะเบียนตักเตือนแก้ไข ตามวิธีที่ยินยอมที่จะกระทำ บริษัทนั้นก็ทำการ
แก้ไขเสีย ก็ยังเป็นบริษัท ให้ดำเนินการต่อไปได้ ถ้าบริษัทไม่ยอมทำนายทะเบียน
ก็ตามหรือผู้ถือหุ้นก็ตามก็อาจจะไปร้องขอศาลให้ศาลสั่งเลิก ซึ่งเป็นไปตาม(๓)
การที่จะแก้ไขเพิ่มเติมทั้งนี้กระผมคิดว่า เป็นการช่วยเหลือจะพูดได้ว่า ถ้าผิด
นิดหน่อยก็เลิกไปนั่น กระผมยังเห็นว่าไม่ถูกต้องและไม่สมควร เพราะฉะนั้นที่จะ
เพิ่มเติมเป็นการสมควรแล้ว ประเด็นต่อไปว่าถ้าจะเพิ่ม จะไปเพิ่มที่ไหน ก็ถ้า
หากว่าไม่มีที่ใดที่จะเพิ่ม กระผมก็คิดว่าจะมีที่ใดเหมาะ ก็ขอให้คณะกรรมการไต่
ย้ายไปที่นั่น เมื่อคุณแล้วก็เห็นว่าไม่น่าจะมีที่ใดที่เพิ่ม และถ้าเราจะมาฝากไว้
ในมาตรานี้ก็ไม่เป็นการเสียหายอะไร เรื่องว่าช่วยการเด็กบริษัท ถ้าหากว่าก่อน
จะเลิก มีเงื่อนไขบางประการที่จะมากพันใส่ไว้ก็น่าพินไปตั้งเรื่องเลิก ถ้าไม่
เป็นไปตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนขอ ก็ขอให้ศาลสั่งเลิกเสียก็กระทำได้ กระผม
เห็นว่าไม่เป็นการขัดอะไรเลยที่จะมาใส่ไว้ในมาตรานี้ กระผมจึงเห็นด้วยและ
สนับสนุนที่คณะกรรมการไต่ทำมานั้นถูกต้องแล้วครับ ขอพระคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านครับ

จะไต่ข้อมติ คณะกรรมาธิการจะชี้แจงอีกหรือไม่ เชิญครับ

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกซึ่งอภิปรายจบไปเมื่อกัน เรื่องนี้กระผมเห็นความสนใจท่านสมาชิกที่เห็นชัดแย้งอยู่มากเหมือนกัน แต่ว่าทำไมไต่จริง ๆ ครับ ขอให้สนใจทางคณะกรรมาธิการ กระผมขอยกตัวอย่างอย่างนี้ว่าถ้าเกิดมีบริษัท ๒ บริษัท ค่าขายอย่างเดียวกันและแข่งกัน อีกบริษัทหนึ่งต้องการล้มอีกบริษัทหนึ่ง ก็หาคนเข้าไปถือหุ้นเพื่อกดกวนและใช้อำนาจ ตามมาตราที่ขอให้ศาลสั่งเลิกนี้แหละผลเสียหายจะเกิดขึ้นโดยไม่เป็นกรรม เพราะฉะนั้น คณะกรรมาธิการจึงไต่หาทางที่จะให้นายทะเบียนประทับประตองอย่าให้มีเรื่องการเลิกบริษัทได้โดยง่าย ๆ กระผมก็อยากใคร่ขอวิงวอนท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วย กับคณะกรรมาธิการนี้ไต่ตกลงกันเสียดีกว่าที่จะขอมติ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณธรรมบุญตกกลงหรือไม่ครับ

นายธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมขอสรุปสั้น ๆ นิดเดียวเท่านั้น แล้วกระผมก็จะไม่คิดใจแต่ฝากเป็นข้อสังเกตนะครับ คือคิดว่าถ้าจะมีบริษัทส่งคนเข้าไปถือหุ้น อันนี้ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด ถ้าบริษัทนี้ ๑,๐๐๐ ล้านบาทจะต้องส่งคนเข้าไปถือหุ้น ๑๐๐ ล้านบาท นี่เป็นอย่างนั้นครับ

ประการที่ ๒ ไม่ใช่ว่าท่านสมาชิกผู้เกิดวิตที่ได้อภิปรายเมื่อกันที่บอกว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กบริษัท ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์เต็มเลย อันนั้นบอกอยู่แล้วครับว่า ศาลอาจจะสั่งให้แก้ไขหรือปฏิบัติใหญ่ถูกต้องได้ วัตถุประสงค์มาตราที่กระผมอยากจะกราบเรียนอย่างเปิดอกเลยครับ คือเรื่องนี้รัฐบาลคงต้องการแยกผู้ปฏิบัติกับผู้ควบคุมออกคนละคน เพราะว่าในการที่บริษัทจะถือหุ้นให้เป็นไปตามที่กำหนดนั้น อาจจะเป็นความผิดพลาดบกพร่องของนายทะเบียนเองก็ได้ ความร่วมมือของนายทะเบียนเองก็ได้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีความร่วมมือกันแล้วถ้าผู้ถือหุ้น

กระผมได้ขอแปรญัตติขอเพิ่ม มาตรา ๑๕๕ ทวิ มีข้อความดังนี้ "มาตรา ๑๕๕ ทวิ
 ให้บริษัทเอกชนที่มีผู้ถือหุ้นตั้งแต่หนึ่งร้อยคนและมีลักษณะเป็นสาธารณูปโภค หรือ
 เกี่ยวข้องกับสาธารณชนเป็นอย่างมาก ดำเนินการแปรสภาพให้เป็นบริษัทมหาชน
 ภายใน ๑ ปี นับจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บริษัทเอกชนประเภทใดซึ่งจะ
 ต้องแปรสภาพตามความในวรรคหนึ่ง ให้กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา" เหตุผลที่
 กระผมได้ขอแปรญัตติเพิ่มมาตรานี้เข้าไปนั้น ก็เพราะเหตุว่าเจตจำนงของรัฐบาล
 ที่ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้ามานั้นก็เพื่อที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนได้
 มีส่วนในการลงทุนในกิจการค้า และอีกอย่างหนึ่งคือในบริษัทบางประเภท ซึ่งมี
 ลักษณะที่จะเป็นสาธารณูปโภคหรือเกี่ยวข้องกับสาธารณชนอย่างมากนั้นก็ทำให้
 ประชาชนผู้ถือหุ้นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการบริหารบริษัทเหล่านั้น แต่
 โดยที่มาตรา ๒๐๐ นั้นไม่ได้อ้างถึงไว้ว่าบริษัทดังกล่าวนั้น จะต้องดำเนินการแปร-
 สภาพเป็นบริษัทมหาชนในเวลาอันสมควร เพราะฉะนั้นถ้าจะมีมาตราใดมาตรา
 หนึ่งที่จะให้เป้าหมายไว้ว่าบริษัทที่มีลักษณะเป็นสาธารณูปโภค หรือเกี่ยวข้องกับ
 สาธารณชนเช่น บริษัทเกี่ยวกับในด้านการประกันภัย หรือว่าบริษัทที่เกี่ยวกับการ
 เงินทุนอะไรเหล่านี้ ควรจะเป็นบริษัทมหาชนภายในเวลาอันสมควร กระผมจึงได้
 เสนอเป็นมาตรา ๑๕๕ ทวิ เพิ่มขึ้น ขอบคุณครับ

นายไอลด์ โกลีน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่
 เคารพครับในวันแรกที่มีการประชุมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็ได้
 กราบเรียนต่อสภาแล้วว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่มีลักษณะอื่นใด นอกจากเป็น
 ประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ ฉบับหนึ่งเท่านั้น ฉะนั้นในวิธีการร่างกฎหมายเช่นนี้จึงมี
 ให้นำเอาอำนาจบริหาร เข้ามารวมไว้ กล่าวคือถ้ารัฐบาลมีวัตถุประสงค์ที่จะให้
 อำนาจบริหารบังคับให้บริษัทประเภทใดชนิดใดมาเป็นบริษัทมหาชน รัฐบาลก็ย่อมมี
 อำนาจที่จะทำได้ตามกฎหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่นพระราชบัญญัติการ
 ธนาคารพาณิชย์ พระราชบัญญัติประกันภัย พระราชบัญญัติขนส่งหรือพระราชบัญญัติ

เหมืองแร่ อะไรพวกนั้นขอหนึ่ง การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาแปรญัตติมานี้
 กระผมก็เห็นว่าท่านมีเจตนาดีต่อบ้านเมืองจริง ๆ ไม่มีเจตนาอื่นแต่โดยหลักของ
 การเขียนกฎหมายแล้วเป็นไปได้ ญัตตินี้ได้เกิดขึ้นในมาตรา ๑๔ มาครั้งหนึ่ง
 แล้วคือมีท่านสมาชิกขอให้เพิ่มมาตรา ๑๔ ในทำนองเดียวกันทางสภาก็ได้มีโอกาส
 พูดยากันและขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ไต่แปรญัตติมาตรา ๑๔ นั้น ท่านก็ตกลงและ
 ถอนไปแล้ว กระผมอยากจะทราบเรียนย้อนขึ้นไปถึงประวัติของการร่าง กฎหมาย
 ฉบับนี้ กระผมจำได้ว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างกันมาตั้งแต่ พ.ศ. ๑๙๑๖ ในการร่าง
 กฎหมายฉบับนี้ในชั้นคณะทำงานก่อนที่จะเสนอรัฐบาลได้มีการพุดกันมากในเรื่องนี้
 ในที่สุดคณะกรรมการร่างชุดนั้นก็เลยไม่ใหม่บทบัญญัติท่านองนั้นไว้ เพราะถือว่าเป็น
 แต่เพียงประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ อย่างหนึ่ง แต่บางท่านที่เคยเป็นสมาชิกสภา
 ปฏิรูป ๆ คงจะเคยทราบเองมาแล้วเหมือนกันว่าในรัฐบาลสมัยนั้นได้เพิ่มเงินบท
 บัญญัติท่านองเดียวกับที่ท่านสมาชิกขอเพิ่มเติมในนี้เข้ามาอีก ๒ มาตรา จึงเกิด
 เป็นปัญหาถกมากในการพิจารณาพระราชบัญญัติฉบับนี้ในสภาปฏิรูป ๆ แต่มาใน
 สมัยรัฐบาลนี้ตามร่างใหม่ซึ่งรัฐบาลเสนอมาได้เอามาตราทั้ง ๒ มาตราที่เกี่ยวข้อง
 ของกับเรื่องนี้ออกทั้งหมด กระผมและคณะกรรมการจึงเถาเอาว่าเป็นนโยบาย
 ของรัฐบาลที่ไม่ต้องการใหม่กฎหมายเกี่ยวกับการบังคับไว้ในทำนองนี้ เพราะฉะนั้น
 กระผมคิดว่าถ้าท่านสมาชิกยังแคลงใจที่กระผมกราบเรียนมานี้ก็อาจจะกราบเรียน
 ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งท่านถูกรูมาหนึ่งประชุมอยู่ ณ ที่นี้ได้
 ขอขอบคุณครับ

นายนิพิฒน์ ชาลิจันทร์ ที่กระผมเสนอมานักไม่เป็นเชิงบังคับ
 นะครับ คือเห็นว่าถ้ารัฐบาลแก้กฎหมายเกี่ยวกับบริษัทต่าง ๆ เป็นรายพระราช-
 บัญญัติไป เช่น พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์หรืออะไรทำนองนี้ จะเสียเวลา
 มาก ถ้ารัฐบาลจะออกเป็นพระราชกฤษฎีกาอาจจะรวดเร็วกว่า แต่อย่างไรก็ตาม
 กระผมใคร่ขอฟังความเห็นทางรัฐบาลว่ามีจุดประสงค์อย่างไรครับในเรื่องนี้

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านรัฐมนตรีจะชี้แจงสักหน่อยได้หรือไม่ครับ

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพรัฐบาลขอกราบเรียนท่านประธาน และท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องว่า รัฐบาลไม่มีความประสงค์ที่จะให้เป็นการบังคับบริษัทเอกชน ที่ดำเนินการอยู่แล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ถ้าการบังคับเช่นนั้นแล้วจะเท่ากับเป็นการ ไปยื่นใจผู้ถือหุ้น เพราะเหตุว่าบริษัทจำกัดตามกฎหมายถือว่าบริหารโดยคณะกรรมการแต่ถ้าในการที่จะแปรสภาพก็จะต้องฟังเสียงผู้ถือหุ้น ในกรณีผู้ถือหุ้นเขาไม่ยอมที่จะเปลี่ยนเป็นบริษัทมหาชนแล้ว กระผมเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ที่จะไปบังคับเขาเช่นนั้น และถ้าหากว่าเป็นการบังคับกันแล้วก็ต้องมีบทลงโทษ ว่าถ้าไม่ทำตามที่บัญญัติเอาไว้แล้วจะต้องถูกลงโทษเช่นนี้ ซึ่งก็ไม่เป็นการสมควรที่จะกระทำเช่นนั้น อย่างไรก็ตามก็สำหรับข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องที่ว่ากฎหมาย บางฉบับเช่น ธนาคารพาณิชย์หรือบริษัทประกันภัยควรจะเป็นบริษัทมหาชนนั้น ทางรัฐบาลก็ได้คำริบอยู่แล้วครับในเรื่องนี้ โดยเฉพาะในกรณีธนาคารพาณิชย์ กระผมเข้าใจว่าถ้าได้มีการตั้งธนาคารขึ้นใหม่ก็จะบังคับให้เป็นบริษัทมหาชนเช่นเดียวกับการประกันภัยเหมือนกันครับถ้าหากว่าจะมีการตั้งบริษัทประกันชีวิตขึ้นใหม่ ทางกระทรวงพาณิชย์ก็ต้องบังคับให้เป็นบริษัทมหาชน ซึ่งก็ทำได้ตามกฎหมายนั้นอยู่แล้ว ไม่จำเป็นจะต้องเขียนไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ขอพระคุณครับ

นาย นิธิพนธ์ ชาลจิณฑร : เมื่อความเห็นของรัฐบาลเป็นเช่นนั้น กระผมก็ขอลองการสงวน และโดยที่มาตรา ๒๐๐ ก็เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ กระผมขอลองทวง ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เดชาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เดชาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๐๐ มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและสงวน แต่ไม่คัดใจ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณนิรพิศน ขอถอนไปแล้ว แต่เนื่องจากมาตรา ๒๐๐ นี้มีการแก้ไข ท่านผู้ใดจะตั้งใจบ้าง คุณसानนท์ครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ กระผมคิด ใจนึกเดียวแหละครับ ขอหมวดทั้ง ๆ ที่มิกำนิยามแล้ว กระผมก็ไม่อยากจะให้ตั้ง คำว่า "มหาชน" ออก คือว่าไม่ไห้เสียหายอะไรขอหมวด ก็ขอให้คงเป็นไปตาม ร่างเดิม ทั้ง ๆ ที่มิกำนิยามแล้วก็จริง แต่บัญญัติไว้อย่างนี้เป็นหัวขอหมวดที่ฟังแล้ว รู้อีกว่า "การแปรสภาพบริษัทเอกชนเป็นบริษัทมหาชน" นี้ชัดเจน และตรงกับ เรื่อง เพราะฉะนั้นอยากจะขอให้คงไว้ตามร่างเดิม ตัดออกแล้วฟังไม่เพราะครับ แล้วก็ข้างบนมีหลายที่เหมือนกันเขียนว่า "บริษัท" ข้างล่างเขียนว่า "มหาชน" ก็มี มาตรา ๕๕ ก็เขียนไว้ กระผมขอรองครับ

นายไอสถ โกศลิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน ที่เคารพ คณะกรรมการขอขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องทุกทวง การที่ คณะกรรมการตัดคำนี้ออกไปก็เพราะว่ามีท่านสมาชิกท่านหนึ่งทักขึ้น ในการขอ แปรญัติโดยท่านถือหลักว่าเมื่อมีกำนิยามคำว่า "บริษัท" อยู่นแล้ว ทำไมจะต้องมา ใส่ให้ซ้ำอีก ทางคณะกรรมการก็ประนีประนอมยอมไป แต่ในขั้นนี้กระผมเห็นด้วย กับท่านสมาชิกที่เสนอมา เพราะฉะนั้นคณะกรรมการใคร่ขอยืนตามร่างเดิมของ รัฐบาล ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดจะอภิปรายอีก หรือไม่ครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ตามร่างของรัฐบาล สำหรับมาตรา ๒๐๐ นี้เป็นเรื่องที่ว่า "การแปรสภาพจากบริษัทเอกชนเป็น บริษัทมหาชน" นั้น ขอกำหนดคําคอมติของผู้ถือหุ้น แคว่ว่าตามหลัก เกณฑ์ใหม่ คณะ กรรมการได้แก้ไขและกำหนดหลักเกณฑ์เป็น ๓ ประการ กระผมอยากจะเรียน ตามใน (๒) นะครับ ในหลักการประเด็นที่ ๒ ว่า "มีสินทรัพย์สุทธิซึ่งมีมูลค่าไม่

น้อยกว่าห้าล้านบาท ตามที่ปรากฏในงบดุลประจำปีสุดท้ายก่อนที่จะแปรสภาพ"กรณี
อยากจะเรียนถามว่าคณะกรรมการวิชาชีพหลักทรัพย์ และมาตรฐานอันไหน หรือว่า
ตัวเลข ๕ ล้านบาทนั้นมาอย่างไรครับ

นายประยูร เกลิงศิริ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
มาตรฐานที่กำหนด ๕ ล้านบาทนั้นก็ถือว่าในการจัดตั้งบริษัทมหาชน จำกัด นั้น ได้
กำหนดไว้ในเบื้องต้นว่าต้องมีทุนไม่ต่ำกว่า ๕ ล้านบาท เมื่อหลักการนั้นยอมรับมา
ตั้งแต่มาตราต้นแล้ว คณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าในการที่จะ แปรสภาพก็ควรจะถือ
หลักเกณฑ์เช่นเดียวกัน มิฉะนั้นแล้วก็จะเป็นการเสียหาย สมมติว่ามีบริษัทเอกชน
บริษัทหนึ่งทำการขาดทุนเหลือ ๑ บาท ผู้ถือหุ้นก็ลงมติว่าจะ เป็นบริษัทมหาชน
ถ้าไม่เช่นนั้นไว้อย่างนี้เขาก็ต้องแปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน แต่บริษัทเหล่านั้นที่ไม่ได้
กลับมากอยู่ในพวกบริษัทมหาชนที่ตัดแล้วภาพพจน์ของบริษัทมหาชนนั้นจะไม่ดี และจะ
เป็นการหลอกลวงประชาชนด้วย เพราะเรายอมให้แปรสภาพในบริษัทเอกชนที่ไม่
มีทุนมาขายหุ้นต่อประชาชน ขอกราบเรียนมาตรฐานเพียงเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านอีกก็ขอให้
เลขาธิการ รัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๐๑
มาตรา ๒๐๒ มาตรา ๒๐๓ มาตรา ๒๐๔ และมาตรา ๒๐๕ ไม่มีการแก้ไข หมวด
๑๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ไม่มีการแก้ไขมาตรา ๒๐๖ มาตรา ๒๐๗
และมาตรา ๒๐๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๐๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๐ ไม่มี
การแก้ไข หมวด ๑๗ บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๑ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๑๒ มีการแก้ไข

นายธรรมณู ดัดพิล : ขอบพระคุณรับทานประธานสภาที่เคารพ
มาตรา ๒๑๒ นี้ กระผมว่าคงผิดครับ แต่จะผิดโดยพิมพ์ผิดหรือว่าเข้าใจผิด
กระผมก็อยากจะกราบเรียนถามทางคณะกรรมการ และถามรัฐบาลว่าท่าน

ประชาชนควย เพราะว่า เป็นร่างของรัฐบาล ความจริงมีแคอยู่ในเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง แต่ที่คนสงสัยจะอีกเรื่องหนึ่ง คือมาตรา ๒๑๒ นี้ "ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑ วรรคสามของระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท" มาตรา ๑๑ วรรคสาม เป็นเรื่องของฝ่ายของบริษัท คือการจัดใหม่หรือการดำเนินการมีให้ มีฝ่ายข้อของกระทำภายใน ๑๔ วันนับแต่จดทะเบียนบริษัท หรือไม่ใช่สถานพื้นเป็นสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา หรือจดทะเบียนเป็นเลิกบริษัท หรือเลิกสาขาบริษัทแล้วแต่กรณี ไม่เกี่ยวกับผู้ชำระบัญชี เพราะฉะนั้นผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑ วรรคสามของระวางโทษ กระทบว่าจะเกิดผิดพลาดและคณะกรรมการก็ไม่ได้แก้ไขมาตรา ๑๑ แยกคณะกรรมการไปแก้วรรคสองเป็นวรรคสาม กระทบก็เลยส่งสัยคณะกรรมการก็อาจจะแก้ไข คืออาจจะเอาวรรคเหล่านี้ของมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๑ วรรคสองวรรคสาม ไม่เกี่ยวกับผู้ชำระบัญชี ไม่ทราบว่าท่านไปเอามาจากไหน หรือจะเป็นเพราะพิมพ์ผิด

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ ไม่มีทั้ง ๒ ประการครับ คือ มีมาตรา ๑๑ วรรคสามบอกว่า เมื่อมีบริษัทขึ้นมา ก็ต้องให้มีฝ่ายให้คนเขาดูแล และเมื่อเลิกไปแล้วชำระบัญชีก็ต้องเอาฝ่ายลง คือไม่ใช่ อธิปไตยอยู่ เหมือนกับเวลาเลิกพรรคครับ เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วใครจะเป็นคนสุดท้าย เอาฝ่ายนั้นลงก็คือผู้ชำระบัญชี เพราะว่าตอนเด็กนั้นใคร ๆ เขาไปกันหมดแล้ว ผู้ชำระบัญชีต้องเขาไปดำเนินการจัดกิจการทรัพย์สินทุกอย่าง กระผมกราบเรียน ท่านครับ

นายธรรมณู ลัทธสิ : ขอความที่กำหนดใหญ่ชำระบัญชี กระทำนั้นอยู่ตรงไหนกระผมขอความกรุณา กระผมอาจจะมองข้ามไป คือถ้ามีตรงนั้นก็ต้องบอกว่าไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ไซหรือไมครับ เพราะมาตรา ๑๑ ไม่ได้บอกว่า เป็นหน้าที่ของผู้ชำระบัญชีเอาฝ่ายลง เหมือนอย่างท่านบอกว่า เป็นหน้าที่ของผู้ชำระบัญชีเอาฝ่ายลง กระผมก็ตะขิดตะขวงใจเหมือนกัน ถ้ามีเขียนไว้

อย่างนั้นจริง ก็ต้องอ้างว่าไม่ปฏิบัติตามมาตรานั้น ไม่ใช่มาตรา ๑๑ (๓) จุดอยู่ที่ตรงนี้ครับ ฉะนั้นท่านว่ามีหรือไม่ว่าผู้ชำระบัญชีเอาป้ายลง ถ้ามี ท่านต้องอ้างมาตรานั้น ไม่ใช่มาตรา ๑๑ วรรคสามซึ่งคนละเรื่องกัน

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการยอมรับในแง่ที่ว่าไม่มีบทบัญญัติโดยเฉพาะเจาะจง แต่ว่าอำนาจหน้าที่ผู้ชำระบัญชีนั้นได้มีอยู่ทั้งมาตรา ๑๔๑ เป็นต้นไป นับว่าเป็นอำนาจกว้าง ๆ การที่จะเขียนอำนาจหน้าที่ผู้ชำระบัญชีเจาะจงลงไปแต่ละอย่างนั้นคงกระทำไม่ได้ เพราะผู้ชำระบัญชีเข้าไปดำเนินการกิจการแทนกรรมการของบริษัท คือเพื่อชำระสะสาง และดำเนินการต่าง ๆ ดังนั้นคณะกรรมาธิการจึงไม่ได้ใส่เจาะจงไว้ ในมาตราเหล่านี้ ขอกราบเรียนท่านครับ

นายธรรมณู ลีศักดิ์ : กระผมอยากจะเสนอคณะกรรมาธิการอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ เพราะว่ากฎหมายอาญา ท่านจะลงโทษปรับใคร ต้องมีตัวบทกฎหมายว่าด้วยความผิดและกำหนดโทษไว้ เพราะฉะนั้นบริษัทมหาชนนี้เมื่อกำหนดโทษปรับเขาไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท บอกว่าถ้าเขาไม่ปฏิบัติตามใหม่โทษ หนึ่งไม่ปฏิบัติตามอะไร ต้องเขียนไว้ชัดครับ เพราะฉะนั้นถ้าไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๑ ไม่ใช่เรื่องนั้นแล้วไปเอาโทษเขาอย่างไร ท่านก็บอกว่าเป็นหน้าที่ของผู้ชำระบัญชี ท่านไปเขียนไว้ข้างนอกกฎหมายใช้ได้อย่างไร ให้สภาผ่านไป มาตรานั้นก็พลอยไถ่กันไปด้วยทั้งสภา กระผมว่าท่านจะเอาอย่างไรสองกรรมาธิการชัดครับ ถ้าต้องการอย่างนั้นจริง ก็ต้องเขียนไว้ที่มาตราใดมาตราหนึ่ง แล้วก็แก้มาตรา ๑๑ วรรคสามให้เป็นมาตรานั้นเสีย หรือไม่อย่างนั้นก็ตัดออกไปเสียเลย เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยาก กระผมอยากกราบเรียนถามทางรัฐบาลท่านประธานสภา เพราะจิตใจความเรื่องนี้เป็นร่างของรัฐบาลนะครับ แต่ทำไมคณะกรรมาธิการจึงมาแก้เสียเฉย ๆ ไม่รู้ จากวรรคสองเป็นวรรคสามคือ ๆ ไม่ได้แก้มาตรา ๑๑ เลย ขอความกรุณาท่านประธานถามทางรัฐบาลได้หรือไม่ครับ กระผมว่าเรื่องนผู้ชำระบัญชีจะ

ทองปฏิบัติ และถ้าไม่ปฏิบัติลงโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท จะไปเพิ่มในหมวดที่
ว่าด้วยเรื่องของผู้ชำระบัญชีใดหรือไม่ วันนั้นทั้งก็เขียนเสีย คีย์วันเลยก็ได้แล้วให้
ทางสภาได้พิจารณา ไม่อย่างนั้นต้องคัดออกไปครับ นี่เป็นโทษอาญา มาเขียน
ลอบ ๆ ไว้แล้วปรับเขาเรื่อย ๆ ไปไม่ได้

นายนาม พูนวิศุ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่าน
ประธานที่เคารพ ร่างของรัฐบาลนี้มุ่งหมายเพียงว่าในมาตรา ๑๑ (๓) ได้
กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่เลิกบริษัทก็จะเอาป้ายออก ใน (๓) บอกว่า "จัดให้
มีป้ายของบริษัทไว้หน้าสำนักงานและสำนักงานสาขา (ถ้ามี) และดำเนินการให้มี
ป้ายชอตั้งกล่าวในกรณีที่ไม่ใช่สถานที่นั้นเป็นสำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขา
หรือในกรณีที่จดทะเบียนเลิกบริษัทหรือสาขารับแล้ว" เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าไม่
เอาออกก็ควรจะต้องลงโทษกัน ในกรณีที่บริษัทเลิกแล้ว อำนาจหน้าที่ของกรรมการก็
ไปอยู่ที่ผู้ชำระบัญชี เพราะฉะนั้นเราจึงได้ระบุโทษเอาไว้ถ้าไม่กระทำ ตามที่กอง
มีโทษ ในกรณีที่คณะกรรมการได้ไปเพิ่มพรรคสามทวี ในมาตรา ๑๑ นี้
คณะกรรมการได้ไปเพิ่มอีกพรรคหนึ่ง เพราะฉะนั้นก็เลยต้องใส่พรรคสองเป็น
พรรคสาม กระผมเห็นว่าถูกต้องแล้ว แต่กระผมก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
เหมือนกันว่าการจะลงโทษผู้ชำระบัญชีในกรณีเล็กน้อย เช่นนี้ก็อาจจะเป็นการ
หนักเกินไป เพราะฉะนั้นถ้าจะตัดมาตรา ๑๑ พรรคสามออก ทางรัฐบาลก็ไม่
ขัดข้อง ก็แล้วแต่ที่ประชุมสภาจะเห็นสมควร ขอขอบคุณ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คณะกรรมการจะชี้แจงต่อ
หรือไม่ครับ

นายประยูร เถลิงศรี (กรรมการ) : เมื่อทางรัฐบาลไม่
ขัดข้องที่จะตัดออกไป คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง เพียงแต่อาจจะมีใครสักคน
หนึ่งอาจจะไปยื่นหน้าไปบอกว่าใครเอาป้ายลงหรือยัง คือไม่มีกฎหมาย
คงพอจะทำได้ ขอขอบคุณครับ

LIART

นายอคุณ วิเชียรเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ การที่จะมีไว้ก็มีประโยชน์ เพราะเหตุว่าผู้ชำระบัญชีนั้นเมื่อนานทีจะต้องทำการอื่นเป็นการป้องกันมิให้เกิดความเข้าใจผิดแก่บุคคลทั่วไป ในกรณีที่เลิกบริษัทแล้วฝ่ายก็ควรจะต้องใครจะเป็นผู้ทำก็ควรจะเป็นผู้ชำระบัญชี เมื่อเป็นเช่นนั้นก็น่าที่จะมีบทบังคับ ให้ผู้ชำระบัญชีได้ดำเนินการนั้น ประเด็นมีอยู่แค่เพียงว่า ในมาตรา ๒๑๒ นี้ใช้ในความไวไม่ปรากฏชัดแจ้งถึงกล่าวในการที่ไปอ้าง มาตรา ๑๑ เพราะกรณีตาม มาตรา ๑๑ วรรคสามนั้นเป็นทั้งกรณี การจัดใหม่ฝ่ายและการจัดมีใหม่ฝ่ายในกรณีที่มีการเลิก ถ้าหากว่าเห็นสมควร คณะกรรมการก็น่าจะกรณารับเขียน มาตรา ๑๑ เสียใหม่ให้ชัดเจนโดยระบุว่าผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ได้อำนาจใหม่ฝ่าย ในกรณีมีการเลิกบริษัทก็ให้ได้รับโทษดังกล่าว ก็ทำไต่กรับ เขียนเติมลงไปอีกนิดเดียว ครับ จึงกราบเรียนเพื่อพิจารณา

นายไอลส โกลีน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพว่า ทนาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ให้กระผมนำวรรคสามกลับมาอีกแล้ว กระผมก็เห็นมีทางออกอยู่ทางหนึ่ง คือไปเติมในมาตรา ๑๘๑ (๗) ใส่ตรงหน้าที่ "ผู้ชำระบัญชี" ว่า "ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม และกิจการอย่างอื่นที่จำเป็น" แล้วบทกำหนดโทษก็ต้องไปใส่ว่า "ฝ่าฝืนมาตรา ๑๘๑ (๗)" ถ้าเช่นนั้นอาจจะไปไต่ ทนก็อยากจะขอความกรุณา กราบเรียนหรือท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ก่อนว่า จะกรุณาถ่วงวรรคสามไว้ไต่หรือไม่ครับ โดยแก้ไขครั้งที่กระผมเรียน ขอขอบคุณครับ

นายนาม พูนวิทย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลไม่ขัดข้องประการใด ขอขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คุณอคุณว่าไปไต่หรือไม่ครับ
อย่างนี้ คณะกรรมการว่า

นายอคุณ วิเชียรเจริญ : ครับ ดีมากครับ กระผมเห็นด้วย
นั้นเป็นวิธีเขียนที่ดีครับ

LIRT

นายธรรมบุญ ลัดพลี : กระผมอยากจะทราบเรียนเสนออย่างนี้
 ใดหรือไม่ครับเจตนาารมณ์ของการลงโทษผู้ชำระบัญชี มาตรา ๑๑ ก็อ้างไว้แล้ว
 กระผมว่าในมาตรา ๑๑ หน้า ๓ เติมในวรรคสามสั้น ๆ คำเดียวคงได้ คือเมื่อ
 กับกระผมไม่อยากจะเสนอเพราะเห็นว่าย้อนกลับไปเกรงจะเสียเวลา กระผมก็
 เสนอนี้กว่าคดีให้สั้น ๆ อย่างที่คณะกรรมการขอทำหรือแก้ไข คือวรรคสุดท้าย
 มาตรา ๑๑ "การจักใหม่หรือการดำเนินการมีใหม่ป้ายชื่อตาม (๓)" เติมตรง
 นั้นครับ "เป็นหน้าที่ผู้ชำระบัญชี" เขียนไว้เลยแค่นั้น ๆ แล้วอ่านต่อไปว่า "ต้อง
 กระทำภายในสิบสี่วันนับแต่วันจดทะเบียน" ก็เสร็จไปเลย ตอนท่านก็สอออกไว้แล้ว
 ว่าผู้ชำระบัญชีต้องรับโทษตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ถ้าไม่ทำ เติมตรงนั้นสั้น ๆ
 ครับ "เป็นหน้าที่ผู้ชำระบัญชี" ระหว่าง (๓) กับ "ต้องกระทำการ" ครับ

นายโอสถ โภคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผมเสียใจที่ไม่สามารถจะรับข้อเสนอของท่านสมาชิกได้ เพราะ
 วรรคสามมีทั้งคำว่า "ใหม่" และ "มี" กับวิธีที่เป็นคนยกป้ายครับ

นายอุทิศ นาคสวัสดิ์ : ท่านประธานครับ กระผมว่าความเห็น
 ของท่านประธาน คณะกรรมการถูกต้องแล้ว ไล่ไปมาตรา ๑๑ ไม่ได้ใส่ใน
 (๓) มาตรา ๑๘๑ อย่างที่ท่านว่าถูกต้องและดีที่สุดแล้วครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 ถ้าหากว่าที่ประชุมรับข้อเสนอของท่านประธานคณะกรรมการ กระผมขอเสนอ
 เพิ่มเติมอย่างนี้ครับ ในมาตรา ๒๑๒ เมื่อแก้แล้วจะอ่านเป็นดังนี้ "ผู้ชำระบัญชี
 ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๒" คือตัด "มาตรา ๑๑ วรรคสาม ออกนะครับ "ผู้
 ชำระบัญชีใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๒ หรือมาตรา ๑๘๔ วรรคสองของระวาง
 โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท" แล้วขอย้ายไปไว้เป็นมาตรา ๒๓๖ ทวิ ยกทั้ง
 มาตราไปเป็นมาตรา ๒๓๕ ทวิ เพราะเหตุว่ามาตรา ๑๘๒ ที่เป็นมาตราบท
 กำหนดโทษนั้นจะต้องไปต่อเรียงตามลำดับ คือต้องไปอยู่ต่อมาตรา ๒๓๖ ส่วนใน

มาตรา ๒๖๕ นั้นเพื่อให้เป็นตามข้อเสนอของท่านประธานคณะกรรมการการกระแอม
ขอเสนออย่างนี้ครับว่า "ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๑ (๒) (๓)"
แล้วก็ตัดคำว่า "หรือ" ออก แล้วก็ (๒) (๓) นอกนั้นเป็นไปตามเดิมครับ

นายธรรมบุญ ลัทพล ก็ครับรับวรัคดี แต่ไม่ไคผลตามเจตนาารมณ
ของท่านประธานคณะกรรมการ ท่านอธิบดีกรมทะเบียนการลาซึ่งท่านยืนยันว่า
ผู้ชำระบัญชีต้องเอาปลายลง มิฉะนั้นท่านจะต้องเินไปเอาลงเอง ถ้าท่านไม่เอา
ลงก็ไม่มีโทษเสียควย เพราะฉะนั้นไหน ๆ จะใหม่ใหม่ก็จะต้องให้เอาลงเพื่อไม่
ให้เสียบหายกับสาธารณชน เพราะถ้าขึ้นถึงปลายไ้อาจจะเกิดโทษหรือ เข้าใจผิด
ไคจะต้องเอาลง เพื่อไม่ให้ท่านอธิบดีกรมทะเบียนการคาต้องไปวิบนวปถักควรจะ
เขียนกำหนดความผู้ชำระบัญชีต้องทำ กระแอมก็ว่าขอเสนอของท่านเลขานุการ
คณะกรรมการที่เสนอมาเมื่อกันก็ครับ ควรจะเอาไปรวมในหมวดเดียวกันกับ
ผู้ชำระบัญชี กระแอมก็เตรียมจะเสนอเมื่อถึงตรงนั้นเหมือนกัน แต่คนละประเด็น
ที่มันกลับมาประเด็นที่ว่าจะแกมผู้ชำระบัญชีให้ของตกลงโทษตามมาตรา ๑๑ กระแอม
ก็กลัวไปเพิ่มอย่างท่านว่าก็เหมือนกัน ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการว่า
มาตรา ๑๘๑ (๓) ที่จะให้เขียนว่า ผู้ชำระบัญชีต้องทำอย่างนั้นควย แล้วมาลือก
ไว้ในมาตรา ๒๖๒ ซึ่งย้ายไปว่า ถ้าไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๑ (๓) ก็มีโทษ แล้ว
ก็ย้ายที่ไปไว้ตรงนั้นอีกที่เป็นอีกประเด็นหนึ่ง กระแอมว่าคงต้องขอมติสภา ครับ
เพราะว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องใหม่ ขอบพระคุณครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนธรรม (กรรมาธิการ) ท่านประธาน
ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระแอมว่าเมื่อกันไคตกลงให้เติมไว้ใน มาตรา
๑๘๑ (๓) ว่า "ดำเนินการตามมาตรา ๑๑วรรคสามและกิจการอย่างอื่นที่จำเป็น
เพื่อให้การชำระหนี้เสร็จสิ้น" เมื่อเป็นดังนี้ การที่มคนเอาปลายลงหรือไม่ต้องมี
แนแล้ว หวังว่าท่านคงจะพอใจครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ก็เป็นอันว่าตกลงกันไคันะครับ
ทั้งรัฐบาลทั้งสมาชิกทั้งคณะกรรมการ ไม่มีท่านผู้ใดคัดค้านะครับ

LIART

นายปลั่ง มีจุล : ขอประทานอนุญาตอีกครั้ง ถ้าเราไปเพิ่มใน มาตรา ๑๔๑ (๓) แล้วขอเรียนถามท่านกรรมาธิการอีกครั้งว่า (๓) เติมขึ้น กำหนดโทษไว้ที่ไหนหรือไม่ คือถ้าเขียนอย่างนั้นแล้ว (๓) เติมจะถูกลงโทษด้วย ขอประทานหารืออีกครั้ง

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กระผมได้เสนอให้เพิ่ม ในมาตรา ๒๓๕ แล้วครับ บอกว่า "ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๑๔๑ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)" ตามร่างเดิมไม่มี (๓) แล้ว (๓) เติมขึ้นไม่เพิ่มบท ลงโทษครับ

นายปลั่ง มีจุล : ถ้าอย่างนั้นก็เป็นการกำหนดโทษของ (๓) ของมาตรา ๑๔๑ เติมเขาไปควยไซ้หรือไม่ครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ไซ้ครับ

นายปลั่ง มีจุล : ถูกต้องนะครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ถูกต้องครับ

นายปลั่ง มีจุล : กระผมขำเท่านั้น ถ้าต้องการอย่างนั้น กระผมก็ไม่มีติดข้อง

นายธรรมบุญ ลัทธพิ : กระผมว่าเรื่องนี้ท่านกรรมาธิการปล่อยให้พวกเราต้องมาทำหน้าที่กรรมาธิการเพิ่มสภากันเรื่อยๆ ไปหน่อย คือถ้าไปเขียนอย่างนั้นโทษก็จะไปคนละเรื่องมาตรา ๒๓๕ ท่านย้ายไปโทษ ๒๐,๐๐๐ บาท นี่ ๕,๐๐๐ บาท ไม่เอาป้ายลงโทษไป ๒๐,๐๐๐ บาท หนักไป เป็นสาระสำคัญของโทษ เห็นหรือไม่ครับมาตรา ๒๑๒ นี่ ๕,๐๐๐ บาท เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าท่านย้ายไปมาตรา ๒๓๕ โทษ ๒๐,๐๐๐ บาท ผิดเรื่องไปเลยเห็นหรือไม่ครับ กระผมว่าเรื่องนี้เสียเวลามาก กระผมว่าชวนไว้จะโทษหรือไม่ครับ แล้วว่าเรื่องอื่นไปก่อน วันนี้อย่างไรก็คงไม่เสร็จ คราวหน้าคณะกรรมาธิการนำมาเสนอโดยพิจารณาาร่วมกันก็ได้ กระผมยินดีที่จะช่วย

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : คงจะไม่ทองแถมละครับ
เพราะว่าไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท จะปรับ ๕,๐๐๐ บาทก็โดนละครับ

นายธรรมนุญ ลีศิริ : ก็สรุปแล้วแต่ละครับ เพราะกระแสมเห็น
ขอยโทษไว้ชั่วคราวโทษต่างกัน ๕,๐๐๐ บาทก็มี ๑๐,๐๐๐ บาทก็มี ๒๐,๐๐๐ บาท
ก็มี ถ้าอย่างนั้นก็อย่างท่านประธานว่า ก็ ๒๐,๐๐๐ บาท รวบรวมคนแล้วก็แล้วกัน
เหมาเอาเลยละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ให้อยู่ในคุกพันธจของศาล
ท่านเถอะละครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเห็นว่าถ้าจะ
ให้ตีแล้วไม่ควรจะไปรวมใน (๗) เพราะเหตุที่ว่า (๗) นั้น เป็นเรื่องคำเนิ
การอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อให้การชำระบัญชีเสร็จสิ้น ซึ่งไม่ควรจะมีโทษหรือกั
ถ้าเขาไม่ดำเนินการ เพราะว่าการที่จะไปพิจารณาว่าอย่างไรจำเป็น ลงโทษ
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นถ้าจะให้ตีก็เพิ่มเป็นอีกอนุหนึ่งจะเป็น (๖ ทวิ) เข้าไป แล้ว
ก็ลงโทษแต่เฉพาะมาตรา ๑๘๖ (๒) (๓) (๖ ทวิ) อะไรนั้นเข้าไป ส่วน (๗)
นั้นไม่ควรจะไปลงโทษเพราะลงโทษไม่ได้อยู่ในตัวละครับ ถ้าไปรวมกันเข้าแล้ว
จะเกิดปัญหาขึ้น ถ้าแยกอย่างนั้นกระผมเห็นว่าก็จะดีกว่า ขอพระคุณละครับ

นายไอลสธ โกศิน (ประธานคณะกรรมการสิทธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับคณะกรรมการ เห็นด้วยโดยเพิ่มอย่างที่ท่านสมาชิก เสนอเป็น
(๖ ทวิ) แล้วโทษก็เสยต้องเอาเข้าไปในมาตราต้นเสียเลย ในมาตรา ๒๑๒ นี้
เป็นโทษปรับ ๕,๐๐๐ บาท ขอคุณละครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีปัญหาอะไรอีกหรือไม่ครับ

นายธรรมนุญ ลีศิริ : กระผมขอเป็นประเด็นสุดท้ายละครับ
คือเพื่อไม่ให้เสียเวลาหมายความว่าเรื่องนี้อยู่ระหว่างกลางบริษัทมาตรา ๒๑๑
ก็เรื่องบริษัท มาตรา ๒๑๓ ก็เรื่องบริษัท กระผมเห็นว่าเมื่อแก้ตรงนั้นถูกต้องแล้ว

เราก็ย้ายเรื่องนี้ไปไว้ด้วยแถวมาตรา ๒๓๕ ใดหรือไม่ครับ อยู่ในเรื่องผู้ชำระ
บัญชีด้วยกัน ก็ขอเสนอไว้เลยเพื่อไม่ให้เสียเวลาเมื่อไปถึงเรื่องนั้น ขอบพระ
คุณครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กระผมเห็นว่า
มาตรา ๒๑๒ นี้จะต้องย้ายไปเป็นมาตรา ๒๓๕ ทวิ คือมาตรา ๒๑๒ เมื่อแก้ไข
แล้วจะเป็นอย่างนั้นครับ "ผู้ชำระบัญชีใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔๑ (๖ ทวิ)
และมาตรา ๑๔๒ หรือมาตรา ๑๔๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
ห้าพันบาท" แล้วเอามาไว้เป็นมาตรา ๒๓๕ ทวิ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติ : คุณธรรมนุพอใจหรือยังครับ

นายธรรมนุ ลีพิศล : ครับแล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภา
ดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๑๓
และมาตรา ๒๑๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๖
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๗ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๑๙ ไม่
มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๙ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายเมธีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานครับ กระผมขอประทานโทษ
ที่จะขอยกไปมาตรา ๒๑๗ ที่คณะกรรมาธิการเพิ่มในบรรทัดกลางนั้นแหละครับ
กระผมจะขอตั้งความตอนท้ายที่ว่า "จนทำให้บุคคลอื่นสำคัญผิด" นั้นออกจะได้
หรือไม่ เพราะเหตุที่เป็นเรื่องหลังเวลาจะลงโทษคน แล้วจะสืบลำบากว่า
อย่างไรจึงจะทำให้คนอื่นสำคัญผิด ฉะนั้นหากว่าเป็นการใช้ข้อความ อันเป็นเท็จใน
สาระสำคัญก็น่าจะพอแล้ว ขอบพระคุณครับ

นายไอลง โภคิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ คณะกรรมาธิการเห็นด้วยที่จะให้ตัดข้อความตามที่
สมาชิกเสนอ
ขอบพระคุณครับ

LIRT

นายโอสถ โกศล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คณะกรรมการเห็นด้วยที่จะให้คำข้อความตามที่สมาชิกเสนอ ขอบคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๑๘ และมาตรา ๒๑๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๑๙ ทวิ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๑ คณะกรรมการที่ค้ออก

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนชี้แจง มาตรา ๒๒๑ นี้คณะกรรมการไม่ได้ที่ค้ออก เพียงแต่ย้ายไปเป็นมาตรา ๒๓๗ ทวิครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๒๒ มีการแก้ไข

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมขอเรียนชี้แจงความจริงมาตรานี้ก็ไม่มีมีการแก้ไขในสาระสำคัญ คือเอา มาตรา ๒๓๗ กับมาตรา ๒๓๘ เค็มมาไว้เป็นมาตราเดียวกัน เพราะเหตุว่าเป็นมาตราที่เนื้อหาโทษอย่างเดียวกัน นอกจากนั้นก็เอาโทษตามมาตรา ๕๔ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๒๒๒ ซึ่งตามร่างเค็มนั้นกำหนดค่าปรับไว้ ๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า ๕๐,๐๐๐ บาทนั้นสูงเกินไป เมื่อเทียบกับโทษตามมาตรา ๕๑ เพราะฉะนั้นจึงย้ายมาตรา ๕๔ มาไว้ในมาตรา ๒๒๒ด้วย ซึ่งจะทำให้โทษตามมาตรา ๕๔ นั้นสอดคล้องเข้ากับโทษตามมาตรา ๕๑ ซึ่งอยู่ในมาตรา ๒๑๘ คือต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาทครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน ก้าวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๒๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๔ ไม่มีการแก้ไข

นายธรรมบุญ ลักพลี : กระผมขอความกรุณาเรียนถามท่านกรรมาธิการนิดเดียวเท่านั้น มาตรา ๒๒๓ นี้เป็นมาตราสำคัญ เป็นบทกำหนดโทษของมาตรา ๕๔ ซึ่งทามร่างของรัฐบาล คณะกรรมาธิการได้เปลี่ยนเป็นมาตรา ๕๗ กระผมคิดว่าคงพอไปได้เพราะมาตรา ๕๗ นี้ร่างกายโตบังคับมาตรา ๕๔ แต่อย่างไรก็ตามโทษปรับของรัฐบาลไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท คณะกรรมาธิการได้กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งความจริงเรื่องนี้ถูกตั้งอยู่เหมือนกันในการที่โทษจำคุกแรงก็มีโทษปรับที่แรงขึ้น เพราะเกรงคณะกรรมการจะถอนเงินค่าหุ้นของบริษัทจากธนาคารที่รับเงินค่าหุ้นไว้ไปใช้จ่ายในกิจการอื่น ๆ ของบริษัท ก่อนนายทะเบียนจดทะเบียน เพราะฉะนั้นก็สมควร แต่กระผมอยากทราบเรียนถามว่า ถือเกณฑ์อะไรว่าจำคุกไม่เกิน ๓ ปีหรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เพราะว่าปกติโทษอย่างทางแพ่งทางอาญาอย่างมากก็ ๒ ปี หรือบางทีก็รอกการลงอาญาได้ เพราะนักธุรกิจอะไรต่าง ๆ อาจจะทำพลาดต้องเปิดโอกาสให้รอดอาญา แต่ถ้า ๓ ปีแล้วจะรอดอาญาไม่ได้ เกรงว่าจะมีเหตุผลอะไรพิเศษหรือไม่ครับ ไม่ให้โอกาสเขากลับตัวเลย และ ๒๐๐,๐๐๐ บาทนั่นหมายถึงถึงเกณฑ์อะไรจะ ๕๐๐,๐๐๐ บาทก็ไม่ ๕๐๐,๐๐๐ บาท ด้านหนึ่งก็ไม่ด้านหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ กระผมขอทราบเรียนชี้แจงอย่างนี้ อัตราโทษที่กำหนดขึ้นให้สอดคล้องกับ มาตรา ๒๒๔ ทวี คือเป็นโทษในกรณีที่ว่าฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ ส่วนที่ท่านเรียนถามว่าคณะกรรมาธิการใช้หลักเกณฑ์อะไรว่า ๓ ปี ๒ ปีอะไรนั้น ก็คิดว่าสำหรับกฎหมายฉบับนี้โทษ

LIRT

อัตราสูงสุดมีอย่างมาก ๓ ปี คณะกรรมาธิการก็เห็นว่าบทบัญญัติที่จะลงโทษก็ควร
จะเอาอย่างสูงสุด สำหรับกฎหมายนี้คือ ๓ ปี ส่วนอัตราโทษ ที่ว่าทำไมไม่เอา
๕๐๐,๐๐๐ บาทหรือ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ก็ขอเรียนว่า ถ้อยแถลงอย่างนี้ว่า ๑ ปี
๒๐๐,๐๐๐ บาท ถ้า ๓ ปีก็ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ถ้า ๖ เดือนก็ลดลงมาตามส่วนก็จะ
เห็นได้ตามมาตราอื่น ๆ สำหรับอัตราโทษนี้อาจจะมี ดู เห็นว่าเป็นอัตราโทษสูง
กระหม่อมก็เห็นว่าเคยมีตัวอย่างมาแล้ว เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ สภานิติบัญญัติ
พระราชบัญญัติการปิโตรเลียมบอกว่าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง คือ
หมายความว่าสำรวจปิโตรเลียมโดยไม่ได้รับสัมปทาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับก็เป็นอัตราโทษ อย่างที่สภานิติบัญ
ญัติไปแล้ว

นายธรรมบุญ ลักขผลี : ไม่ศรัทธาครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๒๔
และมาตรา ๒๒๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๖ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒๗ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๒๘ คณะกรรมาธิการคัดออก

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : พานประธานครับ
สำหรับมาตรานี้ก็ไม่มีการแก้ไข เพียงแต่ย้ายทั้งมาตราไปไว้ในมาตรา ๒๑๖
ทวี แต่ว่าได้ตัดมาตรา ๑๒๕ ออก เพราะเหตุว่ามาตรา ๑๒๕ นั้น ไม่มีโทษครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๒๘
และมาตรา ๒๓๐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๓๒ ไม่มี
การแก้ไข มาตรา ๒๓๒ ทวี คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๓๓
คณะกรรมาธิการคัดออก

LIART

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 มาตรานี้ก็เช่นเดียวกัน คณะกรรมาธิการมีมติแก้ไข เพียงแต่ขยายมาตรา ๒๓๓
 ไปเป็นมาตรา ๒๔๐ ทวี

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
 การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๓๔
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๓๕ และมาตรา ๒๓๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓๗ คณะ
 กรรมาธิการคัดออก

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 มาตรานี้ได้ยกไปรวมไว้ในมาตรา ๒๒๒ แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
 การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๓๗ ทวี
 คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่ มาตรา ๒๒๔ คณะกรรมาธิการคัดออก

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 มาตรานี้คณะกรรมาธิการได้ยกไปรวมไว้ในมาตรา ๒๒๒ แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
 การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๓๘
 ไม่มีการแก้ไข

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
 ต่อไปมาตรา ๒๓๙ ทวี คือเอามาตรา ๒๔๒ มาไว้ที่ อ่านแล้วเป็นข้อความดังนี้
 ครับ มาตรา ๒๓๙ ทวี "ผู้ชำระบัญชีผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๘๑ (๒) ทวี
 มาตรา ๑๘๒ หรือมาตรา ๑๘๔ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท"

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๔๐
มีการแก้ไข มาตรา ๒๔๐ ทวิ คณะกรรมาธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
มาตรานี้ที่เพิ่มขึ้นใหม่ ความจริงไม่ได้เพิ่มอะไร เพียงแต่ขยายเอามาตรา ๒๓๓
มาไว้ที่นี้ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการ
การต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๔๑
มีการแก้ไข

นางแรม พรหมโมบล บุญประสพ : เมื่อก่อนท่านกรรมาธิการ
ได้ชี้แจงว่า มาตรา ๒๓๓ ได้เปลี่ยนมาเป็นมาตรา ๒๔๐ ทวิ ในมาตรา ๒๓๓ นั้น
ได้มีมาตรา ๑๒๓ วรรคสองอยู่ด้วย แต่ในมาตรา ๒๔๐ ทวิ มีเพียงมาตราเดียว
คือมาตรา ๑๒๖ วรรคสอง เพราะฉะนั้นคิดว่าใครขอประธานเรียนถามว่า มาตรา
๑๒๓ วรรคสองนั้น ท่านกรรมาธิการเอาไปไว้ที่ตรงไหนคะ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
กระผมขอกราบเรียนชี้แจงดังนี้ ในมาตรา ๑๒๓ วรรคสอง อ่านแล้วเป็นข้อความ
ดังนี้ "งบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนที่จัดทำตามวรรคหนึ่ง หรือจัดทำขึ้นในระหว่าง
รอบบัญชีเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมผู้ถือหุ้นเพื่อพิจารณาอนุมัติ คณะกรรมการต้องจัด
ใหญ่สอบบัญชีตรวจสอบงบดุลและบัญชีกำไรขาดทุนนั้น ให้เสร็จก่อนนำเสนอต่อที่
ประชุมผู้ถือหุ้น" จะเห็นได้ว่ามาตรา ๑๒๓ นั้นเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการเป็นคน
จัดใหญ่สอบบัญชี แต่ไม่ได้กำหนดเป็นหน้าที่ว่า ผู้สอบบัญชีต้องทำให้เสร็จครับ
เพราะฉะนั้นจึงไม่ไคลงโทษ

นางแรม พรหมโอบถ บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
สำหรับมาตรา ๑๒๓ เป็นอันว่าทางคณะกรรมการพิจารณา เห็นว่าไม่ควรมีโทษ
ถ้าหากว่ากรณีมาตรา ๑๒๓ ถ้ามีความผิดตามมาตรานั้น แล้วไม่มีการลงโทษเลย
จะเป็นไปได้อย่างไรคะ เพราะเหตุว่ามาตรา ๑๒๓ ก็ย่อมจะแสดงให้เห็นแล้วว่า
ไม่มีการจัดให้กระทำและก็ไม่ได้ปฏิบัติตามนั้น มาตรา ๑๒๓ คณะกรรมการต้องจัด
ให้มีการทำงานบุคคลและบัญชีกำไรขาดทุน แต่หากว่าคณะกรรมการไม่ทำตามนี้ แล้ว
ไม่มีบทกำหนดลงโทษเลยนั้นจะสมควรหรือไม่ประการใด

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ
โทษใหม่กำหนดไว้แล้วในมาตรา ๒๒๐ บรรทัดที่ ๓ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดข้องใจอีกหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกข้องใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดข้องใจ ขอให้
เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๒๕๓
คณะกรรมการข้าราชการคัดออก มาตรา ๒๕๓ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๔ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๖ คณะกรรมการข้าราชการคัดออก มาตรา ๒๕๗
คณะกรรมการข้าราชการคัดออก มาตรา ๒๕๘ และมาตรา ๒๕๙ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๒ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕๓ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๔ มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๕ มีการแก้ไข
มาตรา ๒๕๖ ไม่มีการแก้ไข บทเฉพาะกาลไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕๗ ไม่มีการ
แก้ไข มาตรา ๒๕๘ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่มีกรรมการสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มาตรา ๒๕๘ ที่คณะกรรมการ
เพิ่มขึ้นใหม่ คุณประยูร เกลิงศรี กรรมการข้าราชการขอสงวนความเห็น ขอเชิญ
คุณประยูรครับ

LIRT

นายประยูร เกล็ดศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ มาตรานี้ก็เป็มาตราสุดท้ายของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ระเบียบโครงขอกราบเรียนหลักการและเหตุผลเสียก่อนนะครับ สำหรับหลักการและเหตุผลในมาตรา ๒๕๔ มีอย่างนี้ กล่าวคือว่าในหลักกรณันคณะกรรมาธิการได้เห็นพ้องกันว่าเนื่องจากความวิวัฒนาการ จำกัค นี้เป็นกฎหมายใหม่ แต่ว่าได้มีกฎหมายหลายฉบับที่ไค้กำหนดไว้ว่าการค้าเนมิกิจการอย่างนั้นอย่างนี้จะต้องจัดตั้งเป็นบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ระเบียบโครงขออนุญาตอานพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย "มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยจะกระทำไค้ต่อเมื่อไค้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และไค้ไค้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี" เมื่อกฎหมายฉบับนี้เขียนไว้ถึงนี้ถ้าหากว่าไม่มีมาตรา ๒๕๔ แล้ว เราจะเห็นไค้ทันทีว่าถ้าหากว่านี้สภาไค้ผ่านร่างพระราชบัญญัติบริษัทวิหฒนาการ จำกัด บังเอิญรัฐบาลต้องการจะให้กิจการประกันชีวิตหรือการประกันวินาศภัยก็คื หรือกิจการอื่น ๆ ก็คื ดำเนินการในรูปของบริษัทวิหฒนาการ จำกัด นั้นจะมีปัญหา เพราะกฎหมายฉบับนี้เขียนว่าจะกระทำไค้ต่อเมื่อไค้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ร่างพระราชบัญญัติบริษัทวิหฒนาการ จำกัด นี้แม้จะมีลักษณะคล้ายกับประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ ก็ตามแต่เป็นกฎหมายพิเศษต่างหาก เมื่อกฎหมายพิเศษเหล่านั้นไค้ไค้ระบุถึงบริษัทวิหฒนาการ จำกัด ไค้ก็ย่อมหมายความว่ารัฐบาลจะต้องไปแก้กฎหมายเหล่านั้นทุกฉบับ ซึ่งกระแฉึกความไม่แน่นอนกว่า ๑๐ ฉบับ จะต้องแก้ทั้งหมดถ้ายังไม่แก้ทั้งหมด กฎหมายฉบับนี้ก็ยังไค้ไค้ไม่ได้ เว้นแต่พระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ซึ่งกำลังแก้อยู่ในสภานัน ค้วยเหตุที่จะไค้แก้ไขข้อขัดข้องดังกล่าวนี้เอง กระแฉึกจึงมีความเห็นว่าควรจะต้องมีการเขียนมาตราไว้โดยทเฉพาะกาล ให้ชัดเจนว่าในกรณีทกฎหมายไค้ก็ตามมีการบัญญัติให้กิจการเหล่านั้นต้องกระทำไค้ ในบริษัทจำกัดทำไค้แล้วก็ให้หมายความรวมถึงบริษัทวิหฒนาการ จำกัด ค้วย ซึ่งกระแฉึกขอ

สงวนทำนองนี้ครับที่เขียนไว้ "มาตรา ๒๕๔ เมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับแล้ว
 บรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับใดที่อ้างถึงบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและ
 พาณิชยนัน ให้หมายความถึงบริษัท ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดย
 อนุโลม" ก็หมายความว่าถ้าเขียนไว้แบบนี้แล้ว เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปรัฐบาล
 ก็สามารถทำได้ทันทีโดยไม่ต้องไปแก้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือถ้ารัฐบาลมี
 นโยบายว่าจะให้ตั้งบริษัทประกันชีวิต บริษัทประกันวินาศภัยหรือกิจการอื่นใดก็ตาม
 ที่กฎหมายกำหนดไม่ต้องเป็นบริษัทจำกัด ประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ ก็สามารถทำได้
 การเขียนมาตรานี้ไม่เป็นการบังคับว่าบริษัทเหล่านั้นที่ทำอยู่แล้วจะต้อง เป็นบริษัท
 มหาชน จำกัด ตามกฎหมายฉบับนี้ กระผมใครแนะนำครับ ไม่ได้บังคับให้เขียนไว้
 แต่จะให้หมายความถึงด้วย และถ้ารัฐบาลต้องการก็ให้ทำได้ อย่างไรก็ตามในชั้น
 กรรมาธิการนั้นก็ได้อภิปราย ในหลักการ กระผมไม่ทราบว่าตรงกันหรือไม่
 อาจจะตรงกันครับ แต่กระผมไม่ทราบว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการ ในใจมี
 อย่างไรท่านเป็นคนแข็งแรง แต่ว่าเรื่องถ้อยคำในมาตราที่เขียน กล่าวคือ
 ว่ากรรมาธิการข้างมากเขียนไว้ในมาตรา ๒๕๔ ว่า "ในกรณีที่ยกกฎหมาย
 กฎ หรือข้อบังคับอื่นใดที่บัญญัติให้บริษัทเอกชนได้รับสิทธิ หรือกระทำการใด ๆ ได้
 ให้ถือว่าบรรดากฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับนั้นให้บริษัท ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราช
 บัญญัตินี้ได้รับสิทธิหรือกระทำการอันนั้นโดยด้วย" ข้อความนี้กระผมยังไม่สบายใจ
 ว่าหมายความว่าเช่นเดียวกับที่กระผมใครถามเวียนหรือไม่ กล่าวคือที่เขียนเป็น
 ทำนองว่า ได้รับสิทธิหรือกระทำการใด ๆ อย่างกฎหมายที่กระผมอ่านให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติฟังเมื่อกัน กฎหมายประกันวินาศภัยไม่ได้บัญญัติให้สิทธิ ไม่ได้
 บัญญัติให้กระทำการใด ๆ แต่บัญญัติว่ากิจการประกันวินาศภัยจะกระทำได้ต้องเป็น
 บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อความตรงนี้ที่กระผมสนใจ
 ถ้าเขียนไว้แบบนี้จะไม่คลุมถึงกิจการที่กฎหมายกำหนดให้เป็นบริษัทจำกัด ตาม
 ประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ นั้นต้องรวมถึงบริษัทมหาชนด้วยนะครับ นี่เป็นข้อความใน

ภาษาเตาเผาแห่งนี้ได้อ่านแล้ว เข้าใจอย่างนั้น เมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้วรัฐบาลสามารถกำหนดนโยบายให้ตั้งเป็นบริษัทมหาชน จำกัด ได้โดยไม่ต้องไปแก้กฎหมายประกันชีวิต ประกันวินาศภัยหรือกฎหมายอื่นแล้ว กระทบก็พร้อมที่จะถอน แต่อยากจะฟังความเห็นของท่านสมาชิกว่าอ่านแล้ว เข้าใจตรงกันหรือไม่ ถ้าตรงกันเวลาไปตีความจะได้ตรงกัน กระทบต้องการอย่างนั้น

ส่วนข้อความต่อไปก็มีปัญหาว่า ในมาตรา ๕๕ ของกรมการฝ่ายข้างมาก "แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงบริษัท เอกชนที่ได้รับสิทธิ หรือกระทำภารกิจกล่าวอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้จะมีผล" กระทบไม่มีความรู้กฎหมายมาก แต่อ่านแล้วยังข้องใจว่าถ้าเดิมอย่างนั้นแล้วจะมีความหมายเพียงใดที่ว่า "ไม่กระทบกระเทือนสิทธิ" นั่นถ้าหากรัฐบาลอนุญาตให้ตั้งบริษัทประกันชีวิตไปแล้ว ๒๐ บริษัทถ้าจะต้องทำเป็นบริษัทมหาชนด้วย เป็นการกระทบกระเทือนสิทธิหรือไม่ กระทบไม่แน่ใจว่าการเขียนของกรมการฝ่ายข้างมากนั้นมีความหมายประการใด โดยสรุปของกระทบก็คือว่าถ้าสภาแห่งนี้เห็นว่า เมื่อออกกฎหมายนี้ไปแล้วรัฐบาลสามารถที่จะใช้กฎหมายนี้กำหนดว่าใครจะตั้งบริษัทประกันชีวิตหรือบริษัทประกันวินาศภัยใหม่ หรือว่ากิจการอื่นใดก็ตามที่อ้างถึงบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว โดยไม่ต้องไปแก้กฎหมายทุกฉบับ สิบ ๆ ฉบับอย่างนั้น กระทบพร้อมที่จะถอนคำสงวนไว้ ขอพระคุณครับ

นายไอลด์ โกลีน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริง กระทบตั้งใจว่าจะไม่รบกวนเวลาของสภา แต่บังเอิญท่านกรมการที่กล่าวจบไปเมื่อก่อนอยากถามความในใจของกระทบ กระทบก็เลยต้องถือโอกาสนี้ แลกถามความในใจ ความในใจของกระทบนั้นเห็นว่าร่างของคณะกรรมการก็ดี ร่างของกรมการที่ท่านเสนอขอแปรญัตติกดี ไม่ควรมีมาตรา ๕๕ อยู่ในกฎหมายฉบับนี้ เพราะเหตุตั้งที่กระทบได้กราบเรียนเข้ามาหลายครั้งแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมาย

ประมวลแพ่งและพาณิชย์ กฎหมายอื่นนั้นเป็นกฎหมายบริหาร ส่วนข้อขัดข้องที่ว่า
 รัฐบาลอยากจะให้กิจการอื่นเกิดเป็นบริษัทมหาชน จำกัด รัฐบาลมีอำนาจทำได้เสมอ
 ครับ เพราะว่าการแก้กฎหมายก็ไม่ยาก แต่ส่วนมากแล้วรัฐบาลมักจะไปตกลงในข้อ-
 สัญญาหรือใส่ไว้ในสัมปทานหรือกำหนดเงื่อนไขของกิจการต่าง ๆ เช่น บริษัทประกันภัย
 ก็อาจจะกำหนดเป็นกฎกระทรวงได้ ไม่ต้องถึงกฎหมายครับ เพราะฉะนั้นถ้าถามความ
 ในใจของกระผมขึ้นมาแล้ว กระผมก็ขอเสนอต่อสภาผู้ว่าร่างมาตรา ๒๕๕ ไม่ควรมืออยู่
 ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 ด้วยความเคารพท่านเป็นอย่างยิ่ง กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า กระผมมีความจำเป็น
 ที่จะต้องแสดงความเห็นว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมาธิการ เป็น
 อย่างยิ่ง โดยเหตุผลที่ว่ากระผมบังเอิญไม่ได้เอากฎหมายมา ในการบัญญัติกฎหมายนั้น
 ถ้ากฎหมายมีการบัญญัติใหม่เราจะต้องมีการย้อนไปว่ากฎหมายอันใด ที่บัญญัติถึงคำว่า
 "บริษัทจำกัด" ตามประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ เข้าไว้บ้าง ก็ควรจะต่อหมายความถึง
 บริษัทมหาชนจำกัดด้วย ถ้าหากว่าเราไม่บัญญัติอย่างนั้นแล้ว กระผมคิดว่าเราจะมีข้อ
 ขัดข้องเป็นอย่างยิ่ง เมื่อออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว รัฐบาลไม่สามารถจะทำการใด ๆ
 ได้ จะต้องไปแก้กฎหมายอีก ๒๐ ฉบับ ซึ่งเป็นปัญหายุ่งยากให้สภาฯ ซึ่งสภาฯเองก็
 มีช่วงเวลาสั้นในการพิจารณาครั้งนี้ แล้วถ้าการที่จะดำเนินการตามกฎหมายฉบับนี้ก็เป็น
 หนักไปในตัว เว้นแต่กฎหมายการธนาคารซึ่งกำลังแก้อยู่ ทูตง่าย ๆ ว่ารัฐบาลไม่
 สามารถใช้กฎหมายฉบับนี้กำหนดได้ เหมบริษัทประกันชีวิตสมมุติว่ามีคนมาขอวันนี้ ก็ไม่
 สามารถที่จะบอกได้ว่าให้ตั้ง เป็นบริษัทมหาชน จำกัด ได้ จนกว่าจะไปแก้กฎหมาย
 ประกันชีวิต หรือวินาศภัยแล้ว ดังนั้นการบัญญัติหลักการเฉพาะการ เรื่องนี้ไม่ได้ทำให้
 บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ผู้ถือหุ้นในกิจการใดกิจการหนึ่งเสียหาย หรือประโยชน์แต่ประการ
 ใดไม่ เป็นการบัญญัติไว้ว่ากิจการที่เกิดขึ้นใหม่ให้รัฐบาลพิจารณา อนุญาตให้บริษัท-

มหาชน จำกัด ทำได้ค่อย ถ้าไม่เขียนแล้วทำไม่ได้ครับ กิจกรรมต่าง ๆ เหล่านี้มันต้อง
เป็นบริษัทเอกชน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ทั้งหมด กระผมใครกรรมาชขอ
ความเห็นจากสภาว่ากรุณาตรวจสอบพิจารณาครับ ท่านจะรอให้ไปแก้กฎหมายเหล่านี้อีก
๒๐ ฉบับ หรือจะใส่ไว้กว้าง ๆ ทั้งที่ไม่กระทบกระเทือนสิทธิของผู้อื่น แต่รัฐบาลได้
ประโยชน์และสภาก็ได้ประโยชน์คือออกกฎหมายฉบับนี้ไป แล้วสามารถจะกำหนดใน
วันรุ่งขึ้นนี่ครับ ถ้าประกาศในราชกิจจานุเบกษาไม่ทัน ก็บอกว่า "กิจกรรมประกันชีวิต
เป็นบริษัทมหาชน" ก็ทำได้ถ้าไม่ได้ตามที่กระผมเสนอแล้วทำไม่ได้ครับ กระผมขอ
กราบเรียนด้วยความเคารพ ความเห็นของท่านประธานคณะกรรมการนิติการ กระผมไม่
เห็นด้วยครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ก็เป็นอันว่าเวลานี้มี ๓ ความคิด
นะครับ คือ ความคิดของคณะกรรมการส่วนใหญ่ซึ่งเพิ่มขึ้นใหม่ในมาตรา ๒๕๕ และ
ความคิดของคุณประยูรซึ่งสงวนความเห็นไว้และความเห็นของประธานคณะกรรมการ
ซึ่งเห็นว่าไม่ควรจะมีเลย ท่านผู้ใดจะมีความคิดเห็นอย่างไรบ้างครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพครับ ความจริงโดยหลักการ
แล้วความเห็นของท่านกรรมาธิการ ซึ่งสงวนความเห็นไว้เป็นหลักการที่ถูกต้อง
กล่าวคือว่าเมื่อเราออกกฎหมายบริษัทมหาชน จำกัด ไปแล้ว เมื่อเก็บมีกฎหมายใดที่
ให้เฉพาะบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เราคิดว่าจะต้องเขียนบท
เฉพาะกาลรับรองไว้ว่าบริษัทมหาชนนี้มีฐานะอย่างไรเกี่ยวกับ บริษัทจำกัดในกรณี
กฎหมายบังคับให้เป็นบริษัท แต่เมื่อได้ฟังความในใจของท่านกรรมาธิการที่สงวนความ
เห็นไว้แล้ว กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่น่าห่วง เป็นอย่างมาก การที่เราออกกฎหมาย
บริษัทมหาชนขึ้นมาเป็นของก็จริงอยู่ แต่เราก็ยอมรับในหลักการอยู่แล้วว่าเราจะ
ไม่ไปบังคับใครให้ต้องมาเป็นบริษัทมหาชน ถ้าจำเป็นที่จะต้องบังคับก็จะต้องมีการ
ไตร่ตรองและมีการพิจารณากันอย่างรอบคอบเสียก่อน ถ้าหากว่าความในใจของ

ท่านกรรมาธิการที่สงวนความเห็นไว้ในต้องการที่จะให้สามารถ ทำได้ในชั้นระดับ
 เจ้าหน้าที่และในที่สุดเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ซึ่งกระทรวงต่าง ๆ ก็คงจะไม่ทราบว่า
 นี้จำเป็นหรือไม่จำเป็นแต่ไหนแต่ไรเหมือนกันว่าเราอย่ามี มาตรา ๒๕๕ เสียเลยดีกว่า
 ปล่อยให้เป็นการเงินที่เป็นอย่างนี้เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ ถ้าอะไรที่จำเป็นที่คิดว่าปัจจุบันนี้ไม่
 สามารถจะตั้ง เป็นบริษัทมหาชน จำกัด ได้ แล้วจะบังคับว่าจะต้องตั้ง เป็นบริษัทมหาชน
 จำกัด ก็ให้มีการพิจารณาไตร่ตรองกันเป็นชั้นเป็นตอนตั้งแต่รัฐบาล มาจนกระทั่งถึงสภา
 หรือแม้กระทั่งถ้าสภาไม่เห็นจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรที่สุดแต่ก็ ซึ่งก็จะมีผู้ช่วยพิจารณา
 ถัดกันรองก็ว่ากิจการอย่างนั้นสมควร หรือยังที่จะบังคับให้เป็นบริษัทมหาชน เรา
 ค่อย ๆ แยกกันไป กฎหมายมหาชนนี้เป็นกฎหมายที่ออกใหม่คนยังถามไม่ค่อยทัน มีคนที่
 จะรู้เรื่องนั้นจริง ๆ ก็เพียงไม่กี่คน ถ้าเราไปบังคับกันตามอย่างนั้นผลเสียหาย
 อาจจะมีเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจของประเทศได้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าเพื่อความไม่
 ประมาทและพิจารณากันอย่างรอบคอบ สมควรที่จะตัดมาตรา ๒๕๕ นี้ออกไปเลย
 ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอย่างไรอีก
 หรือไม่ครับ

นางแรม พรหมโมล บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ
 สำหรับมาตรา ๒๕๕ นี้ก็ผมมีความเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งเพิ่งนั่งลง
 นอกจากนั้นเมื่อได้อ่านทั้งที่คณะกรรมการร่าง และกรรมาธิการที่สงวนไว้ อ่านแล้ว
 ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจข้อความโดยชัดเจนว่าจะเอาอย่างไรกัน เพราะฉะนั้นก็มีความ
 ลึกว่าจะเห็นด้วยกับความในใจของท่านประธานคณะกรรมการ ว่าไม่ควรจะมี
 มาตรา ๒๕๕ นี้ให้ปรากฏไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ท่านกรรมาธิการผู้สงวน
 ความเห็นก็มีความเป็นห่วงว่าจะทำอย่างไรจึงจะให้บริษัทบางบริษัท เช่นบริษัท
 ประกันภัยที่จะ เข้ามาเป็นบริษัทมหาชนได้สำหรับเรื่องนี้ ตามหลักนิติศาสตร์ก็ย่อมจะ

เห็นแล้วว่าการกฎหมายใหม่คือกฎหมายมหาชน ถ้าหากว่าท่านผู้ใดซึ่งต้องการที่จะให้บริษัทแต่ละบริษัทของท่านนั้นมาเป็นบริษัทมหาชนก็ต้องทำตามรูปแบบของบริษัทมหาชนนี้ หรือว่าความร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ และนอกจากนั้นในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ได้เขียนไว้แล้วว่า "บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน" และนอกจากนั้นในมาตรา ๔ ก็ยังมีคำนิยามคำว่า "บริษัท" ไว้ว่า "บริษัท" หมายความว่าบริษัทมหาชน จำกัด ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นไม่ว่าบริษัทใด ๆ ก็ตามถ้าหากต้องการจะเป็นบริษัทมหาชน ก็ย่อมจะต้องมาทำตามขั้นตอนในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะฉะนั้นคิดไม่ถึงเลยว่าเป็นอย่างยิ่งที่จะตัด มาตรา ๒๕๕ ออกจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

นายโอสถ โกสิน (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพในการพิจารณาของคณะกรรมการ เรายึดหลักอยู่อย่างหนึ่ง ว่าพยายามถือร่างของรัฐบาล เป็นสำคัญ ในกฎหมายฉบับนี้ร่างของรัฐบาลไม่มี แต่บังเอิญท่านกรรมการที่กล่าว เมื่อคืนท่าน เป็นห่วงขึ้น แต่ท่านเมื่อร่างกันออกมาแล้วอ่านไปอ่านมา กระผมเกรงว่าเมื่อออกไปแบบนี้แล้วประชาชนที่อ่านกฎหมายฉบับนี้ เขาจะมองไปในทางว่ารัฐบาลมีแผนการณ์เตรียมที่จะบังคับให้กิจการใหม่ ๆ เข้ามาเป็นบริษัทมหาชน จำกัด นี้จะเป็นการทำให้เกิดความท้อใจต่อผู้ที่มาลงทุน ฉะนั้นกระผมคิดว่าผู้ปล่อยให้เป็นนโยบายของรัฐบาลที่ท่านจะไปพิจารณาว่ากิจการใดที่จะตั้งขึ้นใหม่ให้เป็นบริษัทมหาชน จำกัด ท่านก็ต้องไปแก้กฎหมายหรือแก้ไข เบียดแก้กฎกระทรวง หรือแก้เงื่อนไข อย่างกรรมการลงทุนรายปีก็เลยไปในเงื่อนไขที่จะให้การส่งเสริม โดยเหตุที่กระผมเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เท่ากับเป็นประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น จึงไม่ควรเอาอำนาจทางบริหาร เข้ามาใช้ แล้วถ้าปล่อยไปอย่างนี้ไม่ว่าจะเขียน ในรูปใดก็ออกก็จะให้ประชาชนที่อ่านเข้าใจผิดไม่ได้ ฉะนั้นกระผมอยากขอวิงวอนว่าไม่ควรมี

มาตรา ๒๕๕ ไว้ ขอคุณครับ

นายประยูร เกลิงศรี (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กระผมต้องขอลอภัยที่กระผมพูดไปแล้วอาจจะทำให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านแรกและท่านที่ ๒ เข้าใจผิดกระผมขอเรียนว่า ที่กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติไว้ ซึ่งข้อความก็ไม่ได้เป็นการเคลือบแฝงหรือมีได้เจตนาบังคับ กระผมแนะนำครับ มีได้เจตนาบังคับให้กิจการใดต้องทำเป็นบริษัทมหาชน จำกัด. และก็ไม่เคยคิดว่าจะทำด้วย เพราะกระผมก็ไม่มีความรู้ แต่ที่กระผมได้สงวนคำแปรญัตติไว้ั้น ต้องการแต่เพียงคำว่า "บริษัทจำกัด" ที่กำหนดไว้ กระผมขออ่านอีกทีนะครับ ตามกฎหมายต่าง ๆ กระผมขอยกพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย ปี ๒๕๑๐ อ่านให้ท่านฟัง "มาตรา ๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๗ การประกอบธุรกิจประกันภัย วินาศภัยจะกระทำได้อีก เมื่อได้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี" คือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ถ้าเขียนไว้แบบนี้และไม่มีการเฉพาะกาล ตามที่กระผมกราบเรียนเสนอไว้ กระผมขออ่านนะครับ "เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้วบรรดากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ใค้อ่างถึงบริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ นั้นให้หมายความรวมถึงบริษัทซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอุปโลม" หมายความว่าให้หมายความรวมถึงด้วย คือว่าเป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ ก็ได้ เป็นบริษัทจำกัด และเป็นบริษัทมหาชนก็ได้ทั้ง ๒ อย่าง ไม่ได้บังคับเจตนาบรรณเพียงต้องการว่าในการตั้งบริษัทประกันวินาศภัยให้ทำได้ทั้ง ๒ อย่าง ทั้งบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และบริษัทมหาชน จำกัด ถ้าหากว่าถ้อยคำที่กระผมขอสงวนไว้ นั้นไม่รัดกุมขอท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอ เอยชื่อ นะครับ คุณมีชัย ซึ่งท่านอยู่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้กรุณาแก้ถ้อยคำด้วยก็จะ ขอพระคุณยิ่ง กระผมขอกราบเรียน เ่นว่า ไม่มีเจตนาบังคับให้กิจการใดต้อง เป็นบริษัทมหาชน แต่ต้องการให้ทำได้ทั้ง ๒ อย่าง ทั้ง เอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ และบริษัท-

LIART

มหาชนตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ยังไม่เขียนไว้แล้ว กฎหมายฉบับนี้ออกไป เกิด
 รัฐบาลบอกว่าร่างนี้บริษัทประกันชีวิตอยากให้เป็นบริษัทมหาชน ทำไม่ได้ครับ เพราะว่า
 กฎหมายเหล่านี้เขียนไว้ว่าต้อง เป็นบริษัทตามประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ เท่านั้น นี่คือนี่
 ที่กรรมการขาย เรียบ แล้วใครจะ เตือนว่าไม่มีสิ่งใด เคลือบแฝงอยู่ ในการสงวนคำ
 แปรญัตตินี้ แต่หากว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ณ ที่นี้ เห็นว่ารอไปก่อนรอไปแก้กฎหมาย
 อีก ๑๐ ฉบับ กรรมการคิดว่า เป็นเอกสิทธิ์ของสภาครับ แต่กรรมการขาย เรียบว่า
 เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกไปแล้วจะมีปัญหาทั้งนั้น ส่วนโดยคำที่สงวนคำแปรญัตติขอให้ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติแก้ด้วย กรรมการเห็นว่า ต้องการให้กิจการทุกอย่างนั้นทำได้ทั้ง ๒
 อย่าง ทั้ง เอกชนและบริษัทมหาชนถ้าไม่ใส่ไว้ในบทเฉพาะกาลแล้ว จะทำไม่ได้ครับ
 ขอขอบพระคุณ

นายสาเมศ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กฎหมายว่าด้วย
 บริษัทมหาชนนี้เป็นกฎหมายใหม่สำหรับประเทศไทย แล้วการจะทำอะไรใด ๆ นั้น
 ต้องให้ประชาชนเขาสนับสนุนและเห็นชอบด้วย แล้วการที่จะดึงบริษัทมหาชนนั้นไม่ใช่
 อยู่ที่ ๆ เราที่จะดึงได้ หรืออยู่ที่ ๆ เราจะบังคับให้เขาดึง ซึ่งร่างเดิมเมื่อสมัยสภา
 ปฏิรูป ๆ นั้นบังคับเอาไว้ว่าจะต้องแปรสภาพ ที่นี้เราก็ได้ทางดึงกันมากกว่าเราบังคับให้
 เขาขายหุ้นเอกชนให้เป็นมหาชนนั้นบังคับได้ แต่บังคับเขาซื้อได้หรือไม่ เราจึงมาร่าง
 ใหม่ไม่ได้ขอบังคับกันนั้น เพราะฉะนั้นเรามีเจตนาจริงว่าเราอยากจะทำให้เป็น บริษัท-
 มหาชนขึ้น เพื่อให้เอกชนได้มีส่วนมาร่วมลงทุนมีสิทธิมีเสียงในการควบคุมขึ้น แต่สิ่งทั้ง
 หลายจะต้อง เป็นไปตามเจตนาจริงของประชาชนที่ฟังประสงค์ เพราะฉะนั้นเรามา
 ร่างมาตรา ๒๕๕ ไว้เช่นนี้จะกลายเป็นแบบว่าใครจะมา ดึงบริษัทประกันภัยนั้นจะต้อง
 บังคับให้เป็นบริษัทมหาชน จะดึง เป็นเอกชนไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เราจะให้เขาเป็นนั้น
 ประชาชนยังไม่พร้อม แล้วกรรมการขาย เรียบด้วยความเคารพว่า บริษัทมหาชนจะ
 เขียนคืออย่างไรก็ตาม ประชาชนศึกษาแล้วจะอนุโมทนาความตั้งใจ เป็นบริษัทมหาชนยังยาก

มากครับยากจริง ๆ แต่ว่าเรามีไว้เพื่อความก้าวหน้าเพื่อลดช่องว่าง เพื่อกระจาย
การลงทุนไม่ให้อยู่ในครอบครัวยักษ์เป็นเจตนาที่ต้อง เพราะประชาชนจริง ๆ นั้นเขา
มีทุนน้อย เขาเสี่ยงในการที่เขาจะมาร่วมถือหุ้นถืออะไรกับใคร แม้ในตลาดหลักทรัพย์
ก็ยังคลอนแคลนเต็มทีที่กระแสมกราบเวียนด้วยความเคารพ เพราะฉะนั้นมาตรา ๒๕๕
นี้เราจึงให้เป็นไปตามอนุวัติของประชาชน และเจตจำนงของรัฐบาล กระแสมือหลัก
อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการว่า รัฐบาลไม่ได้ร่างมาเลย เราไม่ได้ใส่เข้าที่จะ
ไกลเกินไปได้ก้าวหน้าเกินไป ทั้งที่ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติที่สงวนไว้ ท่านก็มีเจตนาที่
ท่านว่าถ้าไม่เขียนอย่างนั้นจะเป็นหมัน แต่มาตราที่ ท่านเขียนท่านอนุมัติมาเลยว่า
ประมวลกฎหมายแพ่ง ๆ บัญญัติไว้ให้ถือมาใช้กับกฎหมายมหาชนด้วย ก็รวมรัศมีวิธี
แก้อย่างกฎหมายถูกต้องครับ แต่ไม่ถูกขั้นตอน ต้องให้เป็นไปตามขั้นตอน เพราะ
กฎหมายก่อนจะออกมาจะต้องผ่านคณะรัฐมนตรี ผ่านกฤษฎีกา แล้วถึงจะมาสู่สภา
เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลไม่ได้ร่างมา คณะกรรมาธิการไปร่างเพิ่มเติมและกรรมาธิการ
ผู้สงวนไว้ร่างขึ้นใหม่อีก กระแสมือลึกลับว่าจะก้าวล่วงมากเกินไป กระแสมือเห็นว่าควร
ตัดทิ้งของท่านผู้สงวนไว้และทิ้งของคณะกรรมการออกครับ ให้เป็นไปตามเจตนา
เดิมของรัฐบาลที่ร่างมาครับ

คุณหญิงนิ่มทภา สุประภาตะนันท์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ มาตรานี้ก็ เป็นมาตราสุดท้ายแล้ว แต่ฉันรู้สึกว่าจะยังมีความสับสนกันอยู่ใน
บางประการ ซึ่งอาจจะแยกได้เป็น ๓ ประเด็นด้วยกัน

ประเด็นแรกนั้นก็คือ ที่คณะกรรมการได้ร่างขึ้นใหม่เสนอต่อที่ประชุม
ประเด็นที่ ๒ ก็เป็นร่างที่ท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งขออนุญาต กล่าวนามคือ
คุณประยูร เถลิงศรี ได้ขอแปรญัตติ เปลี่ยนแปลงผิดเพี้ยนไปจากร่างของ คณะกรรมา
ธิการบางบางประการ

ประเด็นที่ ๓ มาเกิดขึ้นใหม่ในที่ประชุมนี้ คือท่านประธานคณะกรรมการ

LIRT

เห็นว่าควรจะต้องร่างมาตรา^๕ออก ทั้งนี้ก็มีท่านสมาชิกผู้^๖มีเกียรติบางท่านเห็นด้วยที่จะให้ตัดออก ข้อใหญ่ใจความที่ได้มีการร่างมาตรา^๗ไว้^๘นั้น ก็เป็นไปดังที่ท่านกรรมการกิจการผู้หนึ่ง^๙ขออนุญาตกล่าวนามคือ คุณประยูร เถลิงศรี ได้ชี้แจงว่าถ้าเราเขียนมาตรา^{๑๐}ขึ้นไว้^{๑๑}ในบทเฉพาะกาลแล้วก็จะ เป็นการสะดวกแก่การที่รัฐบาล จะพิจารณากฎหมายอื่น ๆ ที่มีนโยบายว่าถ้าก่อตั้ง^{๑๒}ขึ้นใหม่ก็ให้เป็นในรูปของบริษัทมหาชน เช่นจะเป็นในคำประกันภัยอันตราย ซึ่งอันนี้ได้แก่แล้ว ก็ยังมีอื่น ๆ อีกที่ยังไม่ได้แก้ไขกฎหมายที่จะบังคับ^{๑๓}ทำให้เป็นบริษัทมหาชน แต่ถ้ามีมาตรา^{๑๔}แล้วมีใ้หมายความว่าเราจะบังคับบริษัท เหล่านี้ที่จะตั้ง^{๑๕}ขึ้นใหม่ตามกฎหมายบาง เรื่องว่า ให้เป็นบริษัทมหาชนแล้วจะเป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่จะพิจารณาหรือว่าใช้ดุลพินิจ กำหนดว่าให้ก่อตั้งเป็นบริษัทมหาชนได้แต่อย่างไรก็ดี ในการแถลงชี้แจงครั้งนี้ ทางผู้แปรญัตติคือ คุณประยูร เถลิงศรี ในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล และทางท่านประธานคณะกรรมการก็ได้อ้างอิงถึงรัฐบาลว่า รัฐบาลจะมีนโยบาย ในเรื่องนี้อย่างไร เช่น เป็นต้นว่าท่านอาจจะไปแก้กฎหมายอื่น ๆ เหล่านี้ที่แยกย้ายอยู่หลายฉบับนั้น ก็เป็นได้ ในนามของกรรมการ ๒ - ๓ ท่านที่อยู่ในที่นี้ ถัดนี้จึงโครงการเวียนผ่านท่านประธานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า ขอให้ไปครุวินิจฉัยหรือว่าให้ความเห็นของท่านในเรื่องนี้ว่าท่านจะมีนโยบายประการใด ก่อนที่จะให้มีการลงมติขอพระ^{๑๖}คุณ^{๑๗}กะ

นายนาม พูนวักดู (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานที่เคารพรัฐบาลขอกราบเรียนว่า ถ้าเป็นความประสงค์ของคณะกรรมการไม่ว่าจะเป็นฝ่ายข้างมากหรือฝ่ายข้างน้อยก็ตามที่จะเพิ่มเติม มาตรา ๒๕๘ ลงไปเพื่อที่จะให้ความหมายของคำว่า "บริษัทจำกัด" ในกฎหมายอื่น เช่นพระราชบัญญัติประกันภัย หมายความว่าคุ้มครองถึงบริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และหมายความรวมถึงบริษัทมหาชนตามกฎหมายฉบับ^{๑๘}ที่^{๑๙}เคยแล้ว รัฐบาลก็เห็นว่า^{๒๐}เป็นวิธี

การที่... เพราะว่า... จะไม่ได้ไม่ต้องไปแก้กฎหมายในการนั้น ๆ... ขณะนี้ทางกระทรวง-
พาณิชย์ เองก็ตัวที่ว่าจะแก้กฎหมายประกันภัยคำว่า "บริษัทจำกัด" ความกฎหมายประกันภัย
นั้นให้หมาย ความรวมถึงบริษัทมหาชนด้วย ซึ่งถ้าหากว่าได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมาย
บริษัทมหาชนคลุมถึง เช่นนั้นแล้ว ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปแก้กฎหมายฉบับนั้น แต่กระผม
ไม่ทราบว่า การที่บัญญัติไว้ เช่นนี้จะเป็นการถูกรูปแบบของกฎหมายหรือไม่ที่สุดแต่สถานที่
จะเห็นสมควร ขอขอบคุณครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟัง

การอภิปรายมาจนถึงขณะนี้ ค่าย เหตุว่าอยากจะฟังฝ่ายคณะกรรมการ เสียงข้างมาก
ซึ่งให้การสนับสนุนในข้อ เสนอ เพิ่มเติมมากขึ้น เขาม่าว่ามีเหตุผลประการใด และ
อยากจะได้ฟังว่าทางฝ่ายรัฐบาลมีความเข้าใจหรือมีเจตนาเกี่ยวกับมาตรการอย่างไร
ถึงขั้นนี้ ไ้คงใจจากท่านรัฐมนตรีแต่ฝ่ายเดียว... กระผมอยากจะได้ฟังความเห็นของ
คณะกรรมการฝ่ายข้างมาก แต่อย่างไรก็ตามกระผมใคร่ขอแสดงความเห็นไว้เสีย
ในขั้นนี้เลยว่า ข้อ เสนอของกรรมาธิการผู้สงวนในมาตรา ๖๖ นั้น น่าจะมีเจตนาแค่
เพียงต้องการ เห็นว่าพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด นี้สามารถที่จะใช้บังคับให้
เกิดผลตามเจตนาของร่างกฎหมายฉบับที่กฎหมายฉบับนี้ประกาศในราชกิจจานุ-
เบกษา มีไรว่าจะต้องรอให้มีการแก้กฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันซึ่งอาจจะต้อง
ใช้เวลาอีกนานหลาย เดือนหรือเป็นปี

อีกประการหนึ่ง ร่างที่คณะกรรมการส่วนใหญ่ได้เสนอไว้ใน มาตรา
สุดท้ายก็มีสาระสำคัญที่สมควร ได้รับการสนับสนุนอยู่ เป็นอันมาก... ได้แก่ เรื่องซึ่ง
กำหนดให้เป็นสิทธิ และ เปิดโอกาสให้กระทำได้อยู่ในกฎหมาย เฉพาะ เกี่ยวกับ บริษัท
เอกชน ซึ่งถ้าหากยังไม่สามารถแก้กฎหมายนั้น ๆ ได้ เมื่อกฎหมายฉบับนี้ผ่านออกไป
ใช้บังคับ บริษัทมหาชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ก็ยังจะขาดสิทธิ... หากประโยชน์
ขาดโอกาสที่จะกระทำตามกฎหมายนั้น ๆ... จะต้องรอไปจนกระทั่งกฎหมายนั้นได้รับ

การแก้ไข จะทำให้บริษัทมหาชนซึ่งจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายฉบับนี้ไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ และโอกาสเท่าเทียมกับบริษัทเอกชน ซึ่งกระผมแน่ใจว่าเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของ กฎหมายฉบับนี้อย่างแน่นอน เพราะเราต้องการที่จะให้กฎหมายบริษัทมหาชนมีสิทธิ ประโยชน์และโอกาส อย่างน้อยเท่าหรือเหนือกว่าบริษัทเอกชน

ในประการที่ ๒ ท่านกรรมาธิการที่สงวนได้ขอความเห็นต่อที่ประชุมว่า สมควรหรือไม่ที่เราจะยอมเปิดโอกาสไว้ในบทเฉพาะกาลนี้ให้บริษัท ซึ่งถูกจำกัด ไว้ด้วยกฎหมาย เฉพาะให้จัดตั้งเป็นบริษัทเอกชนเท่านั้น สามารถที่จะจัดตั้ง เป็นบริษัทมหาชนเสียในทันทีตั้งแต่นั้น มิใช่เป็นการบังคับซึ่งกระผมคิดว่า เป็นเจตนารมณ์ ที่สมควรได้รับการสนับสนุน อย่างไรก็ตามก็กระผมเห็นด้วยกับท่านกรรมาธิการ หลาย ท่านรวมทั้งท่านประธานคณะกรรมการที่ไม่ประสงค์จะให้บทเฉพาะกาลนี้ ไปเป็น การบังคับให้มีการจัดตั้งบริษัทอย่างใดอย่างหนึ่งประเภทใดประเภทหนึ่งขึ้น เป็นบริษัท มหาชนโดยสิ้นเชิงหรือใช้อำนาจของฝ่ายบริหารในทันที กระผมจึงสนับสนุนใน หลักการที่คณะกรรมการส่วนใหญ่และท่านผู้ไกล่เกลี่ยไว้เสนอว่า สมควรจะได้มีบท เฉพาะกาล เพียง เพื่อ เปิดโอกาสให้กฎหมายฉบับนี้บรรลุผลในทันทีที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนจะเขียนข้อความใดให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ ท่านประธานคณะกรรมการ และท่านสมาชิกที่ให้ความเห็นไปแล้วนั้น กระผมไม่ขัดข้อง ขอขอบคุณครับ

นายสามนต์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ กระผมเข้าใจว่า การเขียนกฎหมายล่วงหน้าคลุมไปคล้าย ๆ ว่าใช้อำนาจนิติบัญญัติ ไปมอบให้ฝ่าย บริหารไปทำกฎหมายใดก็ได้ที่จะให้เป็นบริษัทมหาชน โดยสถานที่ไม่รับทราบเลย เขียนบทเฉพาะกาล เช่นนั้นเป็นอันตรายและจะไม่ถูกหลัก หรือคล้าย ๆ ว่าจะ มอบอำนาจให้แก่ฝ่ายบริหาร ไปเลย และจะไปทำบริษัทเป็นบริษัทมหาชนก็ได้โดย เขียนตามที่ท่านกรรมาธิการผู้มีเกียรติสงวนไว้ จริงเจตนารมณ์หวังอย่างนั้น แต่ความ หลักรู้แล้วการแก้กฎหมายหรือการจะออกกฎหมายอะไรควรจะได้ผ่าน สถาบันนิติบัญญัติ

แต่สภานี้กลับเขียนมาตราเกี่ยว เทวียง โปหมค เต็มที่เลย จะไปทำอย่างไรให้เป็น
 บริษัทมหาชนก็เชิญเถอะ เป็นลักษณะที่ไม่ถูกต้อง กระผมเข้าใจอย่างนั้นอยากจะได้
 ยึดหลักไว้ แต่สภานี้จะมอบอำนาจนี้ ซึ่งเป็นอำนาจที่เราควรจะได้ใครควรจะได้
 อะไรควรไม่ควรให้เสนอผ่านสภาเข้ามาแล้วสภาจะแก้ไขอย่างไร นี่จะให้อำนาจแก่
 ฝ่ายบริหารว่าไปเต็มที่ได้โดยเราไม่ต้องไปเกี่ยวข้องกับที่ ทานกรรมการ
 สงวนไว้ก็ได้ แต่ว่าตามหลักแล้วจะไม่ถูกต้องนักนิติศาสตร์จะไม่ถูกต้อง ในการแบ่งแยก
 อำนาจกระผมทราบเรียนในรูปนั้น ที่นี้เรารู้ว่าเป็นไปตามหลัก การแก้กฎหมายแก้
 มาได้ครบให้รีบด่วนที่เสนอมาในอาทิตย์หน้าก็เร่งมา อะไรจำเป็นก็เร่งมา กฎหมาย
 รัฐบาลก็เร่งมาก แต่สภาเห็นว่ามอบไปเถอะ แล้วไม่ใช่เฉพาะรัฐบาลนี้ เขียน
 ไปแล้วรัฐบาลไหนก็ใช้ได้ครบ ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบคือประชาชน เวลานี้ไม่มีผู้แทน
 เราก็คือว่าเราเป็นผู้แทนครบ ต้องใครควรจะให้จึงหนักว่าจะมอบหมายอำนาจอะไร
 ให้ฝ่ายบริหารไปเด็ดขาดนั้นควรหรือยัง ถ้าควรก็เอา ถ้ายังไม่ควรก็ควรจะมี
 ไว้ก่อนครบ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจ
 เจตนาของท่านผู้แปรญัตติที่ประสงค์จะให้กฎหมายระบุเอาไว้ว่า "บริษัทจำกัดนั้น
 หมายความว่ารวมถึงบริษัทมหาชนด้วย" นั่นก็เป็นเจตนา แล้วกระผมก็ไม่ได้อะไร
 เลยว่าท่านจะมีความมั่นใจหรือ เมืองหลังแอบแฝงอยู่ แต่ในการเขียนอย่างนั้นมีผล
 โกลเกินกว่าที่ท่านต้องการ กล่าวคือว่าในกฎหมายแต่ละฉบับ โดยส่วนใหญ่แล้ว
 กฎหมายจะเขียนถึงแต่เฉพาะบริษัทจำกัด ไม่มีความครอบคลุมไปว่าทั้งขึ้นตามประมวล
 กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะฉะนั้นถ้าเขียนเพียงแค่นั้นกฎหมายบริษัทมหาชน
 นี้ออกไปก็คลุมถึงอยู่แล้ว ที่นี้ในกรณีที่กฎหมายบางฉบับ เขียนเจาะจงลงไปว่าต้องเป็น
 บริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น เท่าที่ทานกรรมการยกตัว
 อย่างมา ๒ ฉบับ คือกฎหมายประกันวินาศภัยและประกันชีวิต ซึ่งกฎหมายทั้ง ๒ ฉบับ

นั้นก็ไม่ได้มีความจำเป็นรีบด่วนในการที่จะอนุญาตให้ใครตั้งบริษัทประกันชีวิต หรือ ประกันวินาศภัยในวันวันพรุ่งนี้ แล้วเท่าที่กรรมการกระทรวงพาณิชย์ ก็มันโยนโยน ในการที่จะบีบ (บี eat) การตั้งบริษัทเหล่านี้ไว้ยังไม่ยอมให้ขยายออกไป คราวนี้ผลของการ เขียนอย่างนั้นมีย่างไร กรรมการจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าในการตั้งบริษัทประกันชีวิตก็ดี ประกันวินาศภัยก็ดี รัฐมนตรีซึ่ง เป็นผู้เฝ้าอำนาจในการอนุญาต สามารถที่จะกำหนดเงื่อนไขได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราเขียนบทเฉพาะกาลใน มาตรา ๒๕๕ ให้ขยายความไปถึงบริษัทมหาชน กรรมการพาณิชย์ก็จะไปกำหนดเงื่อนไขใน กรณีที่กระทรวงพาณิชย์ เห็นว่าต่อไปนี้จะไม่ให้บริษัทเอกชนตั้งบริษัทประกันภัยแล้วก็จะไปกำหนด เป็นเงื่อนไขว่าคนที่จะมาขออนุญาตได้นั้นจะต้อง เป็นบริษัทมหาชน ซึ่ง เป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของการผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปของสภา แล้วการที่เราจะโยนไป ให้เป็นดุลพินิจอย่างนั้น กรรมการก็อาจจะขอความเห็นจากสภาว่าจะ เป็นการสมควร หรือไม่ที่จะให้แปรสภาพบริษัทเอกชนในกิจการบางกิจการ ให้เป็นบริษัทมหาชนในทันที ทันทีที่กฎหมายฉบับนี้ออกไป เพราะทางที่จะ เป็นไปได้นั้น เป็นไปไม่ได้ เมื่อเขียน กฎหมายอย่างนั้นนะครับ ควรจะว่าเมื่อเรามีเครื่องมืออย่างนี้ออกไปแล้วว่า มีบริษัท มหาชนได้แล้ว กิจการใดบ้างที่จะบังคับให้เป็นบริษัทมหาชนนั้นควรจะเป็น เรื่องที่ สภานั้นรู้ หรือควรจะเป็น เรื่องดุลพินิจและนโยบายของฝ่ายบริหารแต่เพียงฝ่ายเดียว กรรมการคิดว่าสภาจะต้องพิจารณาให้รอบคอบว่าสมควรจะมอบอำนาจอย่างไร ให้ไป หรือไม่ จริงอยู่ที่ท่านผู้แปรญัตติก็คณะกรรมการส่วนข้างมากก็ดี ไม่ได้มีเจตนา อย่างนั้น แต่เมื่อเขียนบทเฉพาะกาลอย่างนั้นแล้วทำอย่างนั้นได้ ขอพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีความเห็นอย่างอื่นนะครับ
 ผมจะได้ขอติจากที่ประชุมเมื่อ ๓ ประเด็นว่าจะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลคือ
 ไม่มีมาตรา ๒๕๕ หรือว่าจะเพิ่มมาตรา ๒๕๕ ขึ้น ถ้าสมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่า จะเพิ่ม
 จะได้ขอคืออีกครึ่งหนึ่งว่าจะ เพิ่มตามความเห็นของกรรมาธิการส่วนใหญ่ หรือ เพิ่ม

ความความเห็นของคุณประยูร จะขอมติประเด็นแรกก่อนว่าจะลงไว้ ตามร่างเดิมของ
รัฐบาลหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ลงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาล โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๑๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เพิ่ม

มาตรา ๒๕๔ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๐ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : เป็นอันว่ามติของที่ประชุมนี้ให้ลงไว้
ตามร่างเดิมของรัฐบาล ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : อธิการยกร่าง
มีการแก้ไข

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : มีท่านผู้ใดตั้งใจบ้างหรือไม่ครับ
(ไม่มีสมาชิกตั้งใจ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจนะครับ เป็นอันว่า
เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะ
ขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นสมควรประกาศร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด
พ.ศ. ให้เป็นกฎหมายหรือไม่ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ประกาศใช้ เป็นกฎหมาย
ได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ประกาศใช้ เป็นกฎหมายได้

ที่ประชุมที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ

LIART

บริษัทมหาชน จำกัด พ.ศ. ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานของคณะกรรมการ
 กรรมการเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา
 ว่าจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ถ้าเห็นด้วย แม้จะได้แจ้งไป
 ยังคณะรัฐมนตรีต่อไปตามข้อบังคับ ข้อ ๙๘ ของเจ็ดสิบเอ็ดวิธีการรัฐสภาดำเนินการต่อไป
 พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : ข้อสังเกตของ
 คณะกรรมการ ๑. มาตรา ๑๕ ได้บัญญัติว่า ในจำนวนผู้ถือหุ้นทั้งหมดของบริษัท
 มหาชน ๓ ต้องมีผู้ถือหุ้นซึ่ง เป็นบุคคลธรรมดาคนหนึ่ง ๆ ถือหุ้นไม่เกินร้อยละศูนย์จุด
 หกของจำนวนหุ้นจำหน่ายได้ทั้งหมด ถือหุ้นรวมกันไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของจำนวน
 หุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด ส่วนผู้ถือหุ้นที่เหลือ (ถ้ามี) คนหนึ่ง ๆ ให้ถือหุ้นได้ไม่เกิน
 ร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้ทั้งหมด ซึ่งแตกต่างกับประกาศกระทรวง
 การคลัง เรื่องการกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการสำหรับคณะกรรมการ
 ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพิจารณาบริษัทหลักทรัพย์ เป็นหลักทรัพย์จดทะเบียน หรือ
 หลักทรัพย์รับอนุญาต และพิจารณาเพิกถอนการ เป็นหลักทรัพย์ดังกล่าว (ฉบับที่ ๖)
 พ.ศ. ๒๕๒๖ ซึ่งกำหนดว่าต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญถือหุ้นรวมกัน เป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละ
 ยี่สิบห้าของทุนจดทะเบียนทั้งหมด และในแต่ละรายต้องมีผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้า
 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด สำหรับบริษัทจดทะเบียนและต้องมีผู้ถือหุ้นสามัญถือหุ้นรวมกัน
 เป็นมูลค่าไม่ต่ำกว่าร้อยละยี่สิบของทุนจดทะเบียนทั้งหมด และในแต่ละรายต้องมีผู้ถือหุ้น
 ไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของทุนจดทะเบียนทั้งหมดสำหรับบริษัทรับอนุญาต ฉะนั้น เมื่อ
 พระราชบัญญัติฉบับนี้บังคับแล้วควรแก้ไขประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับดังกล่าวให้สอดคล้อง
 คล่องกับจำนวนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย นอกจากนี้ควรให้สิทธิและประโยชน์
 แก่บริษัทมหาชน ๓ เท่ากันกับที่ได้ให้แก่บริษัทจดทะเบียนและมีหุ้นอนุญาตแล้ว ทั้งนี้
 เพื่อเป็นการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งบริษัทมหาชน ๓ มากขึ้น

๒. ในการอนุญาตให้เอกชนประกอบกิจการอันกระทบถึงความปลอดภัย

LIRT

หรือยาสูบแห่งสาธารณชน กิจการอันเกี่ยวกับสาธารณูปโภค หรือการให้ทรัพย์สินการ
 ธรรมชาติของประเทศ ควรกำหนดให้กระทำได้แต่ในรูปบริษัทมหาชน ฯ แต่เนื่อง
 จากกิจการเหล่านั้น บางประเภทอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายพิเศษแล้ว เช่น พระ
 ราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๐๕ พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. ๒๕๑๐
 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๑๐ ฉะนั้น กิจการใดที่รัฐบาลพิจารณาเห็น
 สมควรให้จัดตั้งขึ้นในรูปบริษัทมหาชน ถ้ากิจการนั้นมีกฎหมายใช้บังคับ เฉพาะอยู่แล้ว
 ควรรับดำเนินการพิจารณาแก้ไขกฎหมายว่าด้วยเรื่องนั้น ๆ ส่วนกิจการใดที่ยังมิได้มี
 กฎหมายพิเศษบัญญัติไว้ ควรกำหนดโดยตราเป็น พระราชกฤษฎีกาตามประกาศของ
 คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ ตกไปนิดหนึ่งครับ ข้อสัง เกตน์ใดกระทำตอนที่ยังไม่ได้แก้ มาตรา ๑๕ ข้อ
 สัง เกตข้อ ๑. บรรทัดที่ ๘ คำว่า "ให้ถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้า" แก้เป็น
 "ร้อยละสิบ" ตามมาตรา ๑๕ ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : นอกจากนั้นแล้วจะมีอะไรแก้ไขอีก
 หรือไม่ครับ

ร้อยตำรวจโท ชาญ มนุชธรรม (กรรมาธิการ) : ไม่มีครับ
 ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าเห็นด้วย
 กับข้อสัง เกตของคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติบริษัทมหาชน จำกัด
 พ.ศ. หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับข้อสัง เกตของคณะกรรมการ โปรดยก
 มือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๑๔๓ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
 (ไม่มีสมาชิยกมือ)

LIRT

๒๒๒๖

ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมองมนตรี
เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ซึ่งผมจะได้เสนอให้คณะรัฐมนตรีทราบ
ต่อไป สำหรับระเบียบวาระการประชุมที่ค้างอยู่ขอเลื่อนไปในคราวหน้า
วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอเลิกประชุม ขอขอบคุณทุกท่าน
เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๗ นาฬิกา

Legislative Institutional Repository of Thailand

บัญชีรายชื่อบุคคล

สมศรี ใจอ่อนน้อม
 อภรณ์ พงษ์นาค
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 สายสุนีย์ พันธนะ
 กัญญา สารานุกุลศิลป์
 เรณู อรรถวิชัย
 สัมฤทธิ์ ทงเลิศ
 ชดอลักษณ์ ธรรมผล
 สรพศิริ อรรถวิจิตรวงศ์
 สมชาย ท้าวอุคม

มาลี เต่าฟ้าดี
 เปรมจิต บุญหล่อ
 พัชนี กล้าสุวรรณ
 รัชณี ชันธิโชติ
 พรรณณมา วิไลวงษ์
 กรองกาญจน์ เม่าจินดา
 กาญจนาลักษณ์ อุแก้ว
 กรรณิการ์ สิงหะปติน
 กุชรงก เอกบุตร

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

นายสมพงษ์ ตรีสุธี

นายบุญ นาวานุเคราะห์

นายสุกิจ ศรีสาคร

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์

พลตรี เรืองฤทธิ์ รุมาคม

พลเรือโท โอภาส จามิกรณ์

นางอนงค์ อิศรภักดี

นายสุชาติ เศษเส็น

ตรวจแล้ว วันที่ ๖ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

สภารับรองในคราวประชุม

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่...๓๘.../.....(.....)

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๒๒

พลอากาศเอก ทวีป หงสกุล

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

